

Festes

de

Sant Joan

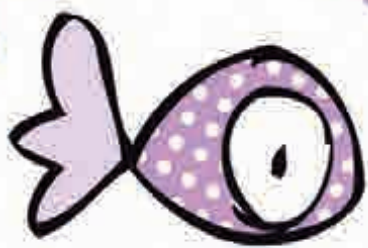

Juny 2015

En honor al

Stm Crist de la Vida

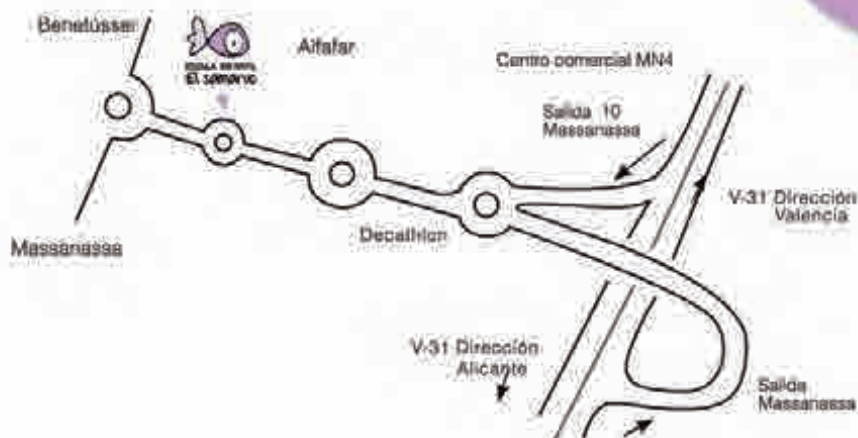
ESCOLA INFANTIL
El samaruc

Próximo
CURSO

Matrícula gratuita*

- Entorno natural, huerto, airenero
- Innovador proyecto educativo
- Aulas nuevas tecnologías audiovisuales (Apple), aula psicomotricidad, jardín musical
- Aproximación lengua inglesa con profesores titulados
- Gabinete Psicopedagógico
- Cocina casera y raciones
- Bono infantil, cheque escolar, ayudas Ayuntamiento

C/Graz Liebenau, 32
46910 Alfafar
Tel. 963 961 663

* Hasta el 31 de mayo

Sumari

Saluda de l'Alcalde	5
Saluda del Regidor	7
Saluda del Rector	9
Programa de les Festes de Sant Joan	10
XVIII Festival Internacional Música i Festa	14
Programa d'esports	15
La Biblioteca y su función social	18
AMPA Lluís Vives i Ausiàs March	21
Associació Pares i Mares IES Massanassa	22
A l'Ausiàs March aquest curs Musicantem	23
Fil·la Mora Manzil Nasr	24
El Colegio San José y San Andrés felicita a toda Massanassa en el 150 aniversari	25
El xiquet amb ales	28
Sang de saba, cos de fusta i sang d'or	30
Projecte: 150 aniversari del Crist de la Vida	32
Historia de cómo llegó Leonardo Da Vinci al Colegio San José y San Andrés	34
I Carrera Solidaria Proyecto Esfera	36
Descobrint el nostre passat	37
Colegio San José: 2º Premio Concurso Reacciona de Química	38
l'Institut de Massanassa fa 10 anys	39
Descobrint a Fibonacci	40
Arriben els Premis Sambori 2015	41
Un institut obert a Europa	42
L'Oratge a Massanassa	43
Escola d'Adults de Massanassa	44
C.D.B. Massanassa	49
Grup d'Esplai Futbol Veterans de Massanassa	52
Massanassa Club de Fútbol	53
C.F.S. La Iguana Massanassa	54
Club de Bàsquet Massanassa	55
Historia de la Petanca en Massanassa	56
Colla de Correr El Parotet	57
Gimnasia de Mantenimiento	60
Gimnasia Segunda Juventud	61
Societat de Caçadors	64
Yoga Nirvana	65
Cofradía del Stmo. Cristo de la Vida de Massanassa	66
Cofradía del Sagrado Corazón de Jesús	67
Cofradía Virgen de los Desamparados	68
Junta Local Fallera	69
Falla Jaume I	70
Associació Cultural Falla El Divendres	71
Falla l'Alqueria	72
Falla Poble	73
Fil·la Cristiana El Cid	74
Fil·la Les Forquetes	75
Fil·la Mora Esquadra Roja	76
Fil·la Mora Ibn Al Abbar	77
Centre d'Estudis Musicals / Escola de Música	78
La Banda Jove del CIM	79
Orfeó Polifònic de Massanassa	80
Dones Progressistes	81
Associació de Jubilats	82
Asociación de Amas de Casa y Consumidores Públicos Tyrius	82
Escola Municipal de Teatre	83
Colla Despertades	84
Los sentimientos son los que nos hacen sentirnos vivos!	85
Grup Gent Gran	86
Asociacion Cultural Massanassa Poble	86
Societat Cultural i Recreativa La Terreta	88
Associació Xiquets i Adolescents en Massanassa	91
La calle donde naci y vivo	92
Penya Barcelonista Massanassa	93
Adios a D. Juan José Segarra Gomez	94
Dames i Reines	96
Teatre a Massanassa (V)	97
"El día de les Creïlles"	103
Enriquito, El Sacristán. Un hombre bueno	105
Jesucristo Superstar. Colegio San José y San Andrés	106
Pasan los años ¿Valió la pena?	107
Una noche en la terreta	108
Objectiu, una Albufera de València en bon estat ecològic	109
Vicent Raga Talamantes	112
Vicent era un home bó	113
El meu amic Vicent	114
Recordant a Tala	115
El plurilingüisme en edad temprana	117
A propósito del Camino	118
Crist i Vida	120
Crist de la Vida, Cerámica	120
Verdades y frases reales	121
Vida plena	121
Poesías	122
Este es el "poso" que ha dejado nuestra vida, Madre!	123

Edita:
Ajuntament de Massanassa
Alcalde President:
Vicent Pastor Codoñer
Regidor de Festes:
Francisco Pérez García
Supervisió:
Comissió Informativa
Municipal de Cultura
Direcció Tecnica:
Francesc Rodrigo i Comes

Portada:
Susi Marco Cervelló

D.L.: V-2423-2008

Descarrega la revista
al teu Smartphone

Saluda de l'Alcalde

Com tots els anys el poble de Massanassa celebra les seues festes de Sant Joan en honor del Santíssim Crist de la Vida.

A ningú se li escapa que este any la festa és especial, ja que celebrem el 150 aniversari del miracle que va encendre la devoció dels massanassers al seu crist i va fer que el batejarem amb l'advocació "Cristo de la Vida".

Esta devoció s'ha transmés de pares a fills i la festa de Sant Joan no tindria sentit sense els actes religiosos que es celebren en honor del Santíssim Crist de la Vida, en especial la processó del día de Sant Joan que és el colofó d'or de les festes.

Així, vos convida a disfrutar de les festes, a acollir, com sempre hem fet els massanassers, als amics que ens visiten, a aprofitar eixos dies d'abundancia i religiositat per a enrecordar-se dels nostres conveïns més desfavorits, a eixir cada nit a la plaça de les Escoles Velles per a retrovar-se amb els amics i coneguts i a disfrutar de la Massanassa més festera, la que riu i viu al voltant de les seues tradicions i que un any més com a precursora de les festes patronals de tots els pobles de la comarca ens anuncia que ja arriba l'estiu i és temps de viure i de conviure.

Molt Bones Festes

Vicent Pastor Codoñer
Alcalde de Massanassa

Saluda del Regidor

Benvolgudes amigues i amics

Com cada any en arribar el mes de juny, tinc l'immens plaer de dirigir-me a tots els veïns i veïnes des d'estes pàgines de la Revista Cultural i Festiva La Terreta, que és l'anunciadora de les Festes de Sant Joan.

Les festes de Sant Joan anuncien l'estiu i al mateix temps un període de descans i diversió després dels treballs i quefers quotidians de tot l'any.

Les nostres festes estan molt arrelades al nostre poble, especialment alguns dels seus actes més tradicionals com la cavalcada, l'ofrena i la processó, els play-backs, l'entrada de moros i cristians i la foguera de Sant Joan.

Al llarg dels dies centrals del mes de juny podrem disfrutar dels espectacles musicals i teatrals, ballar en les verbenes, admirar el color i la música de l'entrada mora i cristiana o de la cavalcada, beure orxata, degustar paelles o sopar a la fresca en la plaça, i participar en l'ofrena o la processó al Santíssim Crist de la Vida.

Tot açò és possible gracies a les persones i entitats que treballen per fer unes festes populars, agradables a la majoria dels veïns i pensades per a tots, majors i xiquets.

Com a regidor de Festes ha segut un gran honor i una gran responsabilitat participar en l'organització dels nostres dies festius i una gran satisfacció al llarg d'estos darrers quatre anys assumir la responsabilitat de la Regidoria de Cultura de l'Ajuntament de Massanassa i poder aportar el meu modest esforç en les activitats culturals del poble.

Confie en que estos dies siguen agradables a tot el poble i que els disfruten en companyia dels familiars i els amics.

Que passen unes bones festes.

Francisco Pérez Garcia
Regidor de Cultura

Cooperativa V. Agrícola
**SAN PEDRO DE
MASSANASSA**

Domicilio Social: Calle Valencia, 43
46470 MASSANASSA (VALENCIA)

Oficinas: 96 125 24 22

Fax: 96 125 07 27

Almacén de Suministros: 96 125 24 38

Secadora: 96 125 10 34

Local Social: 96 125 00 48

***"Venta al público en general de
carburante en la Estación de Servicio"***

PROGRAMA DE LES FESTES DE SANT JOAN, JUNY 2015

DIVENDRES 12 DE JUNY

23'00 h: A la Plaça de les Escoles Velles, **PRESENTACIÓ DE LES FESTES DE SANT JOAN 2015** i a continuació gran espectacle: "Feel, el musical"

DISSABTE 13 DE JUNY

10'00 h: Al Parc Camp de Túria, III **FIRA DE LA CERÀMICA**

19'30 h: A la plaça de les Escoles Velles, **FESTA INFANTIL I MUSICAL**

22'30 h: A la plaça de les Escoles Velles **PLAY-BACKS**, per les falles de la localitat (Falla l'Alqueria, falla El Divendres, Falla Jaume I i falla Poble)

23'30 h: **GRANDIOSA DISCOMÒBIL**

DIUMENGE 14 DE JUNY

11'00 h: Al Poliesportiu Municipal, **PARC INFANTIL** per a tots els xiquets i xiquetes.

13'00 h: Al Poliesportiu Municipal **FESTIVAL DE PAELLES**. (L'Ajuntament oferirà tot "l'arreglo" per a la paella: arròs, verdura, sal, oli, carn, safrà, etc. És imprescindible inscriure's en la Biblioteca Pública Municipal, fins el dia 11 de juny pel matí).

23'00h: A la plaça de les Escoles Velles **CONCERT DE LA BANDA DE MÚSICA DEL CIMM**

DILLUNS 15 DE JUNY

17'00 h: Al carrer Pare Ignasi Casañ, **PARC INFANTIL**, per a tots els xiquets i xiquetes.

18'00 h: Al carrer Pare Ignasi Casañ **ORXATA I FARTONS**

22'30 h: A la Plaça de les Escoles Velles **1ª part del Campionat de Truc i Parxis**

DIMARTS 16 DE JUNY

17'00 h: A la plaça de les Escoles Velles, **PARC INFANTIL**, per a tots els xiquets i xiquetes.

18'00 h: A la plaça de les Escoles Velles, **ORXATA I FARTONS**

22'30 h: A la Plaça de les Escoles Velles **2ª part del Campionat de Truc i Parxis**

22'30 h: A la Plaça de les Escoles Velles **CINE D'ESTIU**

DIMECRES 17 DE JUNY

17'00 h: Al Parc Camp de Turia, **PARC INFANTIL**, per a tots els xiquets i xiquetes.

18'00 h: Al Parc Camp de Turia, **ORXATA I FARTONS**

21'30 h: A la Plaça de les Escoles Velles **Final del Campionat de Truc i Parxis**

22'30 h: A la Plaça de les Escoles Velles, **Espectacle Musical: JESUCRISTO SUPERSTAR**, pels alumnes del Colegio San José y San Andrés

DIJOUS 18 DE JUNY

17'00 h: A la Plaça del País Valencià **PARC INFANTIL**, per a tots els xiquets i xiquetes.

18'00 h: A la Plaça del País Valencià **ORXATA I FARTONS** per a tots.

19'30 h: a la Biblioteca Pública **BENVINGUTS A LA LECTURA**

22'30 h: A la plaça de les Escoles Velles, Espectacle musical, magia i humor: **NOCHE DE GALA**

DIVENDRES 19 DE JUNY

19'30 h: Eixint del carrer de Sant Miquel, **ENTRADA "FALSA" de MOROS I CRISTIANS**

22'00 h: A la plaça de les Escoles Velles, **SOPAR DE "SOBAQUILLO"** (organitzat per l'Associació de Jubilats).

22'30 h: Al Saló d'Actes de l'Edifici Sociocultural, **GRAN NIT DE TEATRE** per l'Escola Municipal de Teatre, amb l'obra **VOLVER**

23'30 h: A la plaça de les Escoles **Velles Gran Verbena amb l'Orquestra Matrix**

DISSABTE 20 DE JUNY

10'00 h: Al Parc Camp de Túria, **FIRA DE RADIOAFICIONATS**

20'00 h: A la plaça de l'Església, inici de la **GRAN ENTRADA MORA I CRISTIANA**.

El tabalet i la dolçaina obriran el desfile

BANDO CRISTIÀ

- Cartell bando cristià
- Filà convidada "Almogavares"
- Banda de l'Agrupació musical l'Horta Sud de Paiporta
- Ballet cristià
- Filà Cristiana El Cid

- Estendard de la Filà cristiana "El Cid"
- Boato
- Esquadra de guerreres de la Filà "El Cid"
- Esquadra de guerrers de la Filà "El Cid"
- Banda de l'Agrupació musical l'Horta Sud de Paiporta
- Ballet cristià "Les Bruixes"
- Filà Cristiana "Les Forquetes"
- Estendard de la Filà cristiana "Les Forquetes"
- Esquadra de gala Xiquets Guerrers de la Filà "Les Forquetes"
- Esquadra guerrera de la Filà "Les Forquetes"
- Agrupació musical "d'aki p'aya" de Benetússer

BANDO MORO

- Cartell anunciador bando moro
- Ballet opera
- Filà Mora Manzil Nasr
- Esquadra de dones acompanyada per l'agrupació musical l'Atropello
- Esquadra d'homens acompanyada per l'agrupació musical l'Atropello
- Grup de malabars de foc
- Filà Mora Esquadra Roja
- Esquadra d'homens i dones
- Xaranga Sususuaves

TOLDOS
SORIANO
 www.toldossoriano.com
 Tel. 96 121 33 55 - Fax 96 121 33 54

Sori
Rotula
 ciones
 www.sorirotulaciones.es
 Tel. 96 143 27 00 - 617 677 125
 info@sorirotulaciones.es

FÁBRICA DE TOLDOS (CAMIÓN - FACHADA)
ROTULACIÓN (vehículos, cristales, escaparates...)
DECORACIÓN (fotomurales, vinilos decorativos, lienzos...)

Salvador Tarazona
Correduría de Seguros S.L.

30 AÑOS DANDO SEGURIDAD Y SOLUCIONES A NUESTROS CLIENTES

- Automóviles
- Hogar
- Comercio
- Asistencia Sanitaria
- Vida
- Pensiones
- Seguros de Inversión

- Empresas
- Responsabilidad Civil
- Colectivo accidentes
- Seguros Fallas - Correfocs
- Seguro Rodajes Cine - TV
- Administraciones Públicas
- Seguro de Alquileres

OFICINAS

Valencia. Ciudad de la Justicia
 Massanassa
 Sedavi

96 373 45 50
 96 125 22 92
 96 396 35 00

Silla
 Barcelona (Cojebro)
 Colaboradores en toda España.

96 311 60 01
 606 117 727
 Pregúntenos

Web: www.starazona.com Mail: info@starazona.com

CAPITANIA 2015

- Filà Mora Ibn Al Abbar
- Obrirem la capitania amb una portada. Amb ella representarem l'entrada a Massanassa.
- Estendard de la fila portat per un genet a l'om d'un dromedari
- Caravana de dromedaris portant paquets i efectes.
- Després ells una jaima en una plataforma
- Actors repartint els menjars de la jaima
- Esquadres de dones acompanyades per l'agrupació musical Orba.
- Carrossa infantil
- Ballet de dos grups, aigua i terra, comptaran amb tres xanquers que representaran Palmeres
- Capità moro Rafa Català acompanyat per la seva favorita Maria Forner.
- Genets muntats a cavalls custodiant als capitans.
- Cavall a regnes llarga
- Esquadra de moros
- Banda de música del CIM de Massanassa

Itinerari

Eixida des del carrer del Calvari i seguirà el següent itinerari: Plaça de l'Església, Antic Regne de València, Francisco Nacher Pons, Comtes de Trigona, Pi i Margall, Constantí Llobart, Orba i finalitzarà en Francesc de Vinatea

23'30 h: En la Plaça de les Escoles Velles **SOPAR DE GERMANOR DE MOROS I CRISTIANS I GRAN VERBENA**, amb l'Orquestra Pato Daniel

22'30 h: Al Saló d'Actes de l'Edifici Sociocultural, **GRAN NIT DE TEATRE** per l'Escola Municipal de Teatre, amb l'obra **VOLVER**

DIUMENGE 21 DE JUNY

10'00 h: Eixint deL Parc Camp de Túria, **EXCURSIÓ PEDAGÒGICA I PASSEIG EN BARCA PER L'ALBUFERA**

22'30 h: A la plaça de les Escoles Velles, Espectacle Musical **MASSANASSA BALLA**, organitzat per l'academia de ball GIROS

DILLUNS 22 DE JUNY

19'00 h: **GRAN CAVALCADA DE SANT JOAN**. Eixirà des del carrer de la Font Cabilda i en ella participaran totes les entitats socials i festives de la població. L'itinerari serà l'habitual.

22'30 h: A la plaça de les Escoles Velles, Espectacle de música de la mediterrània, amb el grup **CARRAIXET**

DIMARTS 23 DE JUNY

20'00 h: Tradicional **OFRENA DE FLORS**, que eixirà del Parc Camp de Túria i seguirà l'itinerari habitual. Al finalitzar l'acte, es prega a les entitats col.laboradores i públic en general que no abandonen la plaça perquè la Colla de Campaners de la localitat tocaran el popular "Repic del Vespre", en col.laboració amb la Colla Despertades de Massanassa.

23'00 h: A la plaça del País Valencià, **GRAN VERBENA**, amb una **MACRO DISCOMÒBIL**.

24'00 h: A la plaça del País Valencià **CREMÀ DE LA FOGUERA DE SANT JOAN** i focs artificials.

01'00 h: A la plaça del País Valencià **GRAN GRAELLADA DE LLONGANISSES I BOTIFARRES** per a tots els veïns.

DIMECRES 24 DE JUNY

08'00 h: **DESPERTADA** amb tronadors a càrrec de la Colla Despertades

12'00 h: A la Parroquia de Sant Pere, **SOLEMNE MISSA** oferida al **SANTÍSSIM CRIST DE LA VIDA**. La celebració estarà acompanyada per l'Orfeó Polifònic de Massanassa.

14'30 h: A l'avinguda Josep Alba i Alba **GRAN MASCLETADA** a càrrec de la pirotècnia Europlà

20'00 h: Tradicional **ENRAMADA DE LA MURTA**, pels carrers de l'itinerari habitual de la processó.

21'30 h: Tradicional **PROCESSÓ al Santíssim Crist de la Vida**, amb la participació de totes les confraries acompanyades de les seues andes corresponents. A l'entrada del Santíssim Crist de la Vida en l'Església es dispararan focs artificials a càrrec de la pirotècnia Europlà.

XIX FESTIVAL INTERNACIONAL MÚSICA I FESTA

**SANT JOAN 2015 · AJUNTAMENT DE MASSANASSA · REGIDORIA DE
CULTURA**

del 25 al 28 de juny

Director Artístic: Vicent Campos

DIJOUS 25

11'00 h. Jardins de la Societat

La Terreta

Baltic Neopolis Quartet

El repertori es caracteritza pel coratge, la frescura i l'ingeni en l'organització de les peces més aclamades dels compositors de música clàssica dels segles XX i XXI, així com d'intèrprets de la música popular.

Filip Lipski- violín; Emanuel Salvador- violín; Emilia Goch- viola; Tomasz Szczesny- cello

PROGRAMA:

I

Franz Schubert La muerte y la Donzella

II

Joaquín Turina La Oración del Torero

Jacob Gade Tango Jalousie

Johann Strauss Pizzicato Polka op. 449

Georg Gershwin Summertime

Carlos Gardel Tango Por Una Cabeza

Andrzej Kurylewicz Polish roads

Gerardo Matos Rodriguez Tango La

Cumparsita

DIVENDRES 26

11'00 h. Jardins de la Societat

La Terreta

**Chambao i Vasko Vassilev, FreeMix
Quintet Gipsy Bach**

La idea d'este grup de músics és fusionar les dances i músiques

bohèmies composades per famosos autors clàssics, virtuosos i arreglistes amb obres mestres més modernes, com les de Piazzolla o les Dances Rumanes de Bartok, que varen ser composades per a piano.

DISSABTE 27

**20'00 h. Església Parroquial
de Sant Pere**

Dia dels Cors

Disfrutarem esta vesprada de l'actuació del "Cor A Capella" de Polinyà del Xúquer; la "Agrupació Coral Benicalap" i el nostre "Orfeó Polifònic" de Massanassa

DIUMENGE 28,

**11'00 h. Jardins de la Societat
La Terreta**

Concert de piano.

Antonio DiCristofano, piano,

I part

Scherzo op. 31 Frederic Chopin

Polacca Fantasia op. 61- Chopin

Vallée d'Obermann Franz Liszt

II part

Schubert Sonata op. 164

Scriabin Sonata Fantasia op. 19

Andante

Presto

PROGRAMA MES DE L'ESPORT 2015

ESCACS

13 JUNY

9h. Torneig Escolar

14 JUNY

9h. Open d'Escacs

TIR DE GUATLLA

31 MAIG

11h. Tir de Guatla al camp La Garrofera de Catarroja

MULTIESPORT INFANTIL

1 JUNY

17h. Multijocs Esportius, al Pavelló Esportiu Municipal.

BÀSQUET

1 JUNY

18h. Partit Bàsquet categoria Pre-benjamins, al Pavelló Esportiu Municipal.

3 JUNY

17h. Partits Bàsquet categoria Benjamins, al Pavelló Esportiu Municipal.

12, 13 I 14 JUNY

Torneig de Bàsquet, totes les categories, al Pavelló Esportiu Municipal.

PATINATGE INFANTIL

5 JUNY

17h. Exhibició Patinatge Infantil, a la pista polivalent del Poliesportiu Municipal.

GRAN FONTS MASSANASSA-VOLTA A PEU

6 JUNY

11h. Volta a Peu Infantil, a l'Avinguda Josep Alba i Alba.

19h. Gran Fons Massanassa, a l'Avinguda Josep Alba i Alba.

GIMNÀSTICA RÍTMICA

7 JUNY

11h. Exhibició de Gimnàstica Rítmica i Balls Infantils, al Pavelló Esportiu Municipal.

FUTBOL

4 JUNY

20:30h. Partit del Massanassa CF., al Poliesportiu Municipal.

6 I 7 JUNY

Torneig Internacional de Futbol-7, categoria Alevins, al Poliesportiu Municipal.

20 JUNY

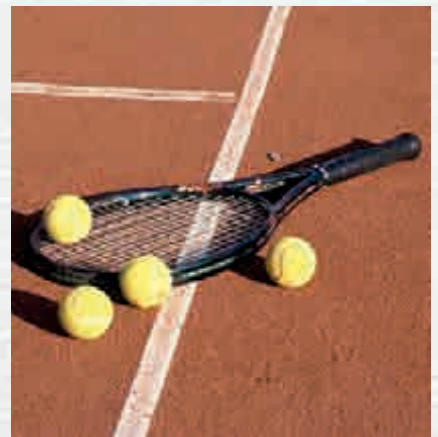
18h. Partit Futbol Veterans, al Poliesportiu Municipal

JUDO

9 JUNY

17:30h. Exhibició de Judo, al Pavelló Esportiu Municipal.

TENNIS

12 JUNY

17h. Finals Torneig Tennis, al Poliesportiu Municipal.

13 JUNY

9h. Clínic de Tennis, al Poliesportiu Municipal.

ZUMBA

17 JUNY

10h. Màster Class de Zumba, per a tota la població, al Pavelló Esportiu Municipal.

20h. Màster Class de Zumba, per a tota la població, al Pavelló Esportiu Municipal.

FUTBOL SALA

19, 20 I 21 JUNY

Torneig Futbol Sala, diferents categories, al Pavelló Esportiu Municipal.

LA DIETA YUM LLEGA A

maskokotas

La calidad de los productos y una buena atención al cliente son dos aspectos clave en la filosofía de Maskokotas.

Por eso hemos incorporado la Dieta Yum a nuestra tienda. Un producto muy innovador que rompe con la alimentación clásica y vuelve a los orígenes de la alimentación canina.

Alimentación
100% natural
para mascotas

Es 100% natural y sin ningún tipo de aditivo químico, ni colorante, ni conservante, ni siquiera los mínimos autorizados.

Con la Dieta Yum le estarás dando a tu perro una alimentación natural que mejorará su aparato digestivo.

"Si quieres tener un perro sano, fuerte y con una energía que invada la casa, ven y te asesoramos"

Av. Generalitat Valenciana, 18.
Massanassa (Valencia)
FRENTE A IKEA

info@maskokotas.com

CLINICA } DENTAL
n à c h e r } v à z q u e z

María José Nàcher Vázquez

Odontòloga nº col. 3015

C/ Jaume I "El Conqueridor", nº4 baix A

Massanassa (Valencia)

telf. 96 125 27 30

ACTIVITATS ESPORTIVES

DIA DE LA BICI

21 JUNY

09:30 h. DIA DE LA BICI.

Eixida des de la Plaça Escoles Velles, cap al Poliesportiu de Paiporta. Amb la col·laboració de la PENYA MTB CASI X

EXHIBICIÓ CLUB BAILE DEPORTIVO GIROS DANCE

23 JUNY

18h. Exhibició de diferents modalitats de ball, al Pavelló Esportiu.

TIR I ARROSSEGAMENT

27 JUNY

10h. Tir i Arrossegament, al Poliesportiu Municipal.

RING RING 2015
Cicle-passeig per l'horta
MASSANASSA
Diumenge
21 de juny

EIXIDA DES DE LA
PLAÇA ESCOLES
VELLES
A LES 9:30 h
CAP AL POLIESPORTIU
DE PAIPORTA

**OBLIGA'T L'ÚS
DE CASC.**

Normes de participació:
Inscripcions gratuïtes i gratuïtes
Estar inscrit en el participant a l'acte
Estar menys de 14 anys han d'anar acompanyats
Cal portar casquet
Indicació prevista i en bon estat

Informació i inscripcions:
En la 2ª planta de l'Ajuntament d'Albora
tel. 96 126 00 56
i al Servei d'Esports del Centre
Poliesportiu tel. 96 122 09 54

Organitzat per:
Ajuntament de Massanassa
Servei d'Esports
DIPUTACIÓ DE VALÈNCIA
Ajuntament d'Albora
Penya MTB Casi X

LA BIBLIOTECA Y SU FUNCIÓN SOCIAL.

Las bibliotecas a lo largo de la historia, han velado por la preservación y difusión del patrimonio bibliográfico.

Por tanto los ciudadanos acuden a las bibliotecas en busca de información y lecturas, y así las bibliotecas se convierten para muchos de estos ciudadanos en el único espacio cultural al que tienen posibilidades de acceder.

Tradicionalmente la misión de la biblioteca ha sido satisfacer las necesidades de información, formación y ocio de las personas y así de este modo las bibliotecas garantizaban el acceso democrático a la cultura, a la información y al conocimiento.

Pero hoy en día hemos de tener en cuenta que las nuevas tecnologías han hecho que el acceso al conocimiento y a los flujos de información se vean modificados de una forma sustancial, la aparición de internet, la digitalización de contenidos, el acceso libre y las redes sociales han modificado la forma en que los ciudadanos acceden a la información.

Como menciona Herrera-Viedma y López Gijón "la web ha asumido el papel de las bibliotecas tradicionales y buscadores como google están cambiando el rol de los bibliotecarios". Ante esta situación se debe pasar a entender la biblioteca como una combinación de centro cultural y centro social, en los que no solo se trabaja con libros, información y bases de datos, sino también con y para los ciudadanos.

Tampoco podemos olvidar la situación de crisis que desde el año 2008, estamos atravesando, y que se está traduciendo al mismo tiempo en una importante crisis social y sobre todo cultural. Esta crisis ha traído consigo que muchas bibliotecas hayan visto menguado su presupuesto y por extensión los servicios que estas ofrecían así como también sus colecciones.

Ante este panorama de incertidumbre el que una biblioteca se mantenga o

no dependerá de la capacidad que esta tenga para mostrar su utilidad al ciudadano, a los administradores y a los políticos que finalmente son los encargados de asignar el presupuesto a la citada biblioteca, ante esta situación, en los últimos años las bibliotecas han iniciado el proceso de transformación de las colecciones y de los servicios que ofrecen para así poder dar cabida a la nueva realidad tecnológica y al mismo tiempo dan un acceso democrático a los nuevos recursos electrónicos.

Se ha de tener en cuenta que ahora ya no solo se han de adaptar a este nuevo escenario digital que se presenta ante nuestros ojos, en estos momentos es imprescindible que las bibliotecas den un giro global tanto a nivel conceptual

como a nivel práctico, el reto de la biblioteca en estos momentos debe estribar en ser capaz de cambiar la concepción de usuario y pasar a entenderlo como ciudadano, por tanto la biblioteca deberá cambiar para convertirse en un lugar de encuentro, de interacción, de desarrollo personal y colectivo, pero también en un centro que exprese la diversidad cultural, generacional y social.

Para finalizar decir que la nueva dimensión social de la biblioteca pública deberá centrarse en la potenciación de la convivencia, la participación y la autonomía. A continuación os dejamos un pequeño cuadro con algunos de los datos referentes a la Biblioteca Pública Municipal de Massanassa.

DATOS REFERENTES A 31 DE DICIEMBRE DEL 2014

MATERIALES

TIPO	AÑO 2013	AÑO 2014	INCREMENTO
libros	1453	1962	509
cd	4	342	338
dvd	173	572	399
cdr	2	128	126
Total documentos a disposición del usuario en el año 2014			26715.

PUBLICACIONES DIARIAS

TIPO	AÑO 2013	AÑO 2014	INCREMENTO
revistas	23	24	1
periódicos	5	5	0
Total publicaciones periódicas en el año 2014			29.

ALTA DE USUARIOS CON CARNET DE LA BIBLIOTECA

TIPO	AÑO 2013	AÑO 2014	TOTAL USUARIOS 2014
adultos	140	98	1225
infantiles	327	185	989
Total usuarios inscritos en la biblioteca de Massanassa			2194.

USUARIOS QUE HAN VISITADO LA BIBLIOTECA

TIPO	AÑO 2013	AÑO 2014	INCREMENTO
Hombres	9000	10000	1000
Mujeres	8000	9000	1000
Niños	7200	8300	1100
Niñas	7300	8500	1200
Total usuarios que han visitado la biblioteca en 2014			35800

PRESTAMOS DE DOCUMENTOS

LIBROS :	9149
DOCUMENTOS SONOROS :	106
DOCUMENTOS AUDIOVISUALES :	2361
DOCUMENTOS ELECTRÓNICOS :	38

DUATO
JOYAS

Joyero artesano
Taller propio

SWAROVSKI

Descuentos
permanentes
en

Las firmas más prestigiosas

siempre primeras marcas

Avd. Blasco Ibañez, 85 - Tel: 961268691
46470 Albal (Valencia)

Red
BUS
academy

CURSOS DE IDIOMAS EN EL EXTRANJERO

PORQUE CREEMOS QUE **TODOS PODEMOS HABLAR INGLÉS**, Y
QUE ÉSA ES LA MEJOR HERRAMIENTA PARA ABRIR LAS
PUERTAS DE TU FUTURO.

960 077 226 - 676 497 095 (Sabrina Burguet Martinez) | info@redbusacademy.com | www.redbusacademy.com

INTENSIVOS VERANO

PREPARACIÓN EXÁMENES

CAMBRIDGE, IELTS, TOEFL

GRUPAL O INDIVIDUAL

- BILLETES DE AVIÓN**
- TRASLADOS EN DESTINO**
- ALOJAMIENTO EN FAMILIA, RESIDENCIA, HOTELES Y APARTAMENTOS**
- PROGRAMAS COMPLETOS DE CURSOS, ACTIVIDADES Y EXCURSIONES**
- SEGURO DE ASISTENCIA Y RESPONSABILIDAD CIVIL**

ESTUDIANTES Y PROFESIONALES

COLABORA:

TEC
idiomas

MIEMBRO DE:

aseproce
Asociación Española de Promotores de Cursos en el Extranjero

MAPFRE

SEGUROS DE:

HOGAR - COMERCIO - DECESOS
INDUSTRIAS - AUTOMÓVILES
JUBILACIONES Y PENSIONES
CRÉDITOS HIPOTECARIOS
FONDOS DE INVERSIÓN
CRÉDITO Y CAUCIÓN

Avda. Blasco Ibáñez, 96
46470 MASSANASSA (Valencia)

CONTRATA LOS
PLANES DE PENSIONES
MAPFRE
Y TU AHORRO CRECERÁ

DELEGADO:
ISRAEL ALFONSO SARGUES

Fax 96 125 13 16
Tel. 96 125 13 16
Tel. 96 125 02 58

MAXI CASH

BEBIDAS Y ALIMENTACIÓN

PRECIOS SIN COMPETENCIA

CULLERA-MASSANASSA-VALENCIA-PATERNA
TEL 96 173 21 81 TEL 96 125 06 78

AMPA LLUÍS VIVES I AUSIAS MARCH

Com tots els anys l'AMPA Lluís Vives i Ausiàs March vol donar-vos les gràcies per collabrar amb nosaltres tots els anys.

Des d'ací la Junta directiva amb vosaltres fa possible que es continue lluitant per un compromís amb l'escola pública.

L'Ampa fa possible que es duguen a terme una sèrie d'activitats i de festes per a que els nostres xiquets i xiquetes puguen gaudir d'aquestes. Això du enrere un treball dia a dia, elaboració i estudi de tots els projectes. Som un grup de gent que col·labora sense ànim de lucre i tot allò que fem es amb il·lusió i responsabilitat. Cadascú

aporta allò que pot i amb això portem anys aconseguint que la nostra escola siga de qualitat.

Tots els anys preparam la nostra festa de fi de curs per acomiadar-nos dels nostres alumnes de sisè, els desitgem que tinguem molt bona incorporació a la nova vida acadèmica.

Com sempre dir-vos que estem a la vostra disposició a les bústies que tenim a les dues escoles.

Moltes gràcies per estar ací, una forta abraçada.

Junta Directiva AMPA

ASSOCIACIÓ PARES I MARES IES MASSANASSA

Un any més l'AMPA seguim endavant, un grup de dones amb el nostre President Paco, fent tot el possible per a col.laborar en tots els actes que en l'IES es celebren: Festa de Graduació, el 10é aniversari, nadal, jornades esportives i un desdijuni saludable als italians del projecte Comenius.

També ens reunim una vegada al mes per a debatre problemes que es poden presentar per a poder donar una sol.lució. Des d'ací demanem que siguin més els pares que col.laboren amb l'AMPA per a que aquesta associació no es perga.

Des d'aquestes línies volem reivindicar una escola pública, lliure i de qualitat.

Un abraç i bones festes patronals.

FILÀ MORA MANZIL NASR

Hola a tots i totes

Ja estem en festes, any assenyalat per ser el 150 aniversari del Crist de la vida. Moment de reencontre d'amics i veïns, d'eixir a la fresca i sopars a la plaça.

La filà Mora Manzil Nasr vos convida a unir-se amb tots nosaltres a que doneu color i ambient festiu i de germanor a la plaça de l'ajuntament. Compartint dita

plaça amb falles, moros i cristians i resta d'associacions .

Donem la benvinguda al nou Capità 2015, Rafa Català representant la filà Ibb Al Abbar i que va rebre el càrrec a mans de l'anterior Capitàna, Fina García Nova, representant la Filà el Cid. L'acte fon el passat 18 d'abril, quan les filaeas de Moros i Cristians començarem la festa amb el Mig any.

No vos oblideu que començarem la festa el proper divendres 19 de Juny de vesprada amb l'entradeta festiva i desenfadada. I la rematarem el dissabte 20 de Juny amb la Gran entrada Mora i Cristiana.

Vos animem a que participeu a tots els actes .

Bones Festes

MATRÍCULA ABIERTA

CENTRO DE EDUCACIÓN INFANTIL

• AGENDA DIGITAL

• IDENTIFICACIÓN POR HUELLA DIGITAL

• PIZARRA DIGITAL, ORDENADORES, TABLETS Y WEB CAM

• NATACIÓN INGLÉS, PSICOMOTRICIDAD

• ESTIMULACIÓN MUSICAL (desde los 4 meses)

• CENTRO SUBVENCIONADO POR LA CONSELLERÍA DE EDUCACIÓN

en vanguardia de la creatividad

Fábrica y oficinas: Partida La Foya s/n - Bélgida (Valencia)
 Dirección Postal: Ap. Co. 150 - 46860 Albaida Tel: 96 213 51 10 - Fax: 96 239 00 60
 Dep. Comercial: Salvador Armengol: 630 92 32 30 - Francisco Martínez: 670 30 05 13
 E-mail: pirotecni@europla.com

**Fabricación y disparo de todo tipo de
Fuegos Artificiales.**

GRUPO D

Mayte Ferrer Monfort
Abogada · Mediadora

Gestión integral de conflictos · Espacio de Mediación
www.mediaciongrupod.es

Avda Blasco Ibañez, 96-4 · Massanassa - Valencia | 610 24 33 32 | mferrer@icav.es

EL MIQUET AMB ALES

OBRA PREMIADA CATEGORÍA A

Lorena Simón i Morellá 6é de primària

Hi havia una vegada fa molts segles en un poble anomenat La Blanca un matrimoni jove que esperaven el seu primer fill. Es deien Elisa i Ezequiel. Vivien en una caseta menuda, a dos quilòmetres del poble, al costat del riu, tenien una cabra, un ase i algunes gallines. Ezequiel treballava en una horta que ell mateix s'havia fet. Eren molt feliços.

Un dia Elisa va sortir amb el burret i la cabra a pastar al vessant de la muntanya. Era lluny, però valia la pena pujar allà dalt, ja que l'herba era fresca i així els animals s'alimentaven millor. En arribar al lloc Elisa es va asseure a l'ombra d'un arbre i es va quedar adormida mentre els animals menjaven. La cabra va anar pujant a poc a poc alt a la muntanya a la recerca de pastura tendra i quan l'animal es va afatar de menjar va voler baixar i no podia fer-ho ja que estava massa amunt com per baixar amb la panxa plena i es va posar a belar tan fort que va despertar la jove.

- Oh no! ... Com haurà arribat fins allà? ... Ara hauré de pujar a buscar-la. No

voldria caure i fer-li mal al nadó. - Es va lamentar.

A poc a poc va anar enfilant mentre la cabra belava sense parar. Quan li faltaven pocs metres per arribar a l'animal una gran àguila va veure la cabra i es va llançar a per ella just en el moment que Elisa arribava a agafar-la. L'àguila volava directe a la seua presa i quan es va tirar damunt Elisa va agafar una gran pedra i va colpejar el cap a l'àguila. Les mirades de les dues es van creuar i van mantenir la mirada fixa un segon. Elisa va sentir l'odi de l'au que li retreia que la deixara sense menjar i xisclant es va allunyar volant. Elisa va restar en silenci veient l'àguila com s'allunyava. Estava morta de por i tremolant, temia per la vida del nen que anava a néixer, va agafar la cabra i baixà on estava el pollí i va poder arribar a la casa. Quan Ezequiel les va veure arribar va córrer a ajudar la seua dona i van entrar a casa mentre ella li explicava el que havia passat.

Aquella nit Elisa va somiar amb el que havia passat i recordava la mirada de

l'àguila amb por. I així va estar diversos dies. A poc a poc el temps va anar passant i la vida va seguir com sempre fins que va arribar el dia en què va néixer el seu fill. Era un nen preciós al qual van cridar Miquel.

Ezequiel, Elisa i el nen baixaven un cop per setmana al llogaret per vendre llet de cabra, ous i verdures de l'horta i compraven el que necessitaven fins i tot robeta per al nadó. Quan el nen va complir dos anys van començar a eixir-li dos bonyets a l'esquena a l'altura dels omòplats. Com no es queixava no li van donar importància, però aquests embalums van anar creixent i es van anar omplint de quelcom semblant a xicotetes plometes de color negre. Un dia la seua mare va intentar arrencar-li'n una i en fer-ho va eixir un raig de sang i Miquel va començar a plorar de dolor i comprendre que no haurien de tornar a fer-ho. El metge que van cridar tampoc trobava una explicació al que li passava al xic. A poc a poc allò es va anar convertint en unes ales menudes... allò era increïble! Elisa es va recordar de la mi-

rada que aquella àguila li llançà abans de fugir i va pensar que el que passava era una maledicció d'aquell animal. El petit Miguel va anar creixent i amb ell unes poderoses ales d'àguila que havia après a manejar i a amagar dels veïns del poble amb unes corretges lligades a l'esquena que li donaven un aspecte de geperut quan es cobria amb robes. Havia après a fer vols breus arran de terra però quan va complir deu anys va pujar a un turó xicotet aprofitant que els seus pares havien anat al poble i des d'una roca va desplegar les ales i es va preparar per saltar i intentar volar. Va tancar els ulls i es llançà al buit. Quan va notar que queia va començar a batre les ales amb força i aprofitant els corrents d'aire va remuntar i va començar a volar al principi maldestrament i després amb certa habilitat. Els pares tornaven en aquest moment del poble i van veure volar el xiquet. Però no van ser els únics: part del poble també ho va veure, i van creure que el nen alat era fill del dimoni.

- Mireu! - Van cridar espantats - És el fill d'aquests que viuen al costat del riu... és un monstre! Els àngels tenen les ales blanques, però ell les té negres com la nit.

L'alcalde va contenir la gent, però des d'aquest dia Ezequiel, Elisa i el nen Miguel no van ser benvinguts al poble.

- Per què has fet això, Miguel? - Va preguntar el pare - et vam dir que ningú havia de veure les teues ales, fill, ara tothom sap que ets

- Un monstre, papa? Això creuen que sóc? - Va contestar Miguel - m'és igual el que pensen, jo puc volar i ells no.

Després d'allò baixaven menys al poble i molt poca gent parlava amb ells i gairebé ningú volia comprar els productes perquè deien que estaven maleïts, igual que el xiquet. Eren mal mirats i els joves els insultaven, reien d'ells i molts s'apartaven en veure'ls. Miguel continuava aprenent a volar però ho feia lluny de la gent.

- Hem de resignar-nos a viure així, Elisa -va dir Ezequiel-, és el nostre fill i és el més important de la nostra vida.

- Així és, estimat espòs, és un nen meravellós. Si la gent del poble el coneguera ens tractarien millor.

- Que ells visquen la seua vida i nosaltres la nostra... així siga.

Van passar els anys però el poble seguia sense acceptar-los i els donaven de costat. Un dia es va escoltar a la llunyania un estrany so que s'escoltava en tota la vall. Era com un brunzit a la llunyania que a poc a poc s'anava acostant. La mirada de tot el poble es va dirigir a la casa del riu buscant els culpables, però el so no venia d'allà, sinó del cel. Miguel i els seus pares també miraven cap amunt sense saber de què es tractava, estaven tan espantats com la resta del poble. De sobte, enmig d'aquell soroll va aparèixer un gran núvol negre al cel que es feia més i més gran... eren llagostes! Un eixam de milers i milers d'aquells insectes es va abalançar sobre els cultius de la gent, tot destruint i devorant-ho tot. Els habitants del poble intentaven fer fugir a aquells bestioles amb foc i amb pals... Tot era inútil, les collites es van perdre, i el pitjor és que l'eixam es dirigia cap al poble. Ezequiel, la seua esposa i Miguel eren testimonis de tot allò des de la seua caseta allunyada del poble però van pensar que aviat arribarien fins allà també les llagostes i tot estaria perdut. El poble va ser arrasat mentre els habitants fugien cap al riu per salvar les seues vides.

Miguel va pensar en aquells que

corrien intentat salvar les seues vides, havien menyspreat a ell i els seus pares, però ara només eren éssers humans espantats, havia de fer alguna cosa... i ràpid. Se'n va anar corrent cap a la gran roca i hi pujaren. Des d'allà va saltar, volant. Es va dirigir cap a l'eixam de llagostes, es va posar davant del gran núvol i va començar a batre les ales amb força. El vent que provocava va aconseguir aturar-les. Miguel cada vegada volava més fort, i remolins de vent van empenyer els insectes fins que els va fer fugir. El brunzit es va anar allunyant i només va quedar en el cel Miguel volant amb les seues grans ales. Quan es va posar a terra tot el poble es va quedar en silenci, i entre el silenci la veu de l'alcalde es va sentir clarament.

- Amics i veïns, avui hem estat salvats del desastre i de la mort per aquest xic al qual nosaltres hem menyspreat des de menut! -Va dir-. Ha arriscat la vida i ens ha demostrat que les seues ales no són cosa del dimoni, sinó de Déu, i que gràcies al miracle de les seues ales hem estat salvats i beneïts. La plaga ha desaparegut i ha estat gràcies al seu valor. La gent va cridar d'alegria i van córrer a abraçar Miguel i també els seus pares. Gràcies a l'horta d'Ezequiel es van salvar de la fam, ja que no quedava res de les collites. Allí va viure Miguel fins a la seua mort molts anys després. A la plaça d'aquell poble es va aixecar un monument en la seua memòria, on un àngel amb grans ales negres protegia nens desvalguts de les plagues.

Lorena Simón i Morellá

6é Primària

SANG DE SABA, COS DE FUSTA I SANG D'OR

El cel clar m'il·lumina, el seu blau m'acaricia...
El sol resplendeix, la seua brillantor m'il·lumina...
Ha arribat l'hora...

Ho vaig saber quan aquells hòmens arribaren, rodejant-me amb estagues i cintes roges, duent grans màquines excavadores, i unes esmolades serres capaces de tallar en dos la fusta més dura.

Qualsevol s'hauria espantat si algú amb una serra gegant s'haguera plantat davant d'ell. Però jo no, jo ja sabia que aquest moment arribaria, i ara és eixe moment.

M'alce triomfant sobre aquest turó, sabent que potser aquesta siga l'última volta que m'alce sobre aquesta, sa-

bent que potser siga l'última volta que sent el reilet dels ocells, que possiblement és l'última volta que aprecie el perfum de les flors...

Però no m'importa...

L'únic que em trenca el cor és no poder acomiadar-me d'ella, de Katherine.

Recorde la primera volta que va arribar, menuda, amb tan sols quatre anys, vestida amb un vestit blanc, la pell blanca com el marbre, els cabells llisos del color de la plata fina, i aquells ulls blaus con el cel que ara mateix està sobre el meu cap.

PROJECTE: 150 ANIVERSARI DEL CRIST DE LA VIDA

Des de l'assignatura de Cultura Valenciana els xiquets de 5è Primària del Col·legi Sant Josep volen compartir amb els lectors de la Terreta l'experiència d'un projecte que han treballat en este any tan especial com és el "150 ANIVERSARI DEL CRIST DE LA VIDA". Este projecte ha resultat interessant per als xiquets ja que la informació els ha arribat per diferents vessants (pares, iaies, recopilació d'informació a la xarxa, mestra, publicacions d'estudis sobre la nostra localitat, etc). Des d'este projecte hem fet una investigació dels esdeveniments que van ocórrer fa 150 anys, motiu pel qual celebrem este aniversari al Santíssim Crist de la

Vida. Resultat d'aquesta investigació serà l'exposició del tema als companys, murals i poesies que elaboraren els alumnes. No puc deixar de banda la col·laboració d'un veí de Massanassa que ha sigut un pilar fonamental per dur a terme este projecte, Vicent Moncholí, que de manera desinteressada ha sabut transmetre als xiquets tots els seus coneixements (que són molts, i fidels a la història del nostre poble). A més de la recerca d'informació també s'han dut a terme altres activitats dins del projecte com són: la visita a l'Església de Sant Pere (fent l'explicació de la iconografia de l'església per Vicent Moncholí) i visitaran

més endavant els carrers de Massanassa quan estiguen engalanats per a este aniversari. També, com no, compartiran este treball amb els companys de 6é en la nostra Setmana Expodidàctica, fent-los una exposició de tot el que han après. Ha estat tant pels alumnes com per a la mestra una experiència enriquidora, ja que ens ha fet conèixer un poc més una part molt important de la Història del nostre poble com és el nostre CRIST DE LA VIDA.

Visca el Crist de la Vida

Maria Forner Llimerà

POESIES DELS ALUMNES:

Santíssim Crist de la Vida
tu ens dones alegria
sí et preguem amb devoció
ho celebrem amb il·lusió.

(Arnau Pelechano)

Santíssim Crist de la vida
a Massanassa vas salvar
per molts anys que passen
sempre t'anirem a adorar.

(Ruth Alfonso)

Oh! Crist de la Vida
si em donen a elegir
entre la meua vida i la teua
triaria la meua
perquè la meua vida eres Tu.

(Elena Sanjuan i Alba de Miguel).

DECATHLON

#ModoVerano

Top o Calcetes Portofino

4'99€

PVP

TRIBORD
DESIGNED BY OLYMPIA

FARMACIA
ABRIL

TU SALUD ES NUESTRO COMPROMISO

Av. Blasco Ibáñez 80 · 46470 · Massanassa · Valencia
Tel/Fax 96 125 00 70 · farmaciaabril@yahoo.es · www.farmaciaabril.es

HISTORIA DE CÓMO LLEGÓ LEONARDO DA VINCI AL COLEGIO SAN JOSÉ Y SAN ANDRÉS

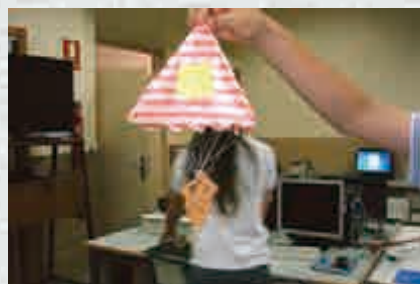
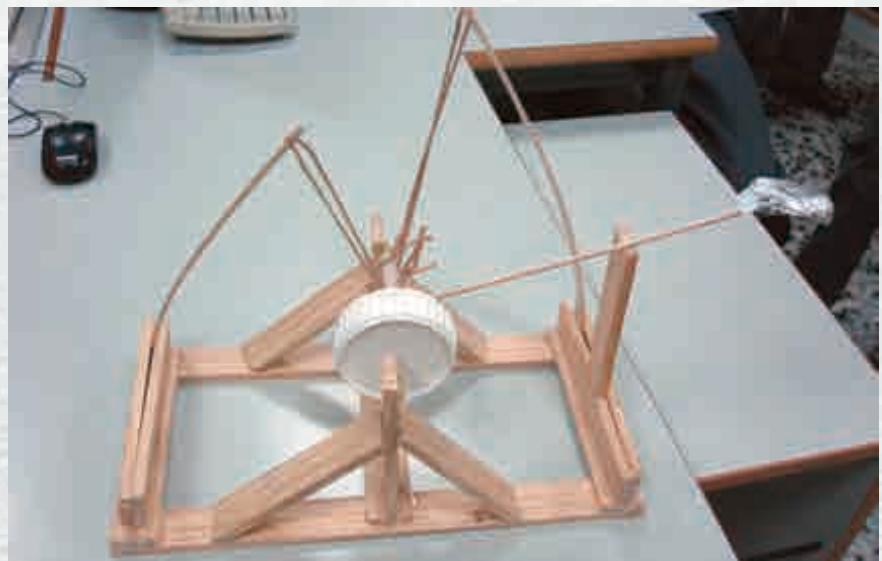
*Leonardo (mis disculpas por el tuteo) llegó a una de nuestras aulas un poco de casualidad. Corría el año 2014 y desde el 'taller de tecnología' se les pidió a un grupo de alumnos de 2º de secundaria que construyeran maquetas de inventos de la antigüedad. Y cual fue mi sorpresa cuando vi que la mayoría de ellos habían decidido construir un objeto ideado por Leonardo da Vinci. Los resultados fueron todo un éxito. Solo hay que ver la imágenes.

Al siguiente año, todo el equipo de profesores del centro se formó en "Trabajo Cooperativo" y en "Trabajo por Proyectos"; y ahí vi la oportunidad de dar un nuevo impulso a la figura de Leonardo da Vinci si se trabajaba desde distintas áreas, como la Historia y la Educación Plástica y Visual. Y así nació el proyecto.

Decidimos llevar a cabo el proyecto con el grupo de 2º de ESO desde los Departamentos Didácticos de Humanidades y de Ciencias; y con el grupo de 3º de ESO, desde el Departamento Artístico.

Desde Historia se les introdujo a los alumnos de 2º de ESO en el Renacimiento con sus principales representantes artísticos, destacando la figura de Leonardo da Vinci. Los alumnos investigaron su vida y su obra dentro de su contexto histórico; además de las repercusiones históricas. Dicha investigación formó parte de una de las exposiciones de la semana Expodidáctica del curso 2014-2015.

Una vez que alumnos se empaparon de toda la historia, empezó el turno de los diseñadores y de los constructores de las maquetas. En grupos de tres o

cuatro alumnos, eligieron uno de los modelos de Leonardo da Vinci y le dieron vida.

Y por último, los alumnos de 3º de la ESO trabajaron las 6 obras pictóricas más importantes y conocidas de Leonardo da Vinci, haciendo una interpretación personal de una de ellas utilizando cualquiera de las técnicas plásticas trabajadas durante el curso.

La exposición de las maquetas y de las obras pictóricas se programó como broche final del curso 2014-2015.

Para finalizar, me gustaría invitar a todos los lectores al museo virtual de Leonardo da Vinci. Sólo hay que clicar en el siguiente link (<http://www.esimple.it/it/item/museo-di-leonardo-da-vinci>) para disfrutar de un recorrido virtual e interactivo que nos permite ver el funcionamiento de algunos de sus inventos.

Manuela M. Hinnekens Min
Jefa del Dpto. de Ciencias

[PARADOR de Granada]

PARADORES, tu lugar de experiencias.

PARADORES

Hoteles & Restaurantes. 1928

T 902 547 979
www.parador.es
reservas@parador.es

I CARRERA SOLIDARIA PROYECTO ESFERA

El pasado 13 de marzo, el Colegio San José y San Andrés de Massanassa, organizó junto con la colaboración del Ayuntamiento de Massanassa y Cooperación Vicenciana para el Desarrollo-Acción Misionera Vicenciana de España (COVIDE-AMVE) la primera edición de la Carrera Solidaria. Toda la aportación económica recogida durante esta prueba deportiva-solidaria ha sido destinada para el Proyecto Esfera del Centro.

El Proyecto Esfera del Colegio San José y San Andrés es la materialización de la dimensión solidaria de nuestra escuela, a través de la cual queremos sensibilizar y concienciar a toda la comunidad educativa sobre determinadas realidades de pobreza, marginalidad, exclusión, injusticia y violencia que hay en nuestro mundo, en concreto el Proyecto Esfera durante este curso escolar va destinado a Educación pre escolar para los menores del barrio de Ontuphaia, Nacala en Mozambique. El proyecto persigue favorecer la escolarización de los menores del barrio desde los ámbitos legales, pedagógicos y nutricionales.

La "Carrera Solidaria" es una actividad que cumple una doble finalidad: por un lado, despierta en los más jóvenes un espíritu crítico y solidario hacia las injusticias que afectan a millones de niños en todo el mundo y, por otro lado,

recauda fondos para ayudar a la infancia más desfavorecida y hacer que se respeten sus derechos.

¿CÓMO SE RECAUDÓ EL DINERO SOLIDARIO?

Cada participante buscó patrocinadores entre sus familiares y conocidos, que se comprometieron a abonarle una cantidad "X" euros, por cada kilómetro (vuelta al circuito) simbólico que el alumno recorrió. Estas cantidades se anotaron en el Carnet Solidario. Y al finalizar la carrera los patrocinadores aportaron la cantidad económica anotada en el Carnet Solidario.

La I Edición de la Carrera Solidaria. Proyecto Esfera transcurrió por las calles cercanas al centro educativo. Las categorías quedaron establecidas del siguiente modo:

- La etapa de Infantil junto con los alumnos de Secundaria: 5 minutos

- Etapa de Secundaria y familiares: 20 minutos
- 1º, 2º, y 3º de Primaria y familiares: 10 minutos
- 4º, 5º y 6º de Primaria y familiares: 15 minutos

La cantidad económica recogida durante esta I Edición de la Carrera Solidaria fue de 1480€, que ya han sido ingresado en la Cooperación Vicenciana para el Desarrollo- Acción Misionera Vicenciana de España (COVIDE-AMVE), encargados del proyecto en Mozambique.

Daniel Gimeno Alabau

Coordinador del departamento Artístico-Pastoral

DESCOBRINT EL NOSTRE PASSAT

"Si no quieres repetir el pasado, estúdialo".

Baruch Benedict Spinoza (1632-1677) Filósofo holandés, de origen judeoespañol.

A la nostra Comunitat Valenciana tenim una gran riquesa històrica, no obstant és més bé desconeguda.

Per aquest motiu, aquest curs els alumnes de 1r ESO han disfrutat d'una magnífica experiència com és poder descobrir, estudiar i visitar al mateix curs acadèmic dos jaciments arqueològics d'època prehistòrica de primer nivell a Europa.

Al mes d'octubre visitarem la Cova del Parpalló a Gandia, recentment oberta a les visites públiques per primera volta i que varem poder assaborir d'allò més bé en un paisatge inigualable.

La cova del Parpalló ha estat habitada per l'ésser humà des de fa 29000 anys i s'han trobat a ella una gran quantitat de restes arqueològiques com tauletes amb gravats, restes d'ossos i altres utensilis que utilitzaven els nostres avantpassats caçadors i recollectors. La visita ens va agradar molt i varem aprendre molt.

Per altra banda, a desembre vam anar al Museu Arqueològic de la Valltorta, situat a la localitat castellonenca de Tirig, i a l'abric dels Cavalls. Es trac-

ta d'una experiència inoblidable, on varem poder visitar el museu i després d'un passeig vam anar a veure l'abric dels Cavalls, situat a la mateixa muntanya sobre un penya-segat.

Allí pogueren admirar les magnífiques restes de les pintures que representen escenes de caça de l'època de la Prehistòria, d'aproximadament 7000 anys d'antiguitat, màxim exponent de l'art rupestre llevantí. El guia ens assenyalaria les pintures i les explicava, encara que algunes costaven d'interpretar, mostraven una magnífica realització que ha sobreviscut el pas del temps.

Per altra banda, també varem realitzar un taller de pintura neolítica on els nostres alumnes es convertiren per un moment en vertaders homes i dones del passat, elaborant ells mateixos el pinzell i la pintura que després utilitza-

ren per reproduir escenes de caça tal i com estan representades al jaciment.

Realment va ser una experiència enriquidora. Els alumnes pogueren entendre com es pot aconseguir el necessari de la natura i com era el dia a dia dels nostres avantpassats.

Amb estes dos activitats els alumnes han pogut veure i comprovar amb la seua pròpia experiència "in situ", la vida, costums i tradicions que ens han llegat els nostres avantpassats i han pogut completar el que aprenien a l'aula d'una forma més lúdica. D'esta manera el passat ens sembla més atractiu i pròxim.

El proper curs promet més experiències d'aquest tipus.

José Antonio Asins Expósito
Cap Departament d'Humanitats

COLEGIO SAN JOSÉ 2º PREMIO CONCURSO REACCIONA DE QUÍMICA

Los alumnos de 3º de ESO del Colegio San José y San Andrés, dirigidos por la profesora de Física y Química y Jefa de Estudios, Dña. Maribel Gutiérrez, **han quedado finalistas** en la 4ª Edición del concurso Reacciona, organizado por la Sección Territorial de Valencia de la Real Sociedad Española de Química (RSEQ-VAL) y la Ciudad de las Artes y las Ciencias.

De los seis proyectos finalistas, dos han sido de nuestro colegio. El acto de entrega de los premios fue el viernes 22 de mayo a las 12.00 horas en el Auditorio Santiago Grisolia del Museo de las Ciencias de Valencia. Durante la ceremonia se desvelaron los proyectos premiados.

Categoría Bachillerato:

2.º premio: dotado con 700 euros en metálico para el **Colegio San José y San Andrés de Massanassa** por el proyecto **Reacción del magnesio y del ácido clorhídrico**

realizado por los alumnos:

PAULA TORRES GONZÁLEZ (3º de ESO)

ENRIC NAVARRO COMES (3º de ESO)

JAVIER TOMÁS NÁCHER (3º de ESO)

4.º premio: Para el Colegio San José y San Andrés de Massanassa por el proyecto **Pólvora negra** realizado por los alumnos:

XAVIER NÁCHER BALLESTER (3º de ESO)

ÓSCAR LÓPEZ RAMÓN (3º de ESO)

JUAN MICÓ SENA (3º de ESO)

Entre el jurado estaba D. Francisco Tomás Vert (catedrático del Departamento de Química Física y rector de la Universitat de València en el período 2002-2010), D.ª Miriam Atienza Fernández (directora de Contenidos de la Ciudad de las Artes y las Ciencias), D.

José Manuel González Díaz (secretario general de la RSEQ), D.ª Gloria Alzuet Piña (profesora titular del Departamento de Química Inorgánica de la Universitat de València) y D. Vicente Pelegero García (departamento de Divulgación de la Ciudad de las Artes y las Ciencias).

El jurado, en el acto de entrega, valoró el rigor y la calidad de los conceptos, el respeto de las normas de seguridad e higiene en un laboratorio, la originalidad e interés del tema y la capacidad de difusión para el público general.

Los proyectos serán expuestos en la Ciudad de las Artes y las Ciencias tanto en la web de la Real Sociedad Española de Química y de la Ciudad de las Artes y las Ciencias como en la del colegio.

Quisiera dar la enhorabuena a la profesora Maribel Gutiérrez por el éxito obtenido junto a sus alumnos en la categoría de Bachillerato, siendo nosotros un centro de Secundaria, y por contribuir a concienciar y difundir la pasión por las ciencias entre nuestro alumnado.

Ángel Sánchez
Director Pedagógico

L'INSTITUT DE MASSANASSA FA 10 ANYS

El nostre institut està de celebració, compleix 10 anys. Deu anys de treball diari, d'esforç, de dedicació, de preocupació i de constància. Deu anys d'alegries, de celebracions i graduacions. Deu anys de respecte, d'esperança, de solidaritat i col·laboració.

Però finalment l'institut es va fer realitat. El curs 2004-2005 començaven les classes amb només tres nivells educatius, primer, segon i tercer d'ESO i va ser el curs 2009-2010 quan arribaren a la universitat els primers alumnes nostres.

Una marcha en bicicleta sirvió de acto reivindicativo

Padres y alumnos de Massanassa exigen un instituto en el municipio

Más de 800 alumnos presentan dibujos

Escolares de Massanassa "diseñan" el instituto que la Conselleria les niega

No va ser fàcil aconseguir que Massanassa tinguera institut. Segurament molts de nosaltres encara recordem les manifestacions que es van fer al poble demanant que es fera un institut a la nostra localitat, un institut on els nostres fills i filles es formaren i pogueren aprendre en valencià.

Hem fem moltes coses en aquests deu anys: han passat més de 1.000 alumnes per les nostres aules, hem participat en programes d'intercanvi europeus, ajudarem a fer possible que la Trobada d'Escoles en Valencià vinguera a Massanassa, hem portat alumnes nostres a conèixer algunes de les principals ciutats d'Europa... I, sobretot, hem procurat educar en llibertat i fomentar el valor de l'esforç i el pensament crític.

INSTITUT

Dissabte 7
d'abril, a les **12 hores**
A la Plaça del País Valencià,
marxa festiva
fins als terrenys on anirà
l'**Institut** de Massanassa

Us esperem

Ja

Organitza: Comissió de seguiment de l'Institut, AMPA CP Lluís Vives i Ausiàs March, APA Col·legi San Jose y San Andrés.
Amb el suport de l'Ajuntament de Massanassa

IES Massanassa

10 anys

treballant per una educació pública, de qualitat i valenciana

DESCOBRINT A FIBONACCI

Enguany, el departament de matemàtiques i de plàstica ens hem unit per desenvolupar un projecte que ha ajudat l'alumnat de 2n d'ESO a descobrir, i a plasmar després en dibuixos, una de les meravelles matemàtiques amb què la natura ens sorprèn d'una forma quasi màgica.

En primer lloc, en l'àrea de matemàtiques, l'alumnat a través d'una recerca guiada, ha descobert que Fibonacci (matemàtic del segle XIII anomenat Leonardo de Pisa) no sols es féu famós per haver difós a Europa el sistema de numeració indoaràbic que actualment utilitzem, sinó perquè va descobrir una successió numèrica que ha portat entretinguts, des d'aleshores, molts matemàtics d'arreu del món.

La va descobrir quan investigava sobre la cria de conills al llarg de tot un any. La sorpresa fou que el nombre de parelles que cada mes apareixia sempre seguia la mateixa successió.

1, 1, 2, 3, 5, 8, 13, 21, 34, 55, ...

A part de ser infinita, presenta una regularitat que el mateix lector pot comprovar i és que cada terme coincideix amb la suma dels dos termes anteriors. Curiós, no?

Doncs més curiós encara és el que, més avant, l'alumnat ha descobert de la mà de Leonardo de Pisa. I és que, en dibuixar quadrats, els costats dels quals van creixent de la mateixa manera que la successió de Fibonacci (dos quadrats de costats 1; un, de costat 2; un altre, de costat 5...) i unint els vèrtex oposats, apareix una corba com la següent (acolorida amb la il·lustració), anomenada corba de Fibonacci.

Però el més curiós de tot ha estat comprovar com la natura, de nou, ens fa descobrir les matemàtiques. Perquè si observem moltes fulles de plantes i closques de caragols veurem que van creixent formant aquesta corba de Fibonacci.

I ha sigut gràcies a la col·laboració del departament de plàstica (amb el professor Josep Maria Montalvà) com s'ha pogut acabar de completar el projecte a través d'aquestes il·lustracions que mostren la meravella de la relació entre la seqüència descoberta per Leonardo de Pisa i el món de la natura.

Tot aquest treball, acompanyat d'un audiovisual, ha quedat plasmat al centre mitjançant una xicoteta exposició que potser ampliïm en el futur amb altres descobriments que encara deu guardar aquesta famosa successió.

Esteu convidats a visitar-la quan vulgueu.

Xelo Calvo

ARRIBEN ELS PREMIS SAMBORI 2015

Un any més, el lliurament dels premis *Sambori* de Literatura en Valencià serveix de preàmbul, juntament amb la cercavila que recorre els nostres centres escolars, de les Trobades d'Escoles en Valencià.

Van nàixer l'any 1998 i són una iniciativa impulsada des d'Escola Valenciana

per a promoure i difondre l'ús del valencià dins de l'àmbit educatiu, a més d'incentivar la creativitat artística i imaginativa de les xiquetes i xiquets valencians.

El concurs literari Sambori va adreçat als estudiants d'infantil, primària i secundària del País Valencià i actualment

cobreix tots els nivells educatius, des dels xiquets d'infantil i de primària fins als joves de secundària i de batxillerat, passant pels universitaris i la gent que estudia a les Escoles d'Adults i a les Escoles Oficials d'Idiomes.

Enguany, dins del nostre àmbit comarcal, la Trobada ha tingut lloc el dia 30 de maig a Benetússer, raó per la qual els premis Sambori es lliuraren el passat dia 8 de maig a les 18,00 h a l'Auditori «El Molí» de l'esmentada localitat.

El nostre institut, l'IES Massanassa, ha participat de manera continuada en aquest concurs literari, i ho ha fet amb molt d'èxit. En aquesta edició, i ja en van 17, el nostre alumnat ha tornat a tenir una participació notòria, i s'han obtingut els premis següents:

- **en 2n cicle d'ESO:**
 Maria Lara Tolosa (3r d'ESO).
 Sandra Larrosa Martínez (3r d'ESO).
- **en batxillerat:**
 Sílvia Robledo Casas (2n de Batxillerat Científic).

UN INSTITUT OBERT A EUROPA

Un grup d'alumnes de l'institut de MASSANASSA ha participat en un intercanvi escolar amb alumnes italians de San Bonifacio, al Nord d'Itàlia. Es tracta d'un institut que ja coneixíem perquè és un dels socis amb qui hem treballat en un projecte europeu des de fa quatre anys i amb qui preparem ara un nou projecte, una manera d'organitzar activitats compartides amb altres quatre països europeus (França, Alemanya, Itàlia, Anglaterra, Polònia) que fomenten el treball en equip i els intercanvis entre estudiants i professors, que s'enriqueixen quan comparteixen la seua vida durant una setmana ací i una altra allà. Podem descobrir com viuen altres estudiants de la seua edat, compartim la vida a l'institut i amb les seues famílies, la cultura i els costums, comproven que la llengua és menys barrera del que pensàvem perquè ens entenem molt bé, comparem la gastronomia, els horaris tan

diferents, els edificis, els pobles, el funcionament de la vida escolar als dos instituts...

Quan vam acollir els alumnes italians els vam donar un trosset de la nostra vida, amb els preparatius de les falles,

les mascletaes, l'Albufera, l'orxata, el suc de taronja natural i les torraetes de pa amb tomaca i pernil de l'AMPA, la paella dels diumenges, el joc de pilota valenciana al trinquet de l'institut, la vida al carrer del poble i la facilitat per anar a València, els horaris, la familiaritat en el tracte a l'institut,... Quan vam anar a San Bonifacio vam descobrir que cada alumne vivia en un poblet, que matinaven molt, que era un paisatge molt verd, amb vinyes i cirerers en flor, que anaven a classe el dissabte de matí, que dinaven a les dotze i sopaven a les set, que la pasta, la pizza i els gelats són encara millors del que pensàvem,... Visitar Venècia, Verona i el llac de Garda fou fantàstic!

Però el millor és que hem trobat amics i famílies, que ens hem acollit mútuament i volem continuar en contacte, compartint més moments de les nostres vides, en les xarxes socials i en més viatges a nivell personal. Tota una experiència que recomanem sense dubte!

(Alumnes de 4t d'ESO)

L'ORATGE A MASSANASSA

QUATRE ANYS DE FUNCIONAMENT DE L'ESTACIÓ METEOROLÒGICA DE L'IES MASSANASSA

(Departament de Socials)

Ara fa quatre anys que instal·larem l'estació meteorològica de l'institut. Volíem una estació que ens donara una informació fiable de l'oratge de Massanassa i que, tot i aprofitant els avantatges que ens proporcionen a hores d'ara la informàtica i les telecomunicacions, fóra de fàcil consulta no només per als nostres alumnes sinó també per a qualsevol persona interessada.

D'aleshores ençà, Massanassa compta amb un registre diari dels principals elements climàtics que es troba a disposició de qualsevol persona interessada a la pàgina següent:

www.meteomassanassa.com

En ella podeu accedir a una gran quantitat d'informació relacionada amb l'oratge:

Informació actualitzada en temps real de l'oratge a Massanassa.

Dades històriques de l'oratge a la nostra localitat.

Enllaços amb les principals pàgines d'informació de l'oratge:

Aemet. Agència espanyola de meteorologia.

Meteosat.

Informatius dels mitjans de comunicació.

Documentació sobre els principals conceptes relacionats amb el clima.

Us convidem a entrar en la nostra pàgina web per a consultar l'oratge de Massanassa. Us agradarà.

COM HA ESTAT L'ANY METEOROLÒGIC A MASSANASSA?

DADES RELLEVANTS

Segurament l'aspecte més destacable, pel que fa al registre de l'oratge a Massanassa en els darrers quatre anys, és l'escassetat de pluges al llarg dels anys 2012, 2013 i 2014. Al nostre poble, segons les característiques climàtiques de la zona, estem dins el domini del clima mediterrani. Hauria de tenir una pluviositat anual entre els 400 i els 500 mm anuals. Les dades recollides a l'estació de l'IES ens indiquen que el 2012, el 2013 i el 2014 i, tal i com va la cosa, també el 2015, han estat anys extraordinàriament secs i més propis d'un clima semiàrid que no del clima mediterrani.

Precipitació total anual			
2011	2012	2013	2014
431,2 mm	283 mm	342,0 mm	252,7 mm

Dies de pluja a l'any				
Precipitació	2011	2012	2013	2014
Més de 1 mm	50 dies	33 dies	34 dies	28 dies
Més de 10 mm	14 dies	7 dies	9 dies	6 dies

Dies més plujosos			
2011	2012	2013	2014
20/11 38,6 mm	20/03 48,4 mm	28/02 38,6 mm	03/07 38,6 mm
22/04 29,6 mm	16/01 28,8 mm	25/04 22,8 mm	30/11 25,2 mm

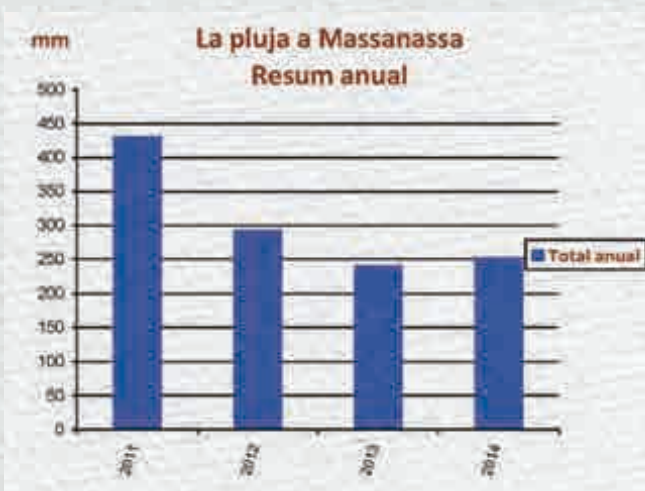
Mes més sec:			
2011	2012	2013	2014
Agost 3,2 mm	Agost 0 mm	Setembre 0 mm	Agost 0 mm

Velocitat mitjana del vent			
2011	2012	2013	2014
5,5 km/h	5,6 km/h	6,1 km/h	5,5 km/h

Màxima velocitat del vent			
2011	2012	2013	2014
18/12 69,2 km/h	18/04 72,4 km/h	01/02 66,0 km/h	08/02 78,9 km/h

Temperatura mínima anual			
2011	2012	2013	2014
02/03 4,6 graus	12/02 -0,7 graus	29/11 3,8 graus	31/12 2,3 graus

Temperatura màxima anual			
2011	2012	2013	2014
17/07 37,8 graus	15/08 37,6 graus	28/07 35,6 graus	26/08 41,7 graus

Nota.

De 2011 es tenen dades a partir del mes de març en què es posà en funcionament l'estació.

De 2012, 2013 i 2014 es tenen dades de tot l'any.

ESCOLA D'ADULTS DE MASSANASSA

ELS COL·LOQUIERS A MASSANASSA

Celebració de la 1ª vesprada literària

al pati de l'Alqueria de Sòria amb l'autor del col·loqui Romeu i Xulleta, Ximo Raga (juny-2013)

Hui, des de la meua humil posició d'aficionat, voldria compartir amb vostés este espai dedicat a la literatura, i rendir homenatge a Els *Col·loqui*ers, els primers monologuistes. Perquè, encara que vostés no s'ho creguen, els monòlegs no els van inventar "Los del club de la comèdia i Eva Hache". Els monòlegs o col·loquis es practicaven, quasi com els coneixem hui, a Catarroja allà pel segle XVIII i eren representats per els *col·loqui*ers en les festes en honor a Sant Miquel, segons consta en documentació escrita.

Però, qui diu que no hi havia col·loqui

ers a Massanassa? O que no actuarien a les festes de Sant Joan? Fins i tot alguns s'atreixen a dir que, amb tota probabilitat, ja es practicaven a l'Egipte dels faraons; no sé, potser, no ho puc assegurar, no he tingut el gust de preguntar-li-ho a Tutankamon. L'única cosa que sé és que, des que el món és món, la major part de les converses, per trivials que siguen, i sobretot eixes, les conversacions normals i correntes, deriven en monòleg. D'ací la cançó de l'enfadós amb la salut i la malaltia, els fills, els viatges, les coses que un ha fet i les innumerables coses quotidianes i sense sentit que a un li pareixen tan importants, i el temps, clar! I la veritat siga dita, com un no pot passar-se tota l'estona parlant de si mateix sense que el consideren un imbècil i un pesat, només pot gaudir d'eixe privilegi de parlar de si mateix a canvi de la seua disposició a escoltar els altres parlar de si mateixos, cosa que convertix els éssers humans no ja en monologuistes sinó en vertaders col·loqui

ers. Però, què són els col·loquis? Els col·loquis eren composicions escrites, generalment en vers, que de normal seguïen l'esquema mètric del romanç, i es distribuïen en plec solts. Els plec solts, nascuts pràcticament en la impremta, eren uns quadernets de pocs fulls (en valencià vulgar, *un llibret de merda*), d'extensió variable i per tant de preu assequible a tot el públic. Normalment escrits per a diversió de la gent, també els hi havia de caràcter informatiu.

I ara deixem la història de la literatura per un moment. Si a vostés no els pareix malament (ho dic com si a mi m'importara el seu parer, que sí que importa!), la cosa és que m'he proposat d'incorporar un xicotet col·loqui. Més que res per a intentar que no s'adormen, i, de pas, jo tampoc.

Des de xicotet, sempre em van agradar els relats que em contava el meu iaio, un antic col·loquier. Vicent Barges Pastor, més conegut per *Barges*, era, igual que ho va ser son pare, un home forjat pel rude i dur treball en l'antic Rajolar de Xapa; vostés saben on estava el Rajolar de Xapa? Com anava dient, *m'aguero* mai va anar a escola. A l'edat de sis anys (jo només en vaig tardar sis més) va començar a treballar; pastava fang amb els peus en companyia d'altres xiquets. Però, la seua memòria i intel·ligència van permetre que aprenguera a escriure i a llegir sense l'ajuda de ningú. A banda d'això, tenia un do especial del que la majoria manquem, sabia contar qual-sevol cosa de forma lúcida, espontània i graciosa.

Com anava dient, al meu iaio li encantava contar històries i a mi escoltar-les. La meua iaia ens preparava el

berenar i quan ja estàvem asseguts, començava. Guarde perfectament la imatge del meu iaio assegut parlant, i la meua iaia molt solemne dempeus darrere d'ell, tota erta com si s'haguera tragat el cullerot, picotejant del seu plat; em recordava eixos pardalets que netegen amb els seus becs les dents dels cocodrils. Eren històries que em feien sentir com aquells hòmens prehistòrics que, arribada la nit, ja reunits al voltant del foc, escoltaven les històries dels més ancians de la tribu. Perquè, encara que vostés no ho creguen, l'ofici més antic del món no era el de dama de l'amor, o el de pixar les parets, o el de polític, perquè, quin es pensen vostés que és? L'ofici més antic del món és el de contar històries. D'eixes històries o col·loquis en guardo un amb un afecte especial. Un que el meu iaio contava en prosa, perquè, com ell deia, era incapaç de rimar alguna cosa més enllà de "tu cutis és més bell que el cul d'un camell", o "el meu cor palpita com una creïlla frita". Obviament no era una història a l'altura de col·loquis com El col·loqui de col·loquis, El col·loqui del nas o El col·loqui de *Nelo el Tripero*. Algú ha sentit alguna vegada *El col·loqui del Triper*? perquè estos col·loquis són vertaderes delícies de la literatura valenciana i del saber popular d'este poble, el nostre, el valencià, s'ho creuen o no? Era una història que recordava aquells temps en els quals no es dissimulava tant com es fa ara mateix, que sembla que catarrogins i massanassers ens hem portat sempre bé. Tampoc pretenc que ara tornem a renyir.

Els enfrontaments i les picabaralles entre dos pobles veïns són quelcom atàvic, ancestral; vejam! "més vell que la tos". Quelcom nascut quan la terra encara feia puntellons en la

placenta de l'univers, i com en aquella època remota encara no existia *Twitter* o el *Salva'm de luxe*, o qualsevol altre programa de teleporqueria per a insultar-se, les diferències entre la gent es resolien a pedrades, que era el que tocava. I tots sabem que les batalles a pedrades entre pobles veïns són tan inherents a la cultura popular com ho poden ser els bous al carrer, les festes en honor a alguna deïtat local o la rara habilitat dels espanyols per a triar els seus dirigents, ja votes amb la mà esquerra o amb la dreta. I clar, per a bé o per a mal, pedres hi ha en tots els llocs. Tranquils, no proposaré atacar cap congrés amb pedres, encara que mirant-ho bé... si hi ha lleis *mordaça*... Res, no dic res. Com anava dient, pedres hi ha en tots els llocs, de manera que el famós esport d'obrir el cap al veí amb una pedra (algun que altre de segur ho ha pensat), és quasi considerat un esport universal; he sentit fins i tot que el COI està estudiant la seua inclusió com a esport olímpic, però ara que ja no tindrem Madrid 2020 ho deixaran córrer. És un tema que, per si sol, necessitaria d'un estudi antropològic molt més extens, així que també nosaltres ho deixarem.

I jo, per a què contava això de les pedres? Ah sí, ja recorde. Ho deia a propòsit... és que la història que jo volia contar-los va començar durant una d'eixes batalles. Es veu que el bàndol massanasser havia conquistat un tros de la vora contrària al crit de "Catarroja descoberta". Durant estes batalles sagnants en què, de tant en tant, hi havia algun escalabrat, es cantaven cançons que feien incidència en algun defecte del poble veí.

*Catarroja aigua roja
se la beuen al gallet
Massanassa aigua bona
se la beuen en gotet.*

Alguns catarrogins contestaven: "serà molt bona, però, collins! encara no l'he vista embotellada". A continuació deien cridant "Massanassa, poble dels sabuts" (en literatura antifrasi: recurs irònic que dona un nom contrari a les qualitats d'algú) en referència als habitants de Massanassa que com reflectix la llegenda van fer pujar un burro

a menjar-se unes herbes crescudes en la part alta del campanar. De segur, ja ho sabien.

Hi ha una altra cançoneta que no m'ha quedat clar si la cantaven a Catarroja o a Massanassa, i diu així:

*Massanassa té una massa
per a pegar-li al retor,
que se'n vaja d'este poble,
que ja fa massa pudor.*

Estes parèmies, càntics o dites contra un poble veí s'originaven en moments de desafecte, per allò que "cadascú parla de la fira segons li ha anat", i no és estranya la confecció de peces semblants per a satisfer alguna venjança o ressentiment. La paremiologia es dona de cap a cap del nostre país, sent especialment rica en la zona de Llevant. Per exemple, molts hauran sentit:

*"Sedaví, ni aca ni roci"
"D'Albal, ni dona ni animal"
"Cada u pa d'ell, com en Beniparrell"
"Sueca, la merda seca;
Fortaleny, em cague en ell
i Riola, la del ramell"*

*"Torrent, Torrent, Torrent, Alcàsser i Picassent.
De les ales d'un mosquit,
formaren Beniparrell,
i de les retalladures,
Alcàsser i Picassent" (En clara referència a la grandària dels pobles)*

Versos i cançons on la ironia o malícia no té el valor actual, sinó que són documents retrospectius, i com a tals han de considerar-se. De segur que la dita obeeix a algun motiu llegendari o històric, i que la major part de la gent desconeix el seu antic significat, però sospite que els nostres amics col·loquiers van tindre molt a veure en la confecció d'alguns d'eixos versos. Continuarem ara la nostra història.

Molts dels lectors recordaran perfectament com era el barranc abans de les obres, tot ple de canyes i malessa. Com anava dient, segons pareix, l'aguerrit bàndol massanasser, en una de les seues famoses ràtzies havia pres la vora nord de la platja contrària, cosa a la qual el bàndol catarrogí va

respondre amb una pluja de pedres, amb tan mala fortuna que una xiqueta va caure a terra mig inconscient. Eixa xiqueta era Carmensín Llorenç, que, per ser xicoteta (curta d'estatura), i filla del carnisser del poble al qual tots coneixien pel Xulla, li deien Xulleta. L'altre, l'autor dels fets, Juan Romeu, més conegut per Romeu, era un xiquet catarrogí d'ulls vius i inquietos i, any dalt any baix, devien tindre una edat semblant, catorze anys.

Ací és on naix l'amor dels nostres dos protagonistes, i, a la manera d'un antic col·loqui sota el títol de Col·loqui nou d'un llaurador que li collia figues a una valenciana, el meu iaio es va inventar un altre col·loqui nou, però este es titulava... Han endevinat ja com es titulava? Perquè, com s'havia de dir? Doncs, Romeu i Xulleta, escrit per un Shakespeare de l'horta. Deixem això un moment i parlem dels malnoms, malnoms i pseudònims. Com hem vist, aprofitant la similitud dels malnoms amb els noms dels protagonistes de la gran obra de este fill de la Gran Bretanya, és a dir Shakespeare, es construïu un col·loqui, a la manera de paròdia, però adaptant-lo als gustos i costums socials de l'època. Molts dels lectors tindran algun malnom heretat dels seus pares o iaïos, i que hui en dia pocs ens coneixen per tal malnom. A mi, per exemple, a Catarroja em coneixen pel Burrianero. I és que els col·loquiers també tenien malnoms i fins i tot nom artístic. Alguns han arribat fins a nosaltres. Per exemple, del segle XVIII tenim a Antoni Florit Pansa, Àngel Robles Bufavent, etc. Del XIX en tenim molts més, però només anomenaré a Ramón Torres Coca de dacsà, Pasqual Terol Dentola, Juli l'aguero picores. Però no sols eren coneguts pels seus malnoms, també utilitzaven pseudònims, ací tenim un exemple que és gastava per a presentar-se: Compost per un poticari de manegueta, barber de barbes, i dotor de secà, gran chugador d'esgrima, la millor mà per a posar lloques, curar trencades i empeltar arbres, gran tocador de mandúria, gran collidor de cama-roches, espàrrecs i caragols, i el mes laucher per a fer el bou empiulat en els festes de carrer (any 1752). S'imaginem si tinguera que presentar el currículum en el SERVEF?

Tots els col·loquiers utilitzaven estos llargs pseudònims de caràcter paròdic i humorístic, era un recurs més en el seu repertori còmic. El normal és que es basaren en un joc entre l'antítesi o contrast, sempre amb un contingut irònic, primer atribuint-se un títol prestigiós, per a després anar incorporant dedicacions més còmiques o grotesques.

El col·loqui de *Romeu i Xulleta* començava segons puc recordar (és una llàstima no haver-ho transcrit o gravat quan ho contava el meu iaio), però bo, començava més o menys així: Ciruchà de serra i escarpa, gran collidor de xones, el millor rodaor de soques i venedor a domicili de mantes morellanes i mocadors baturros, mestre en fer xiuletets amb ossos d'albercoc i molt conegut en sa casa i per sa mare. Encara que més curt que l'anterior, segueix aproximadament la mateixa construcció.

Però tornem al nostre protagonista. Romeu, al veure que el seu llançament havia enderrocat una xiqueta, es va portar les mans al cap i va exclamar:

— Hòstia! Si jo no volia pegar-li, ha sigut sense voler, «clar, clar, per això li tiraves pedretes, per a no pegar-li»— I se'n va anar corrent a veure el que li havia passat. A l'arribar va veure, ple de pesar, que la pedrada li havia obert a la xiqueta, un xicotet trauc damunt de la cella dreta. A l'agenollar-se al costat d'ella (imaginen el pobre xiquet, amb els pantalons amples i tots apedaçats, i la camisa a ratlles heretada del germà major) perquè, aquell que va i s'agenolla, i mentres sentia com els companys d'ella s'acostaven corrent i cridant "te l'has carregada, criminal!". I ell, lluny d'espantar-se, es va acostar encara més per a veure-la millor, era preciosa.

La nostra Carmensín era una xiqueta morena de cabells arrissats, i allí jeia estesa, amb la seua preciosa bata blanca (ara no tan blanca), pareixia la bella dorment a l'espera d'un bes que la despertaria. I això va haver de pensar el nostre Romeu, perquè després de sacsejar-la una mica i pensar «Hòstia! que l'he mort», se li va ocórrer fer-li un

bes suau i vellutat en la galta, amb la infantil creença que així despertaria. I vaja si la va despertar, encara no l'havia acabada de besar, quan la xiqueta va obrir els ulls, primer l'un i després l'altre, va pestanyejar marejada i va veure el nostre Romeu allí agenollat al seu costat i va exclamar —Malparit! — arreant-li al mateix temps una sonora bufetada. Els seus amics que s'havien quedat fent rogle i mirant-los, no foren capaços de dir res. La van ajudar a alçar-se i se'n van anar xino-xano, parlant entre dents; de tant en tant giraven el coll i sense cap de dissimulació, el miraven mentres s'allunyaven. En una d'eixes fitades, Xulleta pensà que era en xic molt guapo.

La literatura de "canya i cordell", que és del que ens estem ocupant hui, sempre ha sigut menyspreada o qualificada com de segona. En general, els que conreen l'humor no són considerats escriptors seriosos (mai millor dit) encara que moltes de les millors obres de la literatura mundial són obres d'humor, què em contenen del Quixot, per exemple.

Els col·loquiers també devien "entendre de lletra", tindre una certa cultura i la suficient capacitat per a memoritzar un ampli repertori de peces. De segur que eren puntals ben dotats... per a la improvisació, ja s'entén, perquè si durant una de les seues representacions se'ls oblidava alguna part o, ves per on! patien un atac de tos, havien de reaccionar d'alguna manera aparentment franca i graciosa, per exemple contant un acudit, o dirigint-se al públic de forma simpàtica, (cosa que jo no sé si estic fent) Però, com la intenció és bona, em permet apel·lar a la indulgència de vostés, i els contaré més coses que feien els col·loquiers. Durant un oblit, els nostres literats populars podien reaccionar contant un acudit com per exemple este: Això és un tio que coneix a una d'eixes facilones, posem pel cas, en el desballestament. *Sí, una d'eixes que quan li preguntes quina hora és, et respon: pos quina ha de ser, hora de fer-ho. Així que se la lliga i se'n van a casa, i quan aquella veu la mida de l'assumpte, li diu: A qui penses associar amb això, xiquet? Pos, li conteste, a qui ha de ser, a miiii mateiiii.*

O un verset com este del segle XVIII:

*"Si aguera sinó una vella
que pasara de noranta?
Què ha de haver! Si totes són
que no tenen pels en la barba.
I digo, que a mi me tenen
fil a fil caent la bava.*

*Si alguna de mi volguera...
Però esta llengua què parla?
Señores, vostres perdonen,
Que no sé lo que em parlaba.
Tornem a lo comensat.*

(Col·loqui de col·loquis)

També cal dir fins a quin punt arribava la professionalitat dels col·loquiers (gens ni mica en el meu cas, com poden comprovar), que un tal *John Carpenter*, dels *Carpenter* de Sueca, la considerava només relativa, la professionalitat, clar. Estic d'acord amb ell que esta activitat tan sols seria complementària i en alguns casos ocasional, una mica dins de l'economia submergida de l'època. Per cert, quan senten el terme '*economia submergida*', no els ve al cap la imatge d'algú treballant davall l'aigua i vestit de bus? Òbviament també els hi havia que vivien de fer de col·loquiers (jo, és clar que no), però cal matisar que també es donava el cas d'individus no professionals que llegien els col·loquis en veu alta per a l'audiència en festes, tavernes o en família. Este seria un col·loqui escrit i recitat per un col·loquier no professional o poeta d'espardenya, com a mi m'agrada dir:

*Allà en Sant Antoni
Hi ha una gran reunió,
Cantava la "Pirri"
Per dalt de tots.*

*Sa mare li dia, no chilles tan fort,
Perque el teu novio no porta bigot.*

*Volguera que fores filleta de un ric,
Per acostumar-te,
Per acostumar-te,
A alçar-te a las huit.*

*Un got de lleteta mesclat en café,
Per vore si li ixen,
Per vore si li ixen,
Eixos coloretts.
Coloretts eixiu-me
Que son per a mi,*

*Per vore si enganye,
Per vore si enganye,
Algun chic fadri.*

**Rafael Raga Ferrer (Col·loquier)
1890-1951**

I ara comparen amb el d'un professional o poeta de guant:

*Tan sols volguera saber,
ya que no conec marit
quins postres éste en lo llit
sol donar-li a sa muller:
cosa estranya deura ser,
pues ni es peix, ni carn, ni os
i quan s'heu tireu al cos
casi totes les demés...
¿jo quin delit he comés per a no tas-
tar-ne un mos?*

**Bernat y Baldoví
(Viçanteta la de Favara)**

Tornem als dos protagonistes de la nostra història, els quals hem perdut de vista fa una estona. Després d'aquell desafortunat incident, va passar bastant de temps fins que es van tornar a veure, però els dos guardaven, encara que fóra de forma inconscient, un bon record que cap dels dos ha pogut oblidar. Un bon dia, el nostre Romeu va acompanyar sa mare a vendre peix a Massanassa. Son pare era pescador i sa mare quasi tots els dies eixia a vendre el peix del dia. Portaven un carret de fusta on exposava les lli-ses, els llobarros, alguna tenca per a fer un bon suquet (té massa espines per a menjar-se-la), anguiles per a l'all i pebre, i ous de tenca (menjar exquisit que també servix per a fer all i pebre, el caviar de L'Albufera per a la gent humil). Aleshores, com anava dient, quan sa mare no podia vendre tot el peix a Catarroja, sempre s'acostaven a Massanassa per a acabar de vendre el que els hi havia quedat (ja sabeu que el que no volen en el cel, a l'infern ho arpleguen). Era aleshores quan sa mare el necessitava, perquè anar carregada fins a allí era massa pesat per a una persona sola. Tot just passar el pont, enfilaven el primer carrer que venia i que és conegut com "el carrer de l'abaixaeta" i seguien per tots els carrers que donaven al barranc. "Triau peix, peixet vivet, tenca viveta, de hui" cantaven els dos mentres ana-

ven avançant carrer avall. Les dones, al sentir-los, eixien a veure el que portaven, fent alguna carassa si no els agradava o preguntant el preu. Eixe dia, mentres atenien una senyora bastant desagradable que havia estat regatejant-li a sa mare el preu, total per a després emportar-se només un parell de lli-ses, va veure que, des del final del carrer, una dona amb "maneguetes" i un davantal blanquíssim (que en un primer moment li paregué una que feia bunyols), els feia senyals perquè s'acostaren. Quan s'acostaren, va eixir la dona i va preguntar per un quilo d'anguiles, perquè el diumenge tenia convidats i volia preparar un bon all i pebre. Mentres Romeu li preparava la romana a sa mare per a pesar-li les anguiles, un xicotet cabet va aguaitar per un costat de la porta, era la nostra Xulleta que, movent les trenetes amb força gràcia li llançava un somriure. A Romeu el cor li va bolcar i es quedà mirant-la embadalit. És ella, ara està segur, encara té la marca del trauc de la pedrada damunt de la sella, i, lluny d'enlletgir-la, la fa més guapa a ulls del nostre protagonista.

Però, sa mare que s'adona del que fa, i abans que l'altra dona li cride l'atenció pel desvergonyiment amb el qual mira la xiqueta, carxot!

—Què mires, cara de tòtil? —li va dir sa mare —. Prepara els pesos, dropo! Ai, estos xiquets!

Ella, al veure'l es va tocar la ferida encara tendra, recordant-lo. Però, abans d'amagar-se en l'interior de casa, li va fer un somriure, i va aconseguir que al nostre Romeu se li caiguera el pes de quart al terra i arplegara altre "carxot" de sa mare. Ho donem per ben emprat, perquè el nostre desgraciat heroi ja sap on viu la seua amada, i lluny de queixar-se pel colp, s'alegra.

Passats uns quants dies, al nostre desgraciat heroi se li va ocórrer altra idea per a conquerir-la. Aprofitant que quasi estaven en la temporada dels melons d'Alger i estava pròxim el dia de sant Antoni de Pàdua, li faria un "fanalet". Els fanalets, diran vostés, tenen poc a veure amb el tema dels col·loquiers, però també tenen molt a

veure amb les tradicions valencianes, cosa que m'agradaria recordar. Alguns veuen en els fanalets cert paregut a les carabasses de Halloween. Res més lluny de la realitat. Les carabasses de *Halloween* són ací a Espanya una cosa més del màrqueting ianqui que ràpidament importem atesa la nostra especialitat en adoptar qualsevol favada estrangera, en detriment dels nostres costums rics i singulars. Què és això de veure els xiquets pel carrer carregats amb les carabasses i tots disfressats de morts vivents, potser és eixe el lloc en el qual sembla que anem deixant la nostra cultura, l'univers zombi.

Per contra, el nostre amic Romeu en companyia dels amics decidixen construir els seus propis fanalets i eixe any, en compte d'anar per Catarroja, aniran per Massanassa i passaran, com qui no vol la cosa, per casa de la nostra *Xulleta*. I és que els valencians, segles abans que estos satisfets... perdó, que els ianquis, ja anàvem per les cases i cridàvem a les portes, però en compte de dir eixa ... de truc o trato?, que, per cert, encara no sabem que vol dir ni potser ens importa. Però, pensant-ho una mica millor, i tractant-se d'americans tries tracte o destrat, després hi ha truc de segur. Doncs, molt abans, ací teníem les nostres cançons, i cantàvem les nostres pròpies cançons:

*El sereno de mi calle
tiene un perro
que se llama capitán.
Sereno, las once y media
pa qui, pa qui, pa el meu rocí
no, no, no, a dormir a la presó,
i un pedàs al pantaló.
Lo sereno s'ha perdut
a la Font de la Salut
i una dona la trobat
amagat dins d'un forat
Sereno, quina hora és?
La una, les dos, i van a tocar les tres.*

Estes cançons i alguna més que no he pogut trobar, les cantaven els xiquets pels carrers. Els fanalets es feien de melons d'Alger, buidant-los i rasant la pell fins a aconseguir dibuixos millors o pitjors, depenent de la perícia del xiquet o de son pare. Després, en l'interior es col·locava una vela o mineta amb oli i amb eixa il·luminació anaven

pels carrers cantant i cridant a les portes. I, lluny de donar-los caramels o una altra cosa, les dones els mamprenien i els deien que se n'anaren a molestar al seu poble o al seu carrer, "Arreeu d'ací, aneu-vos-en al vostre carrer, que vosaltros no sou d'ací, deshonorats!"

Quan Romeu i els seus amics arriben a ca Xulleta, comencen a cantar i, a més d'eixir el pare a enviar-los a "fer la mà", la mare els llança un parell de poals d'aigua amb lleixiu per la finestra, amb tan mala fortuna que van a parar damunt de Romeu. Tots ixen corrent, perquè la mare de Xulleta, no contenta amb el lleixiu, els advertix que si no se'n van, baixarà amb la granera, i és que en aquella època eren molt simpàtics! Però, el nostre Romeu porta un meló preciós, en el qual ha tallat amb molt de mim uns corets. Xulleta no ix, però Romeu creu haver-la vist per un instant des de la finestra fitant-lo amb un somriure. Romeu s'amaga en el cantó del carrer i quan creu que ja ha passat el perill, s'acosta, deixa el fanalet i pica a la porta abans d'eixir corrent. Després, camí de casa, completament xopat i amb la camisa blau cel que havia estrenat aquell dia, ara tota a rotgles blancs gràcies al lleixiu, els seus amics li diuen:

—Crec que ahí hi ha poc a rascar, Romeu. Busca't una xica del poble i oblida-la que eixa té massa ploma.

I així van passar els anys entre els nostres personatges. Les mostres d'amor del nostre Romeu s'anaven succeint, encara que quasi sempre acabaven en algun malentés o accident. Per la seua banda, la nostra guapeta Xulleta es deixava voler, però no massa, calia guardar les formes, el què diran i tot això. Va arribar Pasqua, i el diumenge de Rams. Tots sabem que eixe dia és tradicional a València regalar un ram a l'esposa, a la núvia o a la xica que vols conquistar. I així és com al nostre heroi, se li va ocórrer regalar-li'n un, però, com que era prou pobret, li'l va pintar en un paper, en eixa època era d'allò més normal, quasi ningú podia permetre's un ram de veritat. I la veritat és que Romeu es va esforçar molt i quasi aconseguí una obra mestra. El problema és que d'haver-hi hagut al-

gun botànic present, mai haguera esbrinat de quin tipus de flors es tractava. I és que l'únic que sabia Romeu de flors era que la part amb les fulles era la que anava dalt, així que va pintar la primera cosa que li va vindre al cap. I els amics li preguntaven:

—Xe! Això què és?

—Un ram que li he pintat a la Carmensín.

I allà que se'n va anar ell a obsequiar-la amb el ramell tan feliç i content. La va trobar creuant la carretera, fent rialletes amb unes amigues i amics, segurament la "seua quadrilla de Pasqua". Ella el va veure de seguida, allí enmig del carrer, però no va dir res, tant sols el seu ditet tan finet va recórrer la cicatriu de la cella. I ara, com li'l donava?, pensà el nostre Romeu. Allí davant de tots, li feia vergonya, i no se li ocorregué una altra cosa que quedar-se enmig del carrer perquè quan passara, llançar-li'l. I és que va pensar que, com ja li havia tirat pedres, ja tenia confiança per a llançar-li qualsevol altra cosa.

Així ho va fer, va esperar que passara i allà que rebaltà el full. Mentres el paper creuava l'aire en direcció a Xulleta, la pobra xiqueta que es duia les mans al cap tot cridant:

—El vint, el vint.

—No t'espantes, que no és una pedra

—s'afanà a replicar ell.

—Vint? Quin vint?

—El tramvia, tòfol —va cridar la Xulleta desesperada.

Algun dels ací presents se'n recorda del vint, el tramvia que feia el trajecte entre Catarroja i València?

L'hòstia! Va encertar a dir Romeu mentres féu un gran bot en el moment just, tot perdent una espadenya. Tots es trencaren a riure, tots menys Xulleta, que s'acostà tota espantada, li preguntà si estava bé i li digué que el ram era molt bonico. A correu seguit li soltà:

—Esta vesprada tenim ball en la colla. Si vols vindre...?

—Clar que aniré, a més duré el meu picú. Finalment havia pogut parlar amb ella.

Per la vesprada, ja en el "ball", li va demanar de ballar, va esperar que fóra una cançó per a ballar solt, no fóra a pensar-se que volia... Ella acceptà immediatament. Després s'assegueren i parlaren una estoneta. Xulleta estava guapíssima, pensava Romeu.

—De què treballes?

—Sóc pescador a l'Albufera, treballo amb mos pares.

—A mi m'han dit que també fas col·loquis.

—També, però encara estic aprenent. M'està ensenyant m'aguero.

—Digues-me'n algun.

Però, recordem que el nostre Romeu no era de Massanassa i per tant, no era excessivament sabut, i no se li va ocórrer una altra cosa a dir que un "verset" que li havia sentit al seu iaio.

—Ara mateix sols me'n ve un al cap i potser no t'agrada.

—Tant fa, tu recita-me'l.

—Bo, com vulgues.

*Tu saps que és tot cabota com un nap d'Aielo?
Ai! Xiqueta,
que si vols saber-ho
ací fora t'espero.*

La cosa que no es va fer d'esperar va ser la galtada que va rebre Romeu.

Bròfec! li va dir, i fent mitja volta se'n va anar. Ell es quedà mirant-la i preguntant-se com era possible que sempre acabara espatllant les coses. També ell féu mitja volta, arreplegà el picú i se n'anà pensant:

—Ara sí que l'he cagada.

Per a finalitzar, els diré que Xulleta sí que va conèixer la verdura d'Aielo, (de fet totes les setmanes feien més d'un putxero, pura dieta de l'horta) i és que el meu iaio i ella és casaren. Però no van tindre un final dramàtic, ni se'ls va passar pel cap suïcidar-se a la manera del vertader Romeu i Julietta. Ells, amb el matrimoni, ja van anar més que ben complits.

EQUIPS TEMPORADA

Querubín

Prebenjamín A

Prebenjamín B

Prebenjamín C

Benjamín A

Benjamín B

Benjamín C

Benjamín D

Alevin A

Alevin B

Alevin C

Alevin D

Infantil I A

Infantil B

Infantil C

Cadete A

Cadete B

Juvenil

CRÒNICA DEL X TORNEIG INTERNACIONAL ALEVI

CLASSIFICACIÓ

- Campió: ATHLETIC CLUB BILBAO
- 2ⁿ: HERCULES C.F.
- 3^r: STOKE CITY F.C.
- 4^t: VALENCIA C.F.

Millor jugador:

Kepa Uriarte (Athletic Club Bilbao)

Máxim Goleador:

Nicolas Williams (Athletic Club Bilbao)

Millor porter:

Andrew Walktle (Stoke City F.C.)

EQUIP IDEAL

Porter: Andrew Walktle (Stoke City F.C.)

Defensa: Mario Sesé (Valencia C.F.)

Defensa: Aitor Geraldo (Vila-real C.F.)

Mig: Kepa Uriarte (Athletic Club Bilbao)

Mig: Alejandro Alfaro (Hercules C.F.)

Mig: Xavier Etxebarria (Athletic Club Bilbao)

Davanter: Sergio Hinojosa (Elx C.F.)

Davanter: German Valera (Vila-real C.F.)

Entrenador: Oscar Alkorta (Athletic Club Bilbao)

GRUP D'ESPLAI FUTBOL VETERANS DE MASSANASSA

Estimados vecinos:

Como cada año y en nombre del Grup d'esplai Futbol Veterans de Massanassa, me dirijo a vosotros para dedicaros un saludo y desear que paseis una felices fiestas en honor a nuestro patrón San Joan, durante las cuales, en colaboración con el M.I. Ayuntamiento y la Concejalía de Esports organizamos el XV TROFEO "CIUTAT DE MASSANASSA" en el cual esperamos vuestra presencia asi mismo invitaros a que participéis en los actos programados por M.I. Ayuntamiento en los cuales estaremos presentes para disfrutar con vosotros de las fiestas patronales.

Bones festes

Grup d'esplai Futbol Veterans de Massanassa

MASSANASSA CF

El Massanassa CF, vol agrair, aprofitant les pàgines que ens brinda "La Terreta", la fidelitat dels socis i simpatitzants que, en una temporada difícil com aquesta, han seguit recolzant al nostre equip; també per supòsit a totes les empreses que enguany, independentment del projecte, han seguit vinculades amb la seua publicitat. No és una temporada gens fàcil per resumir, la gent més propera al club sap que a principi de juliol el club era una incògnita, la darrera directiva, després d'una històrica temporada on vam estar a un gol de la tercera divisió, va decidir dimitir quasi al complet i el "panorama" a dues setmanes de començar la pretemporada no era gens alentidor. Per sort, un reduït grup de gent, encapçalat per Lambert Burguet, van assumir la complicada papereta d'intentar crear un bloc de gent per intentar competir a la categoria, la tasca no era gens fàcil, però amb molta il·lusió i intentant rodejar-se de gent compromesa tant del poble com del nostre afiliat CD Cuenca, el Massanassa CF tornava a reviscolar. Sergio Prieto va firmar com a entrenador i poc a poc la plantilla

encara que molt contra-rellotge anava agafant forma, enguany tot era diferent i l'autoritat tenia que primar a l'hora de confeccionar la plantilla. En plena pretemporada Eduardo Robledo assumix el repte d'unir-se com a cap visible de la junta, assumint la presidència.

La mateixa setmana de l'inici de la lliga apareixen les primeres mostres de que el camí anava a ser molt dur, alguns jugadors es neguen a continuar en fitxa de l'equip afiliat i la plantilla es queda un tant curta, encara així Sergio Prieto manté a l'equip fora del descens amb un pressupost més que ajustat, fins que a la jornada 8ª apareix altra pedra en el nostre camí, el mister reb una oferta per entrenar a tercera divisió i la directiva decidix que el nostre segon entrenador: Sergio Sendra passe a dirigir la plantilla. L'equip a partir d'ací encadena una ratxa negativa de 8 partits sense puntuar que ja ens marcara per a tota la temporada. Aprofitant el paro de nadal es cesa a Sergio Sendra i es firma a Anselmo Liebana buscant un punt d'inflexió i al mateix temps un revulsiu per contragirar

la mala dinàmica que es portava. Al tercer partit amb Anselmo l'equip torna a guanyar i ho fa durant 3 setmanes consecutives, donant peu a tornar a creure en la salvació. Quant millor pintaven les coses el paro de lliga per la vaga i les falles ens torna a passar factura i durant 3 setmanes consecutives se perden punts als últims minuts dels encontres. Al tancament d'aquest article l'equip es penúltim a 4 punts de la salvació i a falta de sis partits, el panorama es molt complicat i més mirant l'últim tram del calendari que ens falta, però la junta directiva continuarà lluitant la pròxima temporada a la categoria que calga perquè el nostre Massanassa club de futbol continue viu, passant de les crítiques anònimes (encara que tots sabem d'on venien) i es que, com es sol dir, és als pitjors moments on es demostra l'amor i fidelitat a un escut.

**Per sempre AVANT MASSANASSA!
Bones festes massanassers/eres!**

C.F.S. LA IGUANA MASSANASSA

El C.F.S La Iguana Massanassa naix en 2009, quan es van crear dos equips femenins a iniciativa d'un grup de xiques amb interès pel futbol sala.

Actualment, part d'aquell grup continua jugant al nostre club junt a noves incorporacions. L'equip femení del C.F.S La Iguana Massanassa competeix a una lliga interna femenina formada per diversos equips de la província de València. L'entrenadora de l'equip és la nostra veïna Anna Martínez que amb la seua trajectòria futbolística i formació aporta l'experiència a un grup amb il·lusió de gaudir del futbol sala.

En l'actual temporada 2014-2015, el club ha tingut la iniciativa de formar una escola base de futbol sala perquè puguen participar tots els xiquets i xiquetes del nostre poble.

La iniciativa del club va ser àmpliament acollida ja que contem amb 30 xiquets dividits en 2 equips: Pre-benjamí (6-7 anys) i Alevins (11-12 anys). Ambdós equips estan dirigits per les entrenadores Anna Sorribes i Karen Giner, titulades per la Federació Valenciana de Futbol Sala.

L'equip Pre-benjamí participa a una lliga organitzada per diferents escoles de la ciutat de València. Per la seua part, l'equip Aleví competeix als jocs esportius de la Comunitat Valenciana.

L'objectiu principal del C.F.S La Iguana Massanassa és crear un ambient de convivència on els xiquets i xiquetes, mitjançant el futbol sala, es desenvolupen tant esportivament com personalment amb l'adquisició dels valors que transmet l'esport: solidaritat, cooperació, respecte i companyerisme; a través de la competició.

Per a la pròxima temporada 2015-2016 la perspectiva és l'ampliació del nombre de categories de l'escola base del club. La promoció dels actuals xiquets a categories superiors farà que comptem amb equip Pre-benjamí, Benjamí i Infantil. En cara que l'objectiu del nostre club es arribar a tindre totes les categories base del futbol sala.

Així, de forma lúdica i competitiva els nostres jugadors i jugadores s'ho estan passant genial aquesta temporada. Animem a tots/es xiquets i xiquetes de Massanassa que vinguen a gaudir del nostre esport, el futbol sala!

Per últim, agraïm als pares, mares i jugadors/res per fer-nos gaudir dels bons moments que hem viscut aquesta temporada junts. Esperem continuar amb aquesta trajectòria. Gràcies!

President: Miguel Lizondo
Vicepresidenta: Anna Martínez
Secretaria: Susana Alcalá
Tresorera: Lorena Bort

CLUB DE BÀSQUET MASSANASSA

Un año más la revista la Terreta proporciona a la junta directiva del Club Bàsquet Massanassa el poder dirigirnos a todos vosotros jugadores, familiares y aficionados al bàsquet en general, para contaros que en este nuestro séptimo aniversario, nuestra labor más importante y nuestro compromiso es el de seguir trabajando para fomentar el deporte del bàsquet en nuestro pueblo, poniendo al alcance de nuestros jugadores los mejores medios para mejorar su educación y formación física.

Seguimos contando con un gimnasio para las categorías de Junior y Sénior y como en las anteriores temporadas seguimos poniendo a disposición de los jugadores un preparador físico para estas categorías, para mejorar su rendimiento y su estado físico.

Como en todos los deportes, las lesiones no se pueden evitar y por esa misma razón el Club sigue teniendo a disposición de todos los jugadores un fisioterapeuta para que puedan recuperarse lo antes posible de cualquier lesión y puedan volver cuanto antes a la práctica del Bàsquet.

El pasado mes de noviembre, el Club Bàsquet Massanassa hizo la presentación de sus equipos para la temporada 2014-2015 que forman parte de la Escuela municipal como del Club, en el Pabellón Municipal de Massanassa. Una ocasión perfecta para conocer a todos sus jugadores, juntos con sus entrenadores. Una tarde de

muchos nervios y diversión especialmente para los más pequeños que viven el evento con mucha intensidad. Después el Club preparó una merienda para todos los jugadores.

Nos gustaría dar las gracias a todas las familias y simpatizantes que llenaron las gradas del pabellón y animaron el evento.

El actual equipo de entrenadores, Fisioterapeuta y P. Físico están compuestos de:

Equipos Pre-benjamín i Benjamins: Juan Carlos

Equipo Alevín: Enrique y Pau

Equipo Femenino: Rafel

Equipo Infantil primer año: Enrique y Pau

Equipo Cadetes: Manu

Equipo Junior: Manu

Equipo Sénior: Manu

Fisioterapeuta: Jaume

P. Físico: Juan Carlos

Como cada año al finalizar la temporada y llegan las fiestas de Massanassa, organizamos nuestro VII torneo de Massanassa, que este año tendrá lugar los días 12, 13 y 14 de junio. Hemos invitando a equipos de varios pueblos de nuestra comunidad en las categorías de Alevines, Infantiles, Cadetes Femenino y Masculino, Junior y Sénior.

Os animamos a que vengáis a los partidos de este torneo para que os divirtáis y animéis a todos los equipos.

Massanassa practiquen este gran deporte, que es el básquet.

Desde esta junta directiva queremos dar las gracias al Ayuntamiento de Massanassa que sin su ayuda, colaboración y apoyo no sería posible el buen funcionamiento de nuestro Club, así como agradecer a las familias y aficionados el apoyo que nos han prestado durante un año más. y que esperamos que sigáis haciendo

del básquet nuestro deporte favorito y siga uniéndonos en la amistad y en la solidaridad.

Por último el Club Básquet Massanassa quisiera aprovechar esta ocasión para desearles unas Felices Fiestas de San Juan y unas Felices Vacaciones.

Muchas Gracias,
Junta Directiva

Queremos felicitar al equipo Infantil de segundo Año, por el éxito obtenido en la temporada pasada, al quedar campeón en la Liga Comarcal, haciendo una gran temporada. ¡ENHORA-BUENA CHICOS!

Para finalizar la temporada anterior el Club, organizó una excursión a finales de junio 2014 a Port Aventura en la cual pasamos un día sensacional con los jugadores y sus familias. Este año vamos a intentar organizar otra excursión. En esta ocasión se está mirando un Parque Acuático.

Seguiremos trabajando para que cada año, más chicos y chicas de

HISTORIA DE LA PETANCA EN MASSANASSA

- Empezó el año 2007, campeonato Horta Sud.
- 2009/2010: 3º puesto en el campeonato Horta Sud.
- 2011/2012: 3º puesto en el campeonato Horta Sud.
- 2013/2014: 3º puesto en el campeonato Horta Sud.
- 2012/2013: 2º puesto en el campeonato de Catarroja.
- 2014: 3º puesto en el campeonato de Catarroja.
- 2011: 3º puesto en el campeonato de Picanya.
- 07/07/2014: 1º puesto en el campeonato de Picanya.

En estos campeonatos compiten 16 equipos de 8 pueblos de la comarca. Actualmente somos 10 socios todos jubilados.

Julián Beamud Tomillo
Firmado el presidente

COLLA DE CORRER EL PAROTET

Estimats amics i veïns:

En els últims anys vivim un boom d'adoració del cos i de tot el que el rodeja. Buscant els majors beneficis possibles, molta gent s'ha llançat a realitzar activitats físiques i esportives.

L'exercici físic saludable en funció de l'edat, condició física o nivell de salut de l'esportista, es fa imprescindible en la nostra vida diària.

L'esport és un dels fenòmens més populars del nostre temps. És en ell on s'obtenen i reflecteixen alguns dels grans valors de la societat contemporània.

L'hàbit d'activitat física i un estil de vida enèrgic i actiu són elements de millora,

recuperació i defensa de la salut contra moltes malalties, sobretot, com a protecció, per a les malalties coronàries.

Hem de mantindre'ns actius per a guanyar en salut i en anys. Fins a cinc anys, segons els experts, es pot prolongar l'esperança de vida entre aquelles persones que, de manera regular i com hàbit profitós, practiquen exercici físic. Són moltes les investigacions que constaten que l'activitat física, fins i tot quan es realitza de manera suau o simplement a pas lleuger, també reporta profit.

Les investigacions sobre els beneficis de l'activitat física i l'esport solen estar emmarcats dins de l'argumentació mèdica, que s'inclina per la pràctica

d'esport amb vista a disminuir la possibilitat de patologies d'origen cardíac, respiratori... Si bé estos arguments són importants, per molt de temps s'ha ignorat, la importància de l'exercici físic en altres contextos de la vida humana com, els rendiments que l'esport té en quant a procediments de socialització i millorament de la qualitat de vida de les persones que ho practiquen.

Agafar la decisió d'iniciar a entrenar-se és un procedir eficaç, però si el que es busca és triar un estil de vida beneficiós hem de convertir l'exercici en un hàbit i ser tenaços en l'entrenament. En la Colla de Correr El Parotet açò ho sabem bé i per això ens agrada entrenar en companyia ja que ens fa la impressió que esta costum actua per a sentir-se bé, ja que altres ho estan fent i es veuen sans i alegres. D'altra banda necessitem tindre altres companys al nostre voltant perquè així xarrem, ens sentim estimulats i augmentem el rendiment.

Els objectius dels 119 parotets i 27 parotetes que formem actualment la Colla són distints, segons l'edat, capacitat i característiques personals, però si que és veritat que la immensa majoria, hem

06/06/2015 19:00h #GFM2015

XXVII GRAN FONTS DE MASSANASSA - 15k

courses i activitats infantils pel matí +info en www.collaelparotet.org

tingut com a objectiu córrer, almenys alguna vegada, la maratón, perquè és algo especial. Deia l'escriptor i corredor popular Alfredo Varona en el seu llibre "El maratón és un reflex de la vida" i que fem nostres estes boniques i sentides paraules: "El córrer m'ajuda a ser millor persona. El temps que em lleva m'ho torna.

Cada dia que isc a córrer és el més important. Em demostra que seguisc viu, que puc fer el que m'agrada. Són més de vint anys agermanat amb esta rutina sense la qual ara mateix em pareix quasi impossible viure"

Com podeu donar-vos compte, a poc a poc va augmentant el número de parotets i parotetes i anem a més. Els diumenges, de bon matí, eixim a entrenar, en dos grups, els que tenen objectius més ambiciosos, realitzen més km i un poc més tard, els que no preparen gens especial, però han de mantindre's en forma. També els dimarts tenim sessió de tècnica de carrera en el poliesportiu i el dimecres sessió d'estirades, a més de les eixides

que cada un puga i vullga realitzar durant la setmana. D'altra banda, el dijous a la nit, ens reunim per a planificar les eixides o organitzar alguna carrera al mateix temps que intercanviem les experiències viscudes durant la setmana o en les últimes carreres.

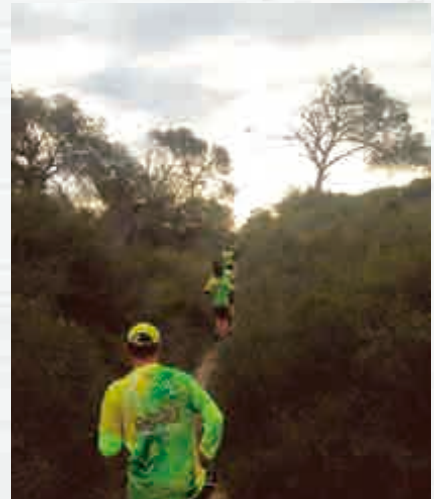
Com som molts, no hi ha carrera en que no hi haja algun representant de la Colla. De vegades m'han dit "es que esteu en tots els llocs com els parotets".

Podem destacar en este exercici pasat entre moltes curses: El Maratón de València amb 44 representants, el Maraclot (Maratón per relleus) amb 56 parotets, el Macrofons Massanassa-Dènia, al setembre, amb 52, la Volta Fallera amb 31, la Maratón de Roma amb 15 esforçats parotets, la Mitja Maratón de Granollers amb 47 corredors. També vam tenir representació a la Maratón de Sevilla i de Barcelona i vam quedar segons com a club al Circuit de la Diputació, amb un important premi.

Més recentment, el 12 d'abril, 22 parotets estaven en la Maratón de París, i 37 participaven en la Maratón d'Ulls Negres. Barraques-Navaiques.

No podem oblidar a aquells nombrosos parotets que a més han participat en carreres de muntanya com: Sot Extrem (Sot de Chera) 21 Km, Ehunmilak 168 Km, Desafiament Lurbel 85 Km, Montanejos 55 Km, MIM 63 Km, Racó d'Ademuz 170 Km, Chiva 61 Km, Quixote Legend 154 Km, Perimetral 63 Km i C S P 118 Km.

En un altre orde de coses tenim l'organització i participació en la 25 Volta a Peu a L'Albufera del passat 1 de març, que va ser espectacular amb 107 parotets, vorejant el nostre llac (43'5 Km) i

el XXVI Gran Fons de Massanassa que va ser un èxit de participació, amb 1500 atletes de totes les categories, corrent pels nostres carrers.

Ara estem preparant el nostre XXVII Gran Fons de Massanassa, el dissabte dia 6 de juny de 2015. Sens dubte, com sempre, heu d'estar tots al carrer, ajudant a l'organització o aplaudint i donant ànim als atletes, amics i companys en moltes curses, que vindran de molts llocs i que ompliran amb les seues cridaneres samarretes els nostres carrers.

Fer una cursa com esta, representa molt d'esforç, de treball i organització, així com col.laboració. Per això volguera acabar donant les gràcies a totes les entitats, industries i comerços que ens ajuden i sobre tot al nostre Ajuntament, que sense el seu suport seria impossible fer una cursa com esta.

En nom de tota la Colla de Córrer El Parotet, un abraç i bones i esportives festes patronals.

Pascual Pastor Codoñer
www.collaelparotet.org

Clínica Bou

Centro de Medicina y Fisioterapia

FISIOTERAPIA
TRAUMATÓLOGO
MÉDICO REHABILITADOR
MASAJES-OSTEOPATÍA
MEDICINA GENERAL
MÉDICO NATURISTA
HOMEOPATÍA
MESOTERAPIA
ENFERMERÍA
RAYOS X

Asistimos a Particulares, Mutuas de Trabajo, Seguros de Salud, Federaciones y Seguro Escolar

TEL. 96 125 19 95

C/ Concepción arenal 6, bajo
46470 MASSANASSA

www.clinicabou.com, e-mail: clinicabou@gmail.com

ONDAS DE CHOQUE (espolones, calcificaciones, tendinitis crónicas)

ASISTENCIA GRATUITA EN LESIONES POR ACCIDENTE DE TRAFICO (nos encargamos de los trámites)

**Tanatori
Crematori**

**Servicio
24h**

96 375 11 93

"FUNERARIA BORT ELS FELICITA LES FESTES DE SANT JOAN"

FUNERARIA BORT

"MASSANASSA · LOS NUESTROS MÁS CERCA"

www.funerariabort.es

Junto al Polideportivo de Massanassa

GIMNASIA DE MANTENIMIENTO

NOVEDADES

Nuevamente como cada año y a través de esta revista literaria "La Terreta", tenemos el placer de informar de las novedades en la gimnasia de mantenimiento.

Este ha sido un año de cambios importantes, el primero de ellos fue la sustitución de nuestra profesora Mari Carmen, por motivos particulares. Nos dolió claro que si, pues no hay que olvidar que estuvo con nosotros veinte años. Desde aquí y en nombre de todas las alumnas le deseamos suerte en todos los proyectos labo-

rales y personales que emprenda. Un beso y nuestra gratitud.

Pero el tiempo no se puede parar y cada tiempo da su tiempo.

El nuevo profesor es un joven llamado Juan Carlos, al cual conocíamos un poco ya que en alguna ocasión había sido nuestro profesor sustituto.

El joven es un buen profesional que ha traído una innovadora gimnasia que nos hace mover cada día todas y cada una de las articulaciones.

Además es un joven muy respetuoso que en el día a día se gana la simpatía de todos, abierto a sugerencias y consejos.

En su primer año de carnavales, organizamos una cena de disfraces e incluso hubo premios al mejor disfraz.

Juan Carlos se implicó en todo, incluyendo lo que se fue improvisando sobre la marcha como uno más. Fue una noche completa y nos sirvió también para conocerle un poco más, la verdad es que es transparente.

En nombre de todas las alumnas bienvenido y suerte Juan Carlos.

Bueno pueblo ya sabéis un poco más, como cada año os invitamos a que participéis si queréis estar más ágiles.

El horario sigue siendo el mismo: Martes y jueves de 8'30 a 9'30 y 9'30 a 10'30

Os invitamos a venir y uniros a nosotros, en la convicción de que os gustará.

Lola Oleaque

GIMNASIA SEGUNDA JUVENTUD

Es fundamental llevar una vida al aire libre, lo que significa salir a caminar diariamente una media hora, intentando producir sudor para eliminar sales y toxinas. El verdadero ejercicio es aquel que se hace con una disposición psicológica voluntaria para ello, sin horario, estrés y otros condicionantes. Por eso, esta actividad hay que realizarla con ropa cómoda, zapato cómodo, paso rápido y mente despejada. No puede permitirse ni convencerse así mismo que camina mucho diariamente.

El ejercicio físico puede ser muy variado. Si no tienes hábito de hacerlo nunca es tarde para iniciar un plan

de mantenimiento, pero siempre con prudencia. No es conveniente empezar prácticas nuevas excesivamente dinámicas como aeróbic, saltos, o movimientos bruscos que pueden traer consecuencias molestas.

Para la edad de la mujer adulta existen ejercicios y movimientos que son más beneficiosos que otros. Todo ejercicio que aumente el tono muscular y que no provoque dolor es favorable. Por ello, son muy útiles los ejercicios como las extensiones, las flexiones, las rotaciones y los ejercicios de suelo y sentadas. Es muy importante evitar la fatiga, impedir, que se produzcan distensiones de

articulaciones y respirar adecuadamente.

Las técnicas de relajación son fáciles de aprender y reportan grandes resultados. También son muy útiles los baños calientes, las duchas frías y los baños turcos.

No abusar de la resistencia corporal que conduzca a un exceso de fatiga, descansar ocho horas diarias, adquirir hábito de lectura o distraer la mente con prácticas manuales que forman parte de una serie de opciones para llevar un estilo de vida agradable.

Conchin Ballester

SOCIETAT DE CAÇADORS

Como viene siendo de costumbre, desde hace muchos años, aprovechamos la ocasión que se nos brinda para desearos a todos los integrantes de este pueblo unas felices fiestas de nuestro patrón San Joan.

No debemos olvidarnos de nuestras familias que tanto padecen esta nuestra afición dándonos su apoyo y ayudándonos en todo lo que les es posible

El club de Cazadores de Massanassa encabezado por su junta directiva desea que tanto los socios como los amantes de este deporte sean participes de las actividades que hemos realizado durante este último año. Actividades que se mantiene año tras año.

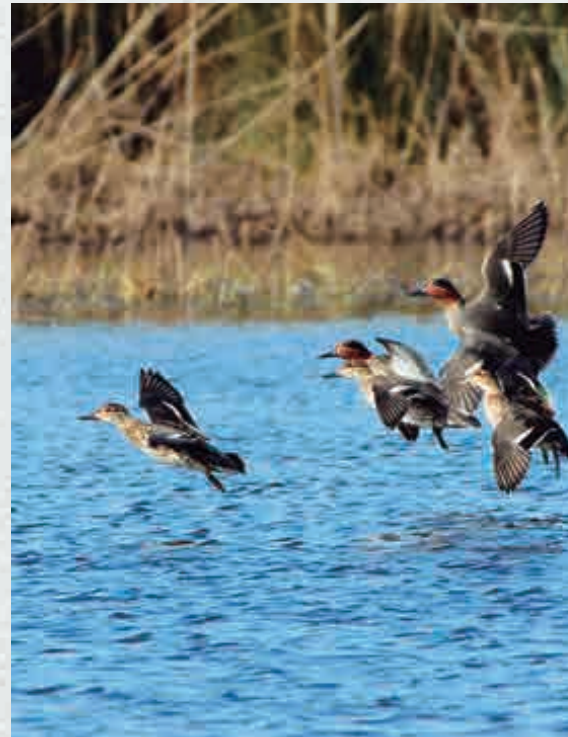
TEMPORADA DE CAZA 2014-2015

La temporada de caza 2014-2015 gracias a Dios no ha sido tan negativa como la pasada temporada.

La caza de la polla de agua fue medianamente satisfactoria ya que esta temporada se han reproducido muy bien por eso había bastantes ejemplares.

El ánade real (Collvert) como en años anteriores los primeros días hábiles aun se hacen algunas capturas, pero después conforme avanza la temporada se hacen más astutos y se refugian dentro de la Albufera zona no hábil para la caza.

Esperamos que la próxima temporada sea al menos tan satisfactoria como esta

TRIANGULAR 2015:

Se celebró en el campo de tiro El Garroferal de Catarroja en el que competimos como ya va siendo tradición las sociedades de Albal, Catarroja y Massanassa. La competición tuvo un ambiente agradable y de compañerismo entre las tres sociedades, quedando ganadora Albal con 10 palomos de diferencia, en segundo lugar Massanassa y tercero Catarroja. Siendo los ganadores locales Jose Alfonso García y Jose Maria Raga Zacarés empatados con los mismos palomos.

TIRO PICHÓN A BRAZO 2015:

Como siempre la tirada anual de tiro de pichón a brazo ha constituido el centro de actividades deportivas.

La tirada se llevo a cabo en el campo de tiro El Garroferal, se nos presentó un gran día soleado y sin viento donde los tiradores, socios, familiares y amigos pasamos un gran día en perfecta armonía.

SEMANA ESPORTIVA DE MASSANASSA:

En la semana esportiva de Massanassa se organiza el tradicional "tir de guatla" donde pasamos un día de mucho calor ya que se celebra en Junio.

La tirada fue muy concurrida pero no hubo que llegar a desempate puesto que quedo un claro campeón abatiendo 14 de los 15 pichones.

El campeón de la tirada fue Raul Buenaventura Molina, secretario de esta sociedad.

Las codornices volaban mucho y quedo como campeón de la tirada Juan Manuel Romero Rutz. El campeón de veteranos fue Emilio Martinez Sebastia y el campeón de juniors Joan Martinez Hernandez del que se espera un gran futuro como tirador.

Como campeón de veteranos quedó Armando Mir Soler y como campeón de juniors Rafael Gomez Parra, segundo Joan Martínez Hernandez y tercero Domingo Fernandez los cuales demostraron tener grandes facultades.

GALA SOCIAL Y ENTREGA DE TROFEOS:

La gala de entrega de trofeos tuvo lugar como ya es de costumbre en el restaurante Tistafer sito en el polideportivo municipal de Massanassa.

La gala social fue tan concurrida como se esperaba contando con la asistencia de socios y familiares, presidiendo la gala el excmo. Señor Alcalde Vicente Pastor, concejal de deportes Francisco Comes y como no la Junta directiva.

Agradeciendo a todas las entidades colaboradoras su desinteresada colaboración, colaboración sin la cual sería muy difícil llevar a cabo esta gala.

Así pues que quede constancia desde esta publicación nuestro más sincero agradecimiento al apoyo de particulares, instituciones, empresas y comercios de la localidad.

FA MÉS DE 40 ANYS QUE ELS ELS ESCACS ENTRAREN AL NOSTRE POBLE

Escola d'Escacs 2014-2015.

Fa poques setmanes, els escacs (considerats joc, esport, filosofia i, fins i tot, ciència...) va ser aprovat al Congrés dels Diputats, per unanimitat, com joc didàctic en horari lectiu a l'etapa d'Educació Primària.

Al Club d'Escacs de Massanassa fundat a l'any 1975 fa ja 40 anys van ser pioner en dedicar tot l'esforç als més menuts, mitjançant la seua Escola d'Escacs.

La consigna del Club d'Escacs Massanassa respecte a l'escola és: "SEMPRE GRATUÏTA I UNIVERSAL". S'aconsegueix gràcies a la subvenció de l'Ajuntament, i sobretot a l'esforç dels nostres monitors i jugadors.

Quines són les aptituds dels escacs?

Es podrien resumir en "concentració, memòria, capacitat d'anàlisi, càlcul de probabilitats, a més de tàctica i estratègia i també esportivitat i respecte a l'adversari". Amb els escacs es fomenta el coneixement social i respecte entre els xiquets i xiquetes, i a més a més a enfrontar situacions difícils de la vida. Els escacs ensenyen a encontrar sempre la millors solució i si no es troba, ensenyen a buscar la solució menys roïna.

Algunes resenyes sobre la participació dels nostres jugadors a tot arreu de la temporada 2014-2015:

El 27 de desembre 2014 jugaren la tercera edició del Torneig d'escacs Escolar del Mercat de Colom a València, uns 10 xiquets de la nostra escola, Josep Garcia quedà tercer en la seua categoria sub-8).

Al gener d'aquest any 2015, organitzarem a la Societat Cultural i Recreativa La Terreta el "zonal" dels XXXIII jocs esportius de la Comunitat Valenciana. Participaren més de 100 xiquets i jugaren 16 xiquets de la nostra escola:

Miquel Asins Muñoz, Alvaro Casañ Tello, Vicent Garcia Baixauli, Elia Uixeda Ruiz, Daniel Mendiola, Miguel Aparicio Sala, Miquel Mora Catano, Alejandro Chust Rocher, Sergio Hernandez Iranzo, Josep Miquel Mari Navarro, Jaume Yuste Puchades, Maxim Ballester Baixauli, Josep Garcia Baixauli, Laura Contreras Ruiz, Lucia Conejos Pascual, Genma Leon Alonso.

Miquel Asins Muñoz quedà empatat a punts amb el tercer i es va classificar per a la següent fase. A més a més fa unes setmanes va quedar el primer de la seua categoria sub-10 en el Torneig de la Magdalena a Vila-real.

El 19 de febrer 2015 Miquel Mora Cataño quedà tercer sub-16 en el Torneig de "Nou Centre".

I per equips, l'equip "C" de promeses ha jugat per segon any en el interclubs, en la categoria segona provincial nord, i ha aconseguit 7 punts, posició 7 d'11. L'equip "A" ha jugat en segona autonòmica centre, amb 11 punts i ha quedat en la 8ª posició, i el "B" en 1ª provincial sud, 4 punts i huitena posició.

La junta directiva, abril 2015.

Miquel Asins. Campio sub-10 torneig de la Magdalena Vila-real 2015.

XXXIII Jocs Esportius C.V. Lloc Societat la Terreta, gener 2015.

YOGA NIRVANA

Hola Masanaseros, un año más, desde esta revista que es tan tradicional, como es La Terreta, os mandamos un saludo.

Ya parece o eso dicen que se han terminado o están terminando, los siete años de vacas flacas. A ver si esto es cierto y todos podemos tener un puesto de trabajo y así poder pagar los recibos de la luz y el agua.

Desde esta revista, os hablo del Yoga, con el cual viviréis de otra manera, aprenderéis a respirar cosa que no todos sabemos hacer correctamente, viviréis de una forma diferente con las cargas que tengáis. Estaréis más flexibles y con mucha más alegría.

Incorporo un nuevo método que se denomina cortar lazos, porque hoy

en día vivimos con los miedos e inseguridades que nos dejaron de herencia nuestros padres, maestros y familiares.

Es importante poder cortar con estos lazos, y así con un fuerte abrazo sadhana que nos llevará al nirvana.

Por último recordaros que si queréis participar de los beneficios del Yoga, las clases son los martes y jueves de 19.30 a 20.45 h, en el aula multiusos del edificio de germanías situado en la calle Gregorio Mayans número 8 bajo.

Francesc López.

COFRADÍA DEL SAGRADO CORAZÓN DE JESÚS

Hace tres años que empezamos un tiempo nuevo para dedicar nuestro cariño y entrega a todas las necesidades que se precisan en una Cofradía.

La cofradía la compusimos 17 personas, de las cuales continuamos durante el 2015, solo 14 cofrades.

Todos los primeros Viernes de mes hemos asistido a la Misa que se celebra en honor al Sagrado Corazón de Jesús.

La junta invita a todas las socias y Masanasseros en general a la misa votiva que se celebrara el 12 de Junio a las 19,30 en la Iglesia Parroquial de San Pedro Apóstol. Nuestro agradecimiento a las socias que con sus cuotas podemos

celebrar con amor y entusiasmo todo lo que nos propusimos.

(Venta de lotería, ayuda a Cáritas y todo lo que se nos propone o piden asistencia y ayuda).

Todas las componentes de la cofradía os deseamos Felices Fiestas Patronales y esperamos nos acompañéis a la celebración de la misa votiva en honor al Sagrado Corazón de Jesús.

Que el corazón de Jesús nos acompañe en los momentos difíciles de nuestra vida, Él siempre estará a nuestro lado.

La Junta.
Massanassa 2015.

COFRADÍA VIRGEN DE LOS DESAMPARADOS

Como presidenta de la cofradía Virgen de los Desamparados, en este tercero y último año de esta cofradía 2012- 2015. Ha sido y es para mi un orgullo y honor haber podido llevar a cabo con ilusión, fervor y amor, tan maravillosa tarea. Desde aquí quiero dar las gracias a toda la cofradía que hemos formado por todo su gran apoyo recibido siempre, y sin olvidarme de los hombres, que han estado ahí dispuestos a prestar su ayuda para llevar a la virgen con gran orgullo y devoción. Gracias.

En estos tres años, hemos vivido momentos únicos e inolvidables. No puedo olvidar el 30 aniversario de esta cofradía, que lo festejamos celebrando una misa en la basílica de la Virgen en Valencia y oficiada por nuestro párroco en ese momento Don Juan José, fue un día de unión y fervor maravilloso.

No puedo olvidarme sin hacer mención, que cuando empezamos esta cofradía. Estaba como párroco Don Juan, quien después de estar tantos años con no-

sotros, le llamamos para seguir su labor, en la parroquia de Albalat dels Sorells, a la despedida de Don Juan, dimos la bienvenida al cura párroco Don Juan José, y que pese al corto espacio de tiempo con nosotros, también esta en mi memoria, todo lo que se hizo participe en ese pro y ese favor de la cofradía. Llegado el momento también fue llamado para seguir su labor en otro destino del Señor. A la despedida que ofrecimos a Don Juan José, dimos la bienvenida a nuestro párroco Don Miguel, a quien le deseo desde aquí que se encuentre feliz entre nosotros. Y darle las gracias a los tres por formar parte de mi vida, en este tiempo que he sido presidenta de esta cofradía. Quiero dedicar también mas palabras en memoria de mi padre, Antonio Martínez Nacher "tonita".

Cuando me eligieron presidenta de la cofradía, mis padres estaban muy contentos, pero mi padre mas. Si cabe. Porque ellos siempre han vivido y disfrutado a nuestro lado de todas las vivencias que nos da la vida. Y como gran padre y buen

massanassero que era, el era feliz, viéndome y haciéndome feliz. No se perdió nunca ningún acto. Siempre a mi vera.

Pero a los pocos meses de empezar esta labor, el señor me arrebató a uno de los dos seres que mas quiero en la vida, mi padre. Yo ya no tenia la misma alegría en la vida, y dude en seguir, pero por él pues él así lo hubiera querido seguí mi compromiso. Y con la fuerza de su recuerdo y el amparo de nuestra Mare de Deu dels Dessemparats, por mi madre y toda la cofradía, y añorandolo siempre, todo se ha hecho realidad." Gracias pare".

También quiero dar las gracias a todas las abonadas de la cofradía, y recordar a las que han fallecido, pues siempre estarán en nuestra memoria.

Quiero agradecer a todas las fallas del pueblo, por todos estos años que nos han acompañado, con gran cariño y fervor en la celebración de la Festividad de la Virgen. Gracias.

Y este año celebraremos los días 9 y 10 de Mayo la Festividad de la Virgen esperando y deseando disfrutarla todos juntos con alegría y amor.

Y en este año tan especialmente histórico en el que celebramos el 150 aniversario del Santísimo Cristo de la Vida. Felicito a toda la cofradía y a todo el pueblo de Massanassa.

Vixca la Mare de Deu dels Dessemparats!
Vixca el Cristo de la Vida!
Vixca Massanassa!

María Martínez Ramón
Presidenta de la cofradía Virgen
Desamparados 2012- 2015

JUNTA LOCAL FALLERA

És un plaer aprofitar l'oportunitat que ens dona La Terreta per a dirigir-nos al nostre poble en les seues festes Patronals. Aquest any és especial perquè celebrem el 150 aniversari del Santíssim Crist de la Vida.

La Junta Local ha tingut com a Falleres Majors a Conchi i Neus i com a Cort d'honor a Wanda, Isabel i Nieves.

Amb el nou exercici faller s'ha renovat la Directiva de la Junta Local Fallera, enhorabona a la nova presidenta Wanda Machado i a tots els membres que, de manera altruista dediquen els seu temps i els seus esforços al fet que la festa fallera al nostre municipi tinga el lloc que es mereix.

Amb estes línies ens agradaria transmetre-vos, a tots els veïns, i desitjar-vos que les festes de Sant Joan d'enguany vos donen moments de felicitat, unió, harmonia, i amistad.

Bones Festes a tots.

Fallera Major Infantil
Neus Villena i Gámez

Fallera Major
Conchi Ferrandiz i Soler

Nieves Chicote i Guzmán

Isabel Ballester i Ferrandiz

ASSOCIACIÓ CULTURAL FALLA EL DIVENDRES

Fallera Major:
Brenda Martínez i Martínez
President:
Bernardino Moreno i Fernández

Fallera Major Infantil:
Rebeca Gutiérrez i López
President Infantil:
Victor Marín i Paredes

Enguany fem deu, ja deu,
el nostre desé aniversari,
on la gent del Divendres,
amb il·lusió i esforç,
a la falla l'ham fet créixer

Som una gran comissió,
Amb molta xicalla,
Som del Divendres,
Un està com en sa casa.

Pasacarrers, actes, activitats,
no hi ha res que se'ns resistixca

Fins a fer una falla,
Som atrevits,
Cal ser realista.

Es deixem el cor en la feina,
Sabem com és de dur el dia a dia,
La recompensa és infinita
Amb un record per a tota la vida.

Enguany és especial,
No tan sols per a nosaltres,
El nostre poble s'engalana,
Rebem al nostre Crist de la Vida
150 anys festejant,
Al nostre patró de la vila

La Comissió

FALLA POBLE

Com cada any La Falla Poble Massanassa té l'oportunitat de saludar a tots els Massanassers des de les pàgines d'aquesta publicació Revista Festiva i Literaria "La Terreta" amb motiu de les seues Festes Patronals de Sant Joan.

Aquestes Festes en Honor al Santíssim Crist de la Vida son molt importants per als nostres membres de la comissió, ja que tenim l'oportunitat de col·laborar i gaudir d'una infinitat d'actes tals com berenars d'orxata i fartons, sopars,

campionats de Truc i Parxis, Play-backs, Cavalcada, L'Ofrena, Processó i una infinitat d'actes que l'ajuntament programa per a tota la població i que de segur serán del gust de tot el veïnat.

Des d'ací anime i convida a tot el món a participar d'estes festes que formen part dels nostres arrels i que any rere any deixen en les nostres ments records inolvidables.

Bones Festes

Vos esperem en la Haima de la Falla Poble !!!

Jorge Julve i Socarrades
President Falla Poble Massanassa

FILÀ LES FORQUETES

És per a nosaltres tot un plaer poder saludar de nou aquest any des d'aquestes pàgines de "La Terreta".

Convidem a tot el poble i pobles veïns a participar en les festes majors i a poder gaudir de l'entrada de moros i cristians de massanassa el proper 20 de juny.

Jo, José Mandingorra Gómez, com a president de la filà cristiana Filà "Les Forquetes", estic molt orgullós de tindre tots els membres d'aquesta filà

perque, en tot moment, estan pendent fins i tot del mínim detall per a que tot ixca bé.

També vull donar l'enhorabona als nous membres de la filà com ho són Rafael López Ondé i Roberto Gómez Cozar, així com donar-los les gràcies per apuntar-se i confiar en aquesta filà.

Enguany hem decidit eixir en l'ofrena de Sant Joan, ja que tots tenim molta il·lusió, portant, amb molt d'orgull, la

banda de cornetes i tambors Santa Cecília d'Alfajar.

Per últim, m'agradaria donar l'enhorabona a la capitania mora 2015, Filà mora " Ibn Al Abbar" i, sobretot, al seu capità Rafa Català i a la seua favorita Mari.

Desitge que siguen uns dies d'harmonia i satisfacció per a la nostra població. Que passeu tots unes bones festes.

Jose Mandingorra Gomez
President de la Fila " Les Forquetes":

FILÀ MORA ESQUADRA ROJA

Sembla que va ser ahir quan la filà mora Esquadra Roja es presentava des d'aquestes pàgines per primera vegada, allà per l'any 2012, any del nostre naixement. Des de llavors, hem treballat amb la il·lusió i la voluntat de preservar les tradicions del nostre poble, aportant el nostre granet d'arena a través de la participació en la festa al costat de les altres filaes mores i cristianes. Una festa que contribueix a engrandir nostre patrimoni cultural.

Com cada any per aquestes dates, els nostres carrers s'ompliran de música i de color, la gent eix al carrer, comparteix la

seua entitat i participa en les seues tradicions.

La formació inicial de l'Esquadra Roja donem la benvinguda als nous i noves components que enguany han entrat a formar part de la nostra filà.

Desitgem felicitar i desitjar-li sort a la filà que enguany ostenta la Capitania, filà mora Ibn Al-Abbar, i tendir-li les nostres mans per a ajudar-los en el que necessiten.

Volem enviar també un salutació afectuosa a la resta d'entitats culturals,

esportives i festives que participen en la festa; i agrair als veïns i veïnes, i visitants, la seua participació i acceptació. Com sempre, us convidem a visitar la nostra carpa, on en un ambient de concòrdia i germanor, us rebrem amb molt d'afecte.

Encara que els temps continuen sent difícils, esperant veure-us a totes i a tots al carrer, fent poble.

Salutacions afectuoses.

Filà mora Esquadra Roja

FILÀ MORA IBN AL ABBAR

Estimades amigues i amics.

Este any correspón a la nostra filà l'honor d'ostentar la Capitania de les festes de Moros i Cristians 2015, en la persona de Rafael Català Alós, acompanyat de la seua favorita, María Forner Llimerà.

Precissament la nostra filà porta el nom del més rellevant poeta aràbigu-valencià: Abū Abd Allāh Muhammad ibn Al-Abbār.

Ibn Al Abbar no va ser solament un gran poeta, sinó també un historiador, diplomàtic, polític i erudit valencià d'al-Àndalus, de l'època àrab i un destacat membre de la cort de Zayyan, darrer rei moro de València.

Després de la conquesta de València pel rei Jaume I i ja en l'exili de Tunísia va escriure un poema que ens es molt volgut als massanassers, ja que és una de les primeres mencions medievals del nostre poble:

*Per sempre més adéu a la terra estimada.
La nostra joventut i els grans
amics, perduts.*

*Tot allò bell ara és desfet, dispers o lluny.
Sense joia ni llar, vençut i no
en pau em sent.*

*On les cases de València? On les veus
dels seus coloms?*

*Tot s'ha perdut. S'ha perdut
el Pont i la Russafa.*

*S'ha perdut Mislata i Massanassa.
Tot s'ha perdut.*

*On aquells prats amb rius i
arbres verdes?*

*On els paratges aromàtics a on solíem
retirar-nos?*

*On el zèfir sempre fresc? On els
crepuscles amables?*

*Ai València! Què s'ha fet d'aquells
matins on el sol*

*jugava amb el mar corrent per
l'Albufera!*

*Res pot fer-se quan el destí porta la
pèrdua...*

La seua veu encara resona en els nostres oïts portant-nos el lament d'aquell

que sap que mai tornarà a vore les seues terres. L'enyor per la terra, per la llum i l'aire de València.

És la veu de l'exili que plora quan sap que tot s'ha perdut.

Afortunadament hui en dia les festes de moros i cristians tenen unes altres batalles i altres resultats. Ja no hi ha vencedors ni vençuts. L'esforç no és per

assaltar muralles ni castells, sino per oferir al poble un combat singular: omplir els carrers amb el colorit dels trages, l'harmonia de la música i l'alegria de la festa.

I això és el que desitgem a tots els massanassers, que tinguen unes agradables festes de Sant Joan i que disfruten de tots els actes, especialment, de l'entrada Mora i Cristiana.

Centre d'Estudis Musicals / Escola de Música

L'Educació **MUSICAL** va més enllà de la formació de músics

"El 90,91% dels alumnes que estudien en centres que integren la música, aconsegueixen les 8 competències educatives bàsiques front al 47,83% de centres ordinaris."

"Els estudiants, que conjuguen els estudis de música amb les ensenyances obligatòries, obtenen un major rendiment educatiu."

"Dintre dels centres ordinaris, també l'assoliment de les competències dels alumnes amb música extraescolar (66,67%) és superior front als que no la estudien (42,59%)."

"Un sistema educatiu en el que la música té un pes específic important és un model de major qualitat que permet un major rendiment en conjunt i per separat en les competències: lingüística i audiovisual, artística i cultural, matemàtica, aprendre a aprendre, autonomia i iniciativa personal, coneixement i interacció amb el món físic i social i ciutadana, que Europa considera que cal propiciar."

"La música afavoreix la cohesió, col·laboració i integració social i que els alumnes aprenen a treballar amb rigor afavorint la memòria, la constància i l'esforç". És en "l'educació primària com etapa fonamental on es col·loquen les bases de la formació personal" i la música posa en joc les capacitats més primàries i les més complexes i ajuda a

interrelacionar els dos hemisferis cerebrals segon el neuropedagog Jean-Paul Despins (Quebec, 1935).

"Els estudis en les escoles de música de les societats musicals comporten una millora del procés d'aprenentatge i de la seua intel·ligència en diferents àrees". L'estudi de la Dra. Reyes en la Comunitat Valenciana es eloqüent ja que el 99% dels alumnes-músics de la mostra de l'estudi aprova: el 37% amb sobre salient de nota mitja, el 42% amb notable, el 11% amb bé i el 9% amb suficient.

Doncs no, estes afirmacions que hem mostrat al principi no estan fetes al "tum- tum", ni constitueixen eslògans publicitaris dirigits a vendre una mercaderia. No. Estes afirmacions en són fruit d'uns estudis seriosos, realitzats amb metodologia científica, fets per professionals de l'educació i als que s'han dedicat moltes hores de treball, reflexió i contrast amb diferents realitats. Estan extretes -estes frases- de dos tesis doctorals realitzades per dos doctores que a més a més resideixen en espais geogràfics diferents; l'una a la ciutat de València i l'altra a Catalunya. Així doncs, són conclusions a les que arriben persones de les que ens podem fiar.

Us donem les referències per si algun de vosaltres té major inquietud pel tema, perquè pugua consultar les tesis doctorals:

- "L'assoliment de les competències bàsiques en alumnes de centres integrats de primària i música." Dra. Maria Andreu i Duran Universitat Autònoma de Barcelona (UAB).

- "El rendimiento académico de los alumnos de primaria que cursan estudios artístico-musicales en la Comunidad Valenciana." **Dra. Mª Carmen Reyes**, doctora en Arte, Filosofía y Creatividad, psicopedagoga y violinista.

És evident el benefici que reporta la música en el desenvolupament evolutiu dels alumnes i la repercussió positiva en altres matèries.

Conèixer estos estudis ens han de portar a valorar com un fet molt positiu les tasques que estan realitzant les ESCOLES DE MÚSICA, com aquell espai on les xiquetes i xiquets a més d'adquirir la cultura musical, l'art de la música, desenrotllen la psicomotricitat, el pensament lògic, la sensibilitat artística, tenen l'oportunitat d'ocupar profitosament un temps lliure, creen colla d'amics amb la mateixa inquietud i "disciplinen" la seua ment preparant-la per a un millor aprenentatge d'altres matèries.

Pel contrari i basats en el mateixos raonaments hem de denunciar com a greu irresponsabilitat, relegar l'estudi de la música a un plànol d'assignatura optativa en l'educació primària. És, sense dubte, anar a contracorrent de la intel·ligència.

"A la nostra terra valenciana tenim el privilegi de comptar amb unes societats musicals presents en el 90% dels municipis d'Alacant, Castelló i València de més de 200 habitants, que conformen un projecte social i educatiu únic en el món i són el principal agent cultural de la Comunitat Valenciana." (segons la Universitat de València). I este goig ha de caminar acompanyat del treball, també de totes i tots, per mantenir esta realitat que tant d'esforç ens ha costat crear i mantenir.

I Massanassa és un d'estos pobles privilegiats. Així ho entenem totes les persones i entitats que estem fent possible al nostre poble l'ESCOLA DE MÚSICA DEL C.I.M. La Societat Musical, l'Ajuntament, les famílies que porten els seus fills a l'Escola de Música, estem plenament convençut de realitzar un bon servei per als joves de Massanassa i brindar-vos a vosaltres mares i pares una excel·lent eina educativa. No deixeu d'aprofitar-la.

O. V. Membre de la Junta Directiva del CENTRE D'ESTUDIS MUSICALS / ESCOLA DE MÚSICA.

LA BANDA JOVE DEL CIM

LA BANDA JOVE DEL CENTRE INSTRUCTIU I MUSICAL DE MASSANASSA, en la present campanya s'ha marcat un repte molt ambiciós: Assistir al "IV CERTAMEN DE BANDES JUVENILS VILA D'ALCASSER."

Este fet suposa un esforç extra a realitzar per totes les persones que intervenen en el funcionament de la Banda,

però d'una manera especial per al Director i Músics, que han de preparar amb molta cura les obres a interpretar. Interpretar una partitura tan sols s'aconsegueix a base d'assajar una i mil vegades per corregir i perfeccionar. Moltes són les hores d'exercici que es tenen que realitzar, combinant-lo, és clar, amb les altres activitats de la vida... i amb els estudis.

Però, hem de dir que ho estan fent amb il·lusió, ganes i professionalitat; i els resultats estan a la vista, de manera que aquells que seguim la Banda podem apreciar el progrés en les diverses actuacions que es venen realitzant al llarg de l'any: a Alboraià, Castellar, al nostre poble de Massanassa...

Estem convençuts que anem a quedar bé en la prova del Certamen; els nervis anem lligant-los i temperant-los perquè no ens traeixin en el moment important.

Tots vostés queden convidats a acompanyar-nos en eixe dia tan important per a nosaltres, i com no també per al poble de Massanassa.

Prenguen nota:

"IV CERTAMEN DE BANDES JUVENILS VILA D'ALCASSER"
DIA 27 DE JUNY 2015, dissabte.
A LES 22'00 hores.
A LA PLAÇA DEL CASTELL.
 Vos esperem !
 (La nostra pàgina web es:
www.cimmassanssa.com)

Orfeó Polifònic DE MASSANASSA

Estimats conveïns:

L'Orfeó Polifònic de Massanassa és un cor, jo diria vocacional; som una agrupació d'un número determinat de persones, que ens reunim per a cantar en comú, associades lliurement, amb la finalitat d'interpretar quasi sempre polifonia.

Moltes vegades es creu que un cor bo s'aconsegueix amb un nombre de veus molt bones; no obstant això, açò no és sempre veritat. Si bé és cert que quan es tenen veus triades el cor pot ser millor, sovint, cantors molt bons com a solistes no s'adapten a un cor.

La plenitud sonora es produïx per l'equilibri sonor de cada una de les parts i de tot el conjunt. Este equilibri és més fàcil aconseguir-ho en un conjunt nombrós que en un reduït, per això sempre fem una crida per a que s'incorporen nous orfeonistes i així poder disfrutar més en la interpretació de les peces musicals.

Prendre un dia la determinació de formar part d'un cor, no ha de considerar-se mai com un acte anodí o sense significat. Un passa a integrar-se en un cor com el nostre per acompanyar un amic, o al seu cònjuge o per decisió pròpia, perquè diem que cantar ens agrada.

La vida ens sacsa, ens causa estrés; les tensions emocionals, les preocupacions ens impedeixen moltes vegades estar en contacte amb el nostre món interior, amb els nostres sentiments, les nostres percepcions sensorials.

Tenim necessitat d'harmonia, de calma, d'unitat en nosaltres mateixos i al voltant de nosaltres, és per això que quan sentim un cor o a un solista cantar, la música feta per a la veu sola o en grup ens produïx un immens sentiment de plenitud. A poc a poc la idea de que ens fa falta cantar s'insinua en tot el nostre ser.

Cantar significa en un 90% escoltar. Cal aprendre a escoltar. Si un escolta amb la totalitat de si mateix, el cos s'ompli de música i quan obri la seua boca la música ix espontàniament.

Els cantants d'un cor han de tindre bona oïda musical, bona veu parlada i molt, molt amor a la música. L'orfeó té una personalitat especial. Els cantors han de cantar cada dia millor, però ser també amics, conèixer-se, ajudar-se per a aconseguir eixa unió que només s'aconsegueix amb molt interès i qualitat humana.

No podem oblidar, la càrrega afectiva que comporta una relació personal de

vivències compartides, hores d'assaig junts, moments dolços, d'amistat i afecte, però també altres de tristesa i desconsol com el que vivim fa uns mesos amb la defunció del nostre company orfeonista Vicent Raga Talamantes. Tot açò et marca i va fent que madurem com a persones.

En este any que ha passat hem fet moltes actuacions, cantant en molts pobles com a Palmera, La Granja de la Costera, Canals, Benimodo, Novelda... a més de les actuacions al nostre poble en el Concert de Música Sacra, el nostre XX Festival Coral a Massanassa i el Concert de Nadal.

Quan estes línies isquen a la llum, ja hurem realitzat el Concert Extraordinari de Primavera, amb peces i text de l'època dels segles XV i XVI, la reestrena, amb nova programació i adaptació de l'Òpera "Roderic de Borja", Alexandre VI, composta pel nostre director Miguel Juan García, al Gran Teatre de Xàtiva, el dissabte 9 de maig de 2015 i estarem ultimant els preparatius del nostre XXI Festival Coral a Massanassa, el 27 de juny. Enmig de tot açò estarà la nostra participació en trobades corals i festivals, a més d'algun viatge cultural i recreatiu.

Arribat este moment, voldria donar les gràcies a totes les persones que ens ajuden en este caminar, als que ens animen i estimulen assistint als concerts i actuacions i especialment al nostre Exc. Ajuntament, sense el seu suport, seria molt difícil el caminar en esta faceta cultural.

Un abraç i bones festes patronals

Pascual Pastor Codoñer
President de L'Orfeó Polifònic
de Massanassa

Dones Progressistes

EIXIDA A LA PLAÇA

Darrer Dissabte de mes. Hui eixiré a la plaça i em trobaré amb d'altres dones amigues i alguns homes que ens acompanyen en aquest acte. De vell nou dones assassinades de per les seues parelles (no m'agrada dir companys. Ser company és una altra cosa).

De vegades em pregunten: i tu per a què eixes a la plaça? Per a què serveix fer aquest gest? És una pregunta que apella i m'obri a la recerca del sentit que té per a mi compartir amb vosaltres aquest gest, aquest acte, aquests moments on es mirem entre el dolor i l'estupefacció perquè volem significar públicament alguna cosa. Cada vegada, una de nosaltres pren la paraula i posa veu al seu sentir. Hui ho faig jo.

Estic a la plaça perquè no vull que cada mort quede reduïda a una xifra.

Estic a la plaça perquè no vull que cada mort siga una mort estèril, sinó que **ferilitze** en mi, en nosaltres, en el món, alguna cosa que faça inviable la violència.

Estic a la plaça perquè **no vull reduir** el nom de cada dona morta a un llistat qualsevol de víctimes en el que moltes notícies converteixen aquests fets, minimitzant així els seus efectes a coses que passen.

Estic a la plaça perquè **no vull sentir resignació** davant d'allò evitable, d'allò que cada mort ens interpel·la sobre la relació entre homes i dones en la vida quotidiana, en la vida social, en la vida política....., en la vida.

Estic a la plaça perquè **no vull sentir indiferència** davant pràctiques violentes que es repeteixen massa vegades i tinc por de que acabe acostumant-se el cos.

Estic a la plaça perquè **no vull fer-me insensible** davant el dolor que la

violència masclista produeix a la relació entre homes i dones.

Estic a la plaça perquè **vull que aquestes morts siguen fèrtils**, creen vida per a d'altres, com ara en cadascú, cadascuna de nosaltres, avivant, fent créixer, fent augmentar en cadascuna de les persones que compartim aquest moment, el nostre compromís per aprofundir i fer possible relacions amoroses i lliures que desplacen de la vida quotidiana, de la vida econòmica, social, política, de la vida tota ella, la violència que suposen les relacions de domini, poder i submissió que en el seu deliri permeten actes contra les dones que hui ens convoquen.

Pilar Tormo. 2015

Associació DE JUBILATS

Quiero aprovechar la ocasión que la revista festivo literaria La Terreta me ofrece, para enviar un saludo a todos los vecinos de Massanassa, animan-

doles a que participen en las fiestas de Sant Joan y además a que participen igualmente de las actividades de la Asociación de Jubilados y Pensionistas

nistas que se organizan pensando en todas las personas mayores de nuestra población.

Nosotros queremos ser como una gran familia y al cabo del año procuramos organizar actividades festivas, lúdicas y de cualquier clase que sirva para la distracción y el pasarlo bien y en armonía entre todos los jubilados y pensionistas.

Los campeonatos de parchis y truc, las excursiones, los bailes y las comidas de hermandad, entre otros estan abiertos a todos y por eso siempre insistimos en que pasen por el Llar del Jubilat, en el edificio Sociocultural, donde encontrarán unos amigos dispuestos a compartir buenos ratos entre todos. Deseo que pasen unas felices fiestas en compañía de los familiares y amigos.

Tomas Calvo

En nombre de la Junta Directiva de la Asociación de Jubilados y Pensionistas "La Plaça" de Massanassa

Asociación de AMAS DE CASA Y CONSUMIDORES Públicos Tyrius

En este año especial, por la conmemoración del 150 aniversario del Cristo de la Vida, las amas de casa y consumidores

Tyrius, como todos los años, aprovechamos la ocasión para deseales felices fiestas de San Juan.

Y recordarles que nuestra sede esta en la calle Gregorio Mayans 8, los jueves de 17 a 19 horas.

También comunicarles a las socias que la presidencia provincial, D^o Asunción Francés deja el cargo, y el día 7 de Mayo en la sala Rex natura de Alcira se celebrara el cambio de presidencia.

Intentamos entre toda la junta con la ayuda del ayuntamiento están al servicio de todas las socias y ayudarles dentro de nuestras posibilidades animaros también a participar en todos los eventos como viajes, meriendas, comidas, charlas y un etc de cosas, tales como, bordados, gimnasia, yoga, taichi y labores.

Un cordial saludo de toda la junta.

La presidenta Amparo

FA VINT ANYS que estem aci

Los mismos afanes y esfuerzos se producen en una pequeña ciudad que en el gran teatro del mundo.

Bertold Brecht

Si amics, sí, ja fa vint anys que L'Escola Municipal de Teatre de Massanassa es ficà en marxa i no hem parat, ni pensem fer-ho. Vint anys de teatre ininterrompit, complint somnis e il·lusions compartides amb tots vosaltres amb l'esperança de fer-vos gaudir del teatre amb compromís, reivindicació i molt d'humor.

Fa vint anys l'il·lusió del meu amic i company David Rosaleny i jo mateix ens va dur a tirar endavant aquest projecte. I aci estem vint anys després putjant a l'escenari aportant el nostre granet teatrer a la cultura al nostre poble.

Mes de quatre cents alumnes han passat per l'escola entre adults i menuts, actors i actrius amb talent i ganas d'experimentar. A tots i cada un d'ells el meu agraïment per la seua contribució tant artística com personal a esta Escola.

56 obres estrenades, la majoria d'elles originals, comedies, drames, musicals, recitals de poesia.

Com cada any desde fa vint estos Nadals L'Escola Infantil va representar "Un Conte de Nadal" i estem preparant la "Quarta Edició dels premis Chorra", que com cada cinc anys organitzem per a donar les gracies a tots aquells que col·laboren en les nostres obres, des de L'Ajuntament que ens financia fins al que es fa carrec dels llums, música, perruqueria, vestuari, escenografia.....desde aci dir-vos gracies un montó.

L'Escola d'adults va estrenar per a la setmana de la dona el muntatge "Retalls" i al mes d'abril varem actuar a Catarroja, en aquest moment estem preparant l'obra "Volver" un grapat de bons records que esperem compartiu amb nosaltres, ja sabeu vos esperem al teatre.

No es pot fer un resum d'aquestos vint anys en aquest xicotet article, de manera que no ho intentaré, la nostra història continua amb 32 alumnes en el taller Infantil i 25 d'adults, amb quatre muntatges anuals, i sobre tot treball, molt de treball en els nostres tallers de veu, d'expressió corporal, lectura dramatitzada de tex, busqueda i descobriment a través de l'art teatral.

Amb tota modestia hem de dir que no ho hem fet malament aquestos últims vint anys però el nostre desig es, per supòsit, seguir treballant per a fer-ho de lo millor, de lo millor per a vosaltres.

!! Bones Festes!!

Elsa Nácher

Directora de L'Escola Municipal de Teatre

COLLA DESPERTADES

Benvolguts amics, veïns i col.laboradors:

Com és habitual en aquestes dates, la colla despertades s'adreça a tots vostés a través de la nostra revista La Terreta.

L'objectiu de la nostra colla, des del moment de la seua fundació, ha estat la recuperació d'antigues tradicions de foc que es feien a Massanassa. La nostra prioritat va ser la recuperació de la despertà, que estigué diversos anys sense realitzar-se a la nostra població.

Una altra forma de col.laborar consisteix a participar en la calvacada dels Reis Mags, en què dispararem coets i encenguérem la nostra roda de foc.

Aquest any, com a novetat, vam participar amb un ciclofoc realitzat per mem-

bres de la nostra colla, amb el suport del nostre ajuntament.

Durant les festes patronals, no només fem la despertà, sinó que, des de fa alguns anys, hem recuperat el repic de la vespra del Crist, amb la col.laboració de la colla de campaners. Aquest en serà el huité any de la recuperació sonora del Tro i la campana.

Des de la creació de la colla despertades, vam decidir que el nostre patró fóra Sant Roc (festa molt arrelada a Massanassa) i vam celebrar la seua festa el segon diumenge de setembre, amb una despertà i una missa a les 12:00 h.

Com es va informar a la pàgina de Massanassa poble i a la colla despertades, els passats dies 9 i 10 de maig, vam as-

sistir a la fira de les associacions al port de Catarroja, on hi hagué una gran assistència de públic, i amb la satisfacció d'haver aconseguit uns quants membres nous per a la nostra associació. Estem molt agraïts a totes les persones que amablement ens van visitar.

Finalment, volem informar-los que ja estem preparant la nostra tradicional despertà, que anunciarà al nostre benllogut poble de Massanassa, l'arribada del dia de la nostra festa més important: el dia de Sant Joan, amb la seua festa on honorem el Santíssim Crist de la Vida.

Colla despertades
Massanassa, juny de 2015.

LOS SENTIMIENTOS SON LOS QUE NOS HACEN SENTIRNOS VIVOS!

En cada momento de nuestra vida estamos sintiendo algo, pensamos y automáticamente esos pensamientos se convierten en sentimientos y según nuestros sentimientos actuamos, estamos más felices y contentos o más tristes y desesperados.

El lenguaje se nos ha dado para comunicar todo lo que pensamos y sentimos, pero este lenguaje no es solo verbal, existen muchísimas formas de poder comunicarnos, con expresiones, gestos... solo en la manera de movernos estamos transmitiendo como nos sentimos y nuestro estado de ánimo!!!

Se nos ha enseñado tantas cosas académicas y de educación social que se nos ha olvidado ser conscientes de nuestros sentimientos y de nuestras emociones. Nos da vergüenza mostrarlos y restringimos nuestro cuerpo a la mínima expresión!!!

Hay que aprender a dar a cada área su espacio: a la mente, al corazón, y al instinto vital, para que puedan trabajar conjuntamente, porque precisamente uno de los problemas de nuestra sociedad es que la mente se impone sin escuchar al cuerpo.

Dejemos a nuestro cuerpo libertad para expresarse, que nuestro corazón mueva nuestro cuerpo, darle un respiro a la mente y dejar que el alma haga su trabajo.

Todos tenemos un ritmo interno, todos bailamos una canción en nuestra vida, la danza está en todo, en lo que hacemos día a día, cada vez que me muevo, cada paso que doy estoy bailando!!!!

¿QUE POR QUÉ BAILO?

Bailo porque el cuerpo me lo pide y mi alma lo necesita.

Porque bailando toco el cielo y me arrastro sobre el suelo al mismo tiempo. Bailamos, sacudimos y nos movemos, porque quedarse quieto es aburrido y fácil.

Traspiro y agoto el pulso y, ¡me encanta! Bailando estamos aquí y allá... estamos en todos lados.

Consumimos rápido el oxígeno de cualquier lugar, empañamos espejos y provocamos un incendio humano.

Bailo porque arranco las penas del pecho y hago saltar las lágrimas y llevarlas bien lejos. Bailo con energía, y cuando se acaba, la invento o la robo de algún lado. Y sonrío. No se trata de técnica, físico o estética; lo que importa es la actitud.

Bailamos e imaginamos, nos equivocamos y lo arreglamos. Alteramos la gravedad, golpeamos y agitamos la sangre en las venas. Bailo porque fuera el mundo se destruye, se etiqueta, se vende, se compra, se consume.....

Bailo y mi estilo no está en venta. Porque soy dueño de mi cuerpo, bailo porque lo llevo dentro....

No bailo solo por que me guste, sino por que mi esencia, mi corazón y mi alma son baile. Por eso BAILO!!!!

GRUP GENT GRAN

Como cada año y a través de esta revista literaria tenemos el placer de informar. Los avances del grup gent gran, en este año hubo dos bajas por enfermedad.

Pero tuvimos suerte porque ese mes se llenó enseguida dándose de alta a dos mujeres, ellas son: Begoña y Rosa.

En cuanto a las actuaciones han sido diversas entre ellas. La cabalgata de los reyes, la semana de los jubilados, el certamen de las culturas, la procesión del cristo osea en San Juan fiestas de nuestro patrón. La verdad es que estamos satisfechos por lo logrado. La última actuación de este año ha sido en la semana de la mujer, donde tuvimos la satisfacción y con mucho esfuerzo de estrenar la jota de Massanassa: o sea sin identidad en ella se reclama lo bonita y emblemático de nuestro pueblo.

Fue un acto que tardaremos en olvidar, nos emocionó la jota y la coreografía. Gracias a las heroínas de este proyecto por su constancia y horas que dedicaron, siempre bajo la dirección de nuestro querido director Vicente y al coordinador de todo este evento el es Claudio. Bueno ya sabéis un poco más del grupo gent gran.

A vosotros pueblo si tenéis inquietudes por nuestros bailes valencianos no dudéis en venir seréis bien recibidos.

Los días de ensayo son lunes y miércoles de cuatro hasta las seis en el lugar socio cultural en la polivalente.

Gracias.
Os deseamos buenas fiestas

Lola Oleaque

Jota de Massanassa

Massanassa llauradora, vivim de les nostres terres entre flors i tarongers que orgullosos estem d'elles.

TORNADA: Veniu, veniu a este lloc que la gent gran jotes ballant estan. Balla balla massanassa que dones boniques tens, totes pareixen roses i al nostre embellixen.

TORNADA: Veniu, veniu a este lloc que la gent gran jotes ballant estan.

El 24 de juny, festivitat de Sant Joan, en l'església de Sant Pere el Crist de la Vida està, al que tots venerem amb amor i humilitat.

TORNADA: Veniu, veniu a este lloc que la gent gran jotes ballant estan.

Els hòmens del nostre poble pel barranc i per la marjal amb fred i amb calor se'n van a treballar i a l'hora de l'esmorzar a la Font Cabilda van.

ASOCIACIÓN CULTURAL MASSANASSA POBLE

Estimados conciudadanos; En primer lugar queremos desearles a todos ustedes, que disfruten de unas extraordinarias y emotivas **Fiestas de San Juan 2015** en su 150 aniversario del Cristo de la Vida (*Nuestro Patrón*) pues tenemos conocimiento a ciencia cierta de que; este año será un evento muy emotivo y diferente a los anteriores...!!!

En segundo lugar agradecer a la redacción de la revista "**La Terreta**" el brindarnos nuevamente la oportunidad mediante esta tradicional y arraigada publicación de; además de volver a saludar a la población de Massanassa, el poder indicar al pueblo que; la redacción de la **Asociación Cultural Massanassa Poble**, en su segundo año de creación, progresa de forma óptima en

su misión, por lo que; además de expresar nuestro agradecimiento a nuestros amigos simpatizantes, también nos sentimos orgullosos de que; nuestra labor sea útil y de interés para los conciudadanos Massanasseros además de otros simpatizantes.

Es decir; el portal de **Massanassa Poble**, además de ofrecer información por Internet de todos los eventos que se van sucediendo en nuestra localidad y otras utilidades, también sigue manteniendo sus puertas abiertas para cuantas Sociedades o Asociaciones emparentadas en nuestra localidad, deseen integrarse y darse a conocer mediante nuestros modernos y actuales medios informativos, pues actualmente **Massanassa Poble**, ya dispone de "**siete**" Asociaciones incrustadas en siete diferentes secciones del Portal, siendo las dos últimas integraciones, **El Orfeón Polifónico de Massanassa y el AC-MASS**. (*Asociación de Comerciantes de Massanassa*)

Así mismo también queremos participar al respetable que; en el presente año de 2015 se han sucedido importantes cambios y mejoras en nuestra revista del portal de **Massanassa Poble**, siendo entre otras la más notable e importante el cambio de "URL" que ahora es > **WWW.MASSANASSA-POBLE.ES** aunque obviamente se mantendrán activas de momento las extensiones de ".info", y ".com", además de otras extensiones o denominaciones que actualmente susodicho portal también dispone.

Así pues ya solo nos resta, el despedirnos de todos ustedes no sin antes el pasarles nuestro más cordial y respetuoso saludo, y esperando vernos por lo eventos de estas ejemplares y entrañables Fiestas de San Juan 2015.

La Junta Directiva de la Asociación Cultural Massanassa Poble

PROFESIONALES EN CONFIANZA

SOLIMAR
GERO RESIDENCIALES

(nuevos
precios
promocionales)

Plazas **públicas** y **privadas**

Centros de día
SAD
Enfermería 24h

solimar.es
Massanassa 961 255 295

JOSÉ DOMINGO MONFORTE
ABOGADOS ASOCIADOS

Avda. Marqués De Sotelo, 3-8º 46002 Valencia
Rambla De la Independencia, 18-8º 46460 Silla
Tel. 96 394 36 32
correo@josedomingomonforte.com
www.josedomingomonforte.com
2ª opción online
Fundado en 1982

Societat Cultural i Recreativa La Terreta

LA TERRETA: FÀBRICA CULTURAL

Pot ser el concepte de fàbrica no agrada. Possiblement no és el més adequat quan en l'imaginari col·lectiu ens porta a procés de producció a l'ús, però si comencem per imaginar i adonar-se que la nostra Societat Cultural i Recreativa La Terreta és un centre de producció de cultura local, el terme no pot estar més encertat.

La Terreta és, perquè entre tots i totes així ho fem cada dia, un punt de reunió,

de socialització, de relació, d'amistat, d'oci, però també de mantiment de tradicions i de noves manifestacions tan culturals i associatives.

Som la seu de moltes entitats, noves i de sempre, d'àmbit local i de projecció comunitària, que formen part de la societat massanassera i que a poc a poc va creixent a la llar de les nostres instal·lacions.

L'acollida i la resposta per la nostra part és d'agraïment i treball. Enguany i seguint la tasca encetada per la Junta actual hem canviat el sistema de calefacció a gas natural, una decisió de millora mediambiental i eficiència energètica per adequar el local i fer-lo més acollidor si cal.

I continuem recolzant a les associacions amb la celebració d'exhibicions de billar o el campionat escolar d'escacs que reuneix en les nostres instal·lacions actes que ens obrim a la societat i que van engrandint, a poc a poc, la nostra programació d'actes en col·laboració amb associacions, federacions i el poble: campionat de parxís femení per parelles de Sant Joan o el Festival Internacional "Música i Festa" organitzat per l'Ajuntament.

Alguna raó més? Convidar a tota la població a gaudir de La Terreta i, si és possible, augmentar els socis i sòcies per mantenir-la com a productora de cultura, d'amistat i de poble.

I per a finalitzar, la Junta desitja a tot el poble de Massanassa que pase unes bones festes patronals en honor al Santíssim Crist de la Vida en el seu 150ª aniversari.

La Junta

— TALLERES —

JOVI NAVARRO, S.L.

REPARACIÓN DE AUTOMÓVILES EN PLANCHA Y PINTURA

Mecánica, Electricidad, Aire acondicionado,
Revisión pre-ITV, Aceites, Filtros, Baterías, Frenos,
Escapes, Amortiguadores y accesorios

Camino del Fus, 46. Polígono Industrial
46470 MASSANASSA (Valencia)

Teléfono 96 125 12 54
Fax 96 125 07 94

ENFERMEDADES DE LOS PIES

Plantillas personalizadas

Uñas encarnadas

Pies diabéticos

TELEFONO

96 125 17 01

MARTES, MIERCOLES Y JUEVES

Avda. Blasco Ibáñez, 80
46470 MASSANASSA

ARROCERIAS PONS S.A.

INDUSTRIA - ALMACEN Y SECADORA

C/ Partida de la Dama, 20 (Pol. Industrial) • 46470 MASSANASSA (Valencia)
Apdo. de Correos, nº 16 (Catarroja) • Telfs.: 96 125 12 75 - 96 125 12 53 • Fax: 96 125 05 90
arroceriaspons@terra.es

templaval

vidrios templados de valencia

Cami del Fus, 49 - Massanassa (Valencia)
Tel.: 961 250 111 - Fax: 961 250 053 / info@templaval.com

EMERGENCIA NUEVO TERREMOTO EN NEPAL

MILLONES DE NIÑOS
NECESITAN TU AYUDA URGENTE

DONA AHORA

900 907 102 | www.unicef.es

Cuentas bancarias para donativos
CAJA ESPAÑA 2096 0201 16 3273019104
CAJA DUERO 2104 3235 78 9138776807
BBVA 0182 5579 81 0201503308
SANTANDER 0049 5450 00 2016183904

unicef

Associació XIQUETS I ADOLESCENTS EN MASSANASSA: Tastorn Déficit d'Atenció i Hiperactivitat

Estimats veïns i veïnes aprofitant l'ocasió que s'ofereix per dirigirnos a tots vosaltres en aquest temps de festa per al poble volem donar a conèixer l'associació que hem aconseguit posar en marxa uns quants pares de la població. Alguns ja ens coneixiem, altres per les circumstàncies del lluitar pels nostres fills ens hem conegut a l'ajuntar-nos en l'associació per fer pinya i no estar tan sols.

A més volíem animar a tots els veïns que com nosaltres estàn patint en silenci aquesta situació tan amarga i incompresa que no és més que el tindre un fill amb TDA o TDAH, un diagnòstic

gens greu però molt dur de conviure amb ell. Som una colla de pares amb diferents punts de vista amb la mateixa problemàtica amb els nostres fills tant a nivell personal com a nivell acadèmic. Ens hem juntat per totes aquelles carències que puguen tindre els xiquets i intentem fer més suau la situació a la mida del que podem.

L'associació està enfocada per a fer jocs, manualitats, risoteràpia, excursions, etc... Esperem en un futur poder comptar amb un gabinet terapèutic i orientatiu per a tots ja que el TDAH no és qüestió de tractar al xiquet en si, es un treball familiar en equip i molt dur

de vegades ja que en primer lloc, reconèixer que el xiquet té un problema per a : Poder ser conscient de què hi ha que suportar-li i intentar comprendre'l.

Aquests xiquets solen ser molt afectuosos, molt intel·ligents. També són atrotinats, sempre són impacients i molt manipuladors i mentiders, per aquest motiu tenen que portar un crecle molt afectiu o que funcionen correctament (casa, escola, psicòleg, etc...), és molt important que aquest cercle afectiu no es desestabilitze doncs, si passa el xiquet ho reflexa enseguida.

En aquesta associació el que volem es intentar que cada soci trobe un lloc on sentir-se recolzat psicològicament i poder compartir els dubtes dels problemes quotidians, també poder accedir a recursos cars com son psicòlegs o terapeutes, per tant si som molts el suport econòmic es menys pesat.

Per això a tu, pare o mare, t'animem a que dones el pas i t'esperem per compartir i col·laborar amb tu el problema de tots, el teu. Quan vulgues açí en AXIA TDAH ens faltes tu per funcionar millor.

l'Associació.

LA CALLE DONDE NACÍ Y VIVO

Muchas veces entre la tranquilidad y el descanso diario, comienzo a pensar y reflexionar en cosas y tiempos pasados, pues la vida pasada según los años y experiencias te dan una madurez creo yo positiva.

Retrocedo muchos años y veo a Masanassa en mi niñez. Población no masificada gente sencilla, trabajadora y familiar, porque sin estar unidos por lazos de sangre, todos o casi todos llamábamos a los mayores tíos y tías.

La calle en que nací se apodaba y no se con certeza por qué, aunque me lo imagino, dels Baratos hoy Ausias March. Terminaban sus casas a la altura del cruce junto a la de San Miguel, recuerdo que allí mismo había como alumbrado publico una bombilla que se divisaba desde la Alqueria de Soria, que todos conocemos por ser un edificio municipal restaurado y conservado para actividades y disfrute de todos los massanasseros. Allí en dicho cruce

comenzaban los campos y en el mismo lugar existía un Terrer, lugar donde con caballerías y carros sacaban tierra, dicha materia se usaba para rellenar en otros sitios o para hacer ladrillos, como testimonio queda la chimenea del Racholar.

Salíamos del colegio pues en la calle eramos muchos niños/as y las madres, nos daban la merienda y nos veníamos a jugar, no había tránsito móvil y todo era tranquilidad, aunque si que dice que esta calle no estaba asfaltada y cuando llovía era un barrizal, nuestro juego era en el Terrer allí nos reuníamos, nunca he sabido la razón pero deduzco que lo pasábamos bien, pero se pueden imaginar cuando llegábamos a casa como íbamos de tierra y barro. (Pobres madres el trabajo para ellas sin lavadora).

Comenzaría a recordar desde el principio de la calle, entrando desde Blasco Ibáñez, a todos los vecinos de cada

casa, tanto de un lado como de otro. La mayoría por ley de vida no estan ya entre nosotros y no quiero citar nombres o apodos, sin el consentimiento de los familiares, reflejo una fotografía de Pepe Casañ Candel el Atandaor nombre que se daba a la persona encargada de dar agua en las acequias para los campos, a su lado esta su señora Vicenta para todos la tía Vicentica, me atrevo a citarlo en mi escrito por haberme facilitado su hija la fotografía y dado permiso para nombrarlos.

Con este pequeño escrito reflejo vivencias agradables de mi niñez, espero continuar recordando más.

Os deseo a todos los massanassenses lo mejor para siempre.

María Consuelo Andrés.
Massanassa Junio 2015

PENYA BARCELONISTA MASSANASSA

Inscrita el 28 de juliol de 1993 en el Registre d'Associacions de la Generalitat Valenciana.

Ideòleg, Soci nº 1 i President d'Honor a títol pòstum: Josep Lluís Alonso i Comes "el Rumbi"

Han sigut moltes les activitats realitzades durant els últims mesos que volem contar-vos:

30/05/2014 ORGANITZACIÓ DE LA "V" ASSEMBLEA GENERAL DE LA FEDERACIÓ DE PENYES BARCELONISTES DE LES COMARQUES DE VALÈNCIA I MARINA ALTA: Van assistir representants de 32 Penyes de la nostra zona així com l'exjugador del Barça JUAN MANUEL "ASENSI" RIPOLL. La recepció, assemblea i el posterior sopar es van celebrar a la Societat La Terreta, Seu Social de la Penya.

05/07/2014 PARTIT AL "POLI", PAELLA I XERRADA: Gran matinal de futbol al Poliesportiu Municipal i tot seguit vam disfrutar d'una fantàstica paella a la terrassa de "La Terreta" cuinada pel nostre soci Paco Castelló. En acabar de dinar va haver una xerrada molt interessant titulada "defectes estructurals del model Barça, idees per a la seua correcció" impartida per l'entès en la matèria Vicent Jorge Martínez, amic de la nostra sòcia Maria Torregrosa.

24/09/2014 CELEBRACIÓ XXI ANIVERSARI: Amb motiu del 21è aniversari vam organitzar un sopar de "sobaquillo" i vam convidar a tots els

penyistes a la beguda, les olives i el café o carajillo. No va faltar la tortà de celebració amb l'escut de la Penya.

18/10/2014 VIATGE A BARCELONA (BARÇA 3 - 0 EIBAR): Al mes d'octubre del 2014 vam organitzar un viatge a Barcelona per gaudir del partit de lliga entre el BARÇA i l'EIBAR al Camp Nou (gols de Xavi, Neymar i Messi) i també vam poder visitar el Museu i veure un partit d'hoquei patins al Palau Blaugrana. Vam dinar amb l'Avi del Barça i amb companys d'altres Penyes.

20/12/2014 CAVA I DOLÇOS: Coincidint amb l'últim partit de l'any del BARÇA vam acomiadar el 2014 con-

vidant als nostres penyistes a CAVA i DOLÇOS.

20/02/2015 ASSEMBLEA I SOPAR DE GERMANOR: El passat mes de febrer vam celebrar l'assemblea general ordinària 2015 de la Penya i a continuació vam sopar tots junts. Van haver sorrejors i regals per a tots els assistents.

08/03/2015 VIATGE A BARCELONA (BARÇA 6 - 1 RAYO VALLECANO): El passat mes de març vam organitzar un altre viatge a Barcelona per gaudir del partit de lliga entre el BARÇA i el RAYO al Camp Nou (2 gols de Suárez, 1 de Piqué i 3 de Messi). Vam poder fer turisme i visitar les Rambles i la zona del Maremagnum al Port Vell de Barcelona.

No sabem com acabarà la present temporada 2014/2015 però el somni del "triplet" segueix molt viu en el moment de presentar aquest escrit, ja que el Barça és finalista de la Copa del Rei, semifinalista de la Champions League i líder de la Lliga BBVA a falta de 6 jornades. SOM I SEREM!!!

Visca Massanassa, Visca el Barça i Visca la nostra Penya!

LA JUNTA DIRECTIVA
23 d'abril del 2015

ADIÓS A D. JUAN JOSÉ SEGARRA GÓMEZ (Párroco de Massanassa)

El pasado mes de Septiembre de 2014 despedimos a nuestro querido D. Juan José Segarra Gómez, párroco de Massanassa durante los dos últimos años. La voluntad de Dios hizo que tuviera que partir hacia Tierra Santa para iniciar un nuevo proyecto en su vida espiritual.

Desde aquí, queremos dedicarle este artículo como homenaje a su labor pastoral y a su corta pero intensa aportación hacia la Parroquia de Massanassa y hacia todos los vecinos y vecinas de nuestro querido pueblo.

Llegó como un tornado, con mucha ilusión y energía, con ganas de cambios, de proyectos, de mejoras, siguiendo las instrucciones de Dios y ¡¡vaya si lo consiguió!!

EN SUS DOS ESCASOS AÑOS:

Transformó la vida de la Parroquia de San Pedro y la Iglesia de Antonio, con un ir y venir de gente, de aquí para allá, siempre abierto el templo. No había hora de cierre.

Impulsó como quien más, las Catequesis, en especial las de la 1ª Comunión haciendo partícipes, no sólo a los niños, sino también a los padres.

Consiguió remover las almas de muchos jóvenes y adultos para decidirse por el Sacramento de la Confirmación.

Dedicó horas y horas, días y días a la atención espiritual de los enfermos.

Potenció con ímpetu e ilusión, y con un extraordinario esfuerzo humano y espiritual, los servicios de Caritas Parroquial en Massanassa.

Nos inculcó una vivencia de la Semana Santa inigualable, con verdaderas experiencias de FE. Y, ¡no olvidemos la procesión del Domingo de Ramos con la burrita por las calles de Massanassa! Organizó peregrinaciones a Tierra Santa y a Ávila, fomentando la convivencia y la hermandad entre todos los massanasseros y massanasseras.

Creó una Escuela de Teología con el propósito de ofrecer a catequistas y demás feligreses la posibilidad de formarse adecuadamente.

Construyó un despacho parroquial, muy necesario desde hacía tiempo, cerca de la gente y con la puerta siempre abierta a quien le pueda necesitar.

Creó el "Archivo Histórico" de la Parroquia.

Quintuplicó los ingresos económicos al conseguir remover nuestras concien-

cias, haciéndonos ver que la Parroquia y Caritas es también nuestra casa, lugar al que tenemos que dedicar un especial cuidado y atención.

Creó el Boletín Parroquial, utilizando las nuevas tecnologías para mantenernos informados en todo momento de la actividad parroquial.

Dedicó un especial tiempo de su jornada a la atención espiritual de los alumnos del Colegio de San José y San Andrés, quienes están eternamente agradecidos por su labor pastoral.

Promovió en las Cofradías, la creación y actualización de sus estatutos con el propósito de establecer nuevas normas de funcionamiento en aras a su permanencia en el tiempo.

Promovió la renovación de la Junta de la Cofradía del Santísimo Cristo de la Vida.

Fomentó la devoción por la Beata Francisca Cuallado Baixauli, mujer del siglo XX, vecina de Massanassa, y mártir de la Guerra Civil.

Destacar su retórica en las homilías de las Misas, con ese don especial que Dios le ha dado para transmitir la Palabra del Evangelio y trasladarla a nuestras vidas.

Fomentó la creación de un Coro Parroquial que ha ido creciendo con el paso del tiempo, haciéndonos ver que el canto espiritual es otra forma de hablar con Dios.

Recuperó y acondicionó el "Centro Parroquial", tan necesario para la Parroquia en su conjunto. Sabemos a ciencia cierta, los quebraderos de cabeza que le produjo este proyecto, por eso desde aquí le queremos agradecer especialmente esta labor.

Por eso, queremos desde aquí trasladarle nuestra más profunda gratitud.

Su esfuerzo espiritual y humano, su constancia y predisposición siempre por hacer más cosas, su sencillez, su humildad, su bondad, su cariño y caridad para con los más necesitados nos ha dejado huella.

Gracias Juan José, no dejes de ser como eres. Y allá donde estés, donde Dios así lo ha querido, acuérdate de todos los massanasseros y massanasseras en tus oraciones. Gracias y que Dios te bendiga.

Pascual Company
 Consejo Pastoral Parroquial

DAMES I REINES

Quan eres jove i algú et proposa ser Dama o Reina del Crist de la Vida, la primera cosa que et vé a la memòria és festa, diversió i moltes rialles amb amigues. Però tot canvia poc a poc: coneixes les qui seran dames amb tu, et reunixes amb elles i comences a forjar una amistat, que després es manté en el record amb una enorme estima per tot allò que s'ha viscut juntes!

S'elegix la Reina i es decideix com ens vestirem; la festa comença a prendre color. Es genera tota una il·lusió de com quedarà el vestit, com serà, quin temps farà i com ho viurà el poble, qui vindrà a veure't, si ho faràs com cal...i una muntada de por: em quedarà bé el vestit? Engreixaré? Seré capaç de dur bé la mantellina? Tindrè prou caramels?

Tot canviarà per a sempre quan et posaràs el vestit blanc i baixaràs a poc a poc l'escala de ta casa. És aleshores quan, de veres, prendràs consciència de tot allò que passa al teu entorn. Veus la il·lusió en el rostre de ta mare, l'admiració amb què ton pare et mira...Les veïnes, fent aplaudiments al compàs d'una música que et fa tremolar d'emoció. No pots quasi contenir les ànsies de

plorar, però traus forces i somrius, ja que el poble es trova tot adornat i no pots defraudar a ningú!

Vius cada acte amb una nova il·lusió i no hi ha esgotament que pugui parar-te; tots són importants: la cavalcada, els passacarrers, els repartiments dels pastissos, l'ofrena, la missa al patró i, com

no, l'acte més solemne: la processó, on traiem forces d'on no hi ha i que es convertix en el darrer acte. I amb ell, la nit més màgica per a totes nosaltres. Quan l'acte arribi a la fi, passarem a formar part de la història i de la festa del nostre estimat poble, Massanassa.

Els anys han anat transcorrent i cadascuna ha anat fent el seu camí; algunes ja no es troben entre nosaltres, i unes altres ja no viuen al nostre estimat poble, però la memòria fotogràfica ens porta any rere any a recordar que les festes en honor al Santíssim Crist de la Vida són del 12 al 24 de juny, a fer alguna fugideta per disfrutar d'algun acte i recolzar la festa als festers i Dames i Reines que han eixit.

Perquè encara que passen els anys que passen, la gent, quan et veu, recorda que has sigut Dama o Reina, encara que no recorden quin any fou.

Nosaltres, per la nostra part, no oblidarem mai que vam ser representants de la festa i, amb això, representem el nostre poble, Massanassa, que ens fa sentir orgull, ja que portar l'escut és un dels més grans privilegis que hem pogut tindre en les nostres vides. És molt important no oblidar mai qui eres i d'on vens.

Este any se celebra el 150 aniversari del Santíssim Crist de la Vida i, per això, les Dames i Reines que hi ha hagut al llarg de la història hem volgut reunir-nos per formar part de la història viva del poble, acompanyant-lo amb el nostre màxim respecte i la mateixa il·lusió amb la qual una de nosaltres ho féu en el seu moment, reunint-nos totes i fent perquè arribi a oïdes de la major quantitat de persones possibles, per a què, cadascuna amb la seua pròpia banda, isca al carrer i demostré l'orgull que se sent en acompanyar el Crist.

Animem, al mateix temps, per a què la festa i les tradicions tan meravelloses que té este poble no es perden i que, a pesar de les circumstàncies adverses actuals, isquen comissions de festes i que els festers continuen proclamant Dames i Reines.

Finalment, i conscient del que tot açò suposa, puc afirmar que a qui se li proposa no dubte a dir que sí, perquè és una experiència meravellosa i irrepètible.

Lolita Muñoz Raga
(Primera Reina dels Jocs Florals) 1959

Vicenta Muñoz Raga
(Segona Reina dels Jocs Florals) 1963

Mari Carmen Hernández
Morellá 1972

Reme Navarro Alalpont
1973

Encarnita Vila Vázquez
1975

Rosa Antonia Pons Alcoy
1977

Mª Mercedes Robledo Pons
1992

Lucía Inmaculada Pérez Cuallado
1997

Terebel Fortuny Fortea
1998

Sabrina Burguet Martínez
2000

Amparo Pérez Cuallado
2007 y 2008

Antonia Porcar Moreno
1976

María Francisca Estivalis Barber
1978

Eva Carmen Martos Ferrer
1988

Aurora Corbí
1996

TEATRE A MASSANASSA (V)

VIII- L'Escola Municipal de Teatre (1994)

La creació d'una escola de teatre per part de l'Ajuntament és la resposta definitiva a una població que hi participarà a les classes i a les representacions, actuant o com a públic: consolida la tradició teatral a Massanassa i garanteix la seua continuïtat. Naix a partir del projecte presentat pels qui en un futur seran els monitors de l'escola, Elsa Nácher i David Rosaleny, i com a iniciativa de la Regidoria de Cultura i Joventut de l'Ajuntament de Massanassa, governat aleshores pel PSOE. La intenció és satisfer les inquietuds teatrals de tots aquells a qui els agradaria fer teatre, i també oferir representacions teatrals a qui li agrada anar al teatre com a espectador.

Les classes

La trajectòria professional i humana d'Elsa i de David, que tenen experiència de treball conjunt en el col·lectiu artístic *Harka* i en la companyia *Funciona Teatre*, els avala com a professorat per a la nova escola, i és per açò que l'Ajuntament els confia la formació dels qui

L'escenografia

seran els futurs actors i actrius de la nostra població:

So i llum

Elsa Nácher García (Massanassa, 1959) és actriu, escriptora i directora teatral.

Maquillatge

El seu amor pel teatre la portà a investigar el treball de creació actoral, tot intentant trobar una línia de treball personal dramàtica i pedagògica. Un procés que la du a definir-se com a autodidàctica, tot i que, si fem un repàs al seu currículum, apareixen noms de relleu amb els quals ha estudiat: Beret Arcaya, John Strasberg, Concha Doñaque i Adriano Iurisevich. Les seues experiències professionals van des del teatre clàssic (*El alcalde de Zalamea*) al Corral de Comedias, teatre contemporani (*Las criadas* i *Verano y humo*), teatre al carrer, recitals de poesia i doblatge. El 9 de novembre del 1992 funda i dirigeix la companyia *Funciona Teatre* que estrena la seua obra *Cómicos, siempre mintiendo, siempre engañados*, amb David Rosaleny com a regidor i alumnat de l'Escola Valenciana de Doblatge, on exercia com a professora. Treballa en l'Associació Valenciana d'Estudis de Doblatge, col·labora en el muntatge d'òperes i com a terapeuta vocal en l'escola de creixement personal Namasté. El 2003 funda l'*Escola Municipal de Teatre de Rafelbunyol* i actualment és la directora de l'*EMT de Massanassa*.

David Rosaleny Moreno (Massanassa, 1973-2005), actor i escriptor, assisteix a les classes de l'Escola Municipal de Teatre de Catarroja (1989), dirigida pel seu cosí Plàcid Salvador Rosaleny, i forma part del grup *Bram Teatre* que naix d'ella, on fa el paper de *Jutge* i *Conseller en Ubu Rei* (d'Alfred Jarry). Realitza recitals de poesia a Albal, Aldaia, Catarroja, Massanassa i Torrent. S'inicia com a regidor en l'obra que Elsa Nácher estrena el 1992 i a partir del 1994 comparteix amb ella les tasques de monitor a l'EMT. És membre d'un grup de pallassos i del

Els assajos

Harry Chapapotter

Fa quinze anys que estem ací. Esperem la propera entrega de premis (enguany!) que, de ben segur, ens sorprendrà.

EL GRUP JUVENIL

Del 1994 al 2000, les obres representades són de David Rosaleny, i en algunes col·labora Elsa Nàcher en la direcció i/o en el text:

Mar Serena

- *Mar serena* (21/06/95; 13 alumnes): sobre els drets humans.
- *El riu de Massa-aigua* (1996): paròdia dels conflictes entre els pobles.
- *Estem Boges o què?* (21/06/1996; 14 alumnes).
- *La comèdia musical Tres Juliets sense Romeo* (27/06/1997 i 23/10/1998 en la I Setmana de la Joventut; 9 alumnes).
- *Pallassades de Nadal* (19/12/1997, amb 8 alumnes).
- *Canal Fem* (12/06/1998; 14 alumnes): una crítica sobre el món de la televisió.
- *Crònica d'un poble* (*Massanassa, 1900-1999*), representada el 17 juny de 1999 (17 alumnes), el 22/10/1999 (dins la II Setmana de la Joventut) i l'11/02/2000 a la II Mostra de Teatre a Catarroja. És una obra de recreació històrica que utilitza fets reals: en una residència sense ubicació concreta, tres parelles de iaïos massanassers de més de 90 anys contenen a una adolescent de la localitat la història d'aquest poble al llarg del segle XX. L'espectacle propo-

Canal Fem

sava a la població "una revisió crítica del nostre passat col·lectiu, un exercici de memòria històrica, un intent d'entendre's com a poble, de saber d'on venim i tindre plena consciència per a poder decidir amb criteri cap a on volem anar. [...] Un homenatge a tots els homes i les dones d'este poble que al llarg de cent anys han anat construint el poble amb les pròpies mans, i sobretot a eixa generació de iaïos i iaïes [...] que ho han vist passar quasi tot al segle que acaba i que guarden en la mirada tota la saviesa i la tendresa de la gent de poble, eixa mirada que fascina especialment als més joves que, potser paral·lelament a l'exercici de búsqueda d'identitat col·lectiva, comencen a saber el que és viure fora del poble i necessiten un exercici de recerca d'identitat com a individus que troben en mirar-se a eixe espill del temps que són els ulls dels nostres majors". [DAVID ROSALENY I MORENO, "Teatre, Història i Cultura (Notes apresades a tall d'estrenar)", *La Terreta*, 1999]

Tres Juliets Sense Romeo

El grup es consolida gràcies a l'acció del seu monitor, David, qui, amb bon saber fer que recorda encara aquell alumnat,

Estem Boges o Que?

Cronica d'un poble

afavoreix el creixement humà de l'alumnat, l'agermanament, confiança i compromís que es genera en el grup. Per a celebrar els cinc anys de l'EMT d'adults, i dins de la III Setmana de la Joventut, el 20/10/2000 intervenen 20 alumnes en la representació d'Antologia, amb esquetxos de les obres representades fins al moment. És per això que, quan David Rosaleny deixa l'escola l'any 2000, aquell curs 2000-2001 deixa de funcionar aquest grup juvenil.

El grup d'ADULTS

Inicia la seua activitat el febrer del 2002, amb Elsa Nàcher com a monitora. A partir d'aquell desembre estrena cada curs

escolar una obra seua o l'adaptació d'al-
tre dramaturg:

a) Final de curs:

- *Cosa de dos o més* (13 i 14/12/2002, 12/06/2003, 27/03/2004), 28 alumnes. Proposa una reflexió sobre la falta de comunicació entre parella, des dels humans primitius fins a l'actualitat.
- *L'adaptació de l'obra de García Lorca Comedia sin título* (12 i 13/12/2003), 22 alumnes.
- *El musical Comença el show shock* (17 i 18/06/2004), 20 alumnes.
- *El la comèdia bufa Don Juan Jolgorio* (27 i 28/12/2005), 21 alumnes.
- *El cafè-teatre Reservado el derecho de admisión* (31/05 i 1, 6 i 8/06/2007), 33 alumnes.

Cosa de dos o més

Comedia sin título

- *El vodevil negre Homicidio a domicilio*, (26, 27 i 28 de 2008), 21 alumnes.

Reservado el derecho de admisión

- *Pacte de dones* (adaptació lliure de Lysístrata) (5 i 6 /03/2010 i 17/06/2010), 23 alumnes.
- *El musical Tacons* (11 i 12/06/2011), 20 alumnes.
- *Aquí no paga nadie*, de Dario Fo (19 i 20/06/2012, 19 i 22/06/2013, i 10 i 21/06/2013 a Carme Teatre de València), 21 alumnes.
- *Teatre menor, adaptació lliure de l'obra de José Sanchis Sinisterra* (20 i 21/06/2014), 28 alumnes.

Pacte de Dones

Tacons

Homicidi a domicili

b) Dia de la Dona:

- *No et rendeixes* (07/03/2013), 21 alumnes.
- *Llums i flors per a les dones* (07/03/2014), 18 alumnes.

- *Retalls* (07/03/2015 i 29/03/2015 a Catarroja), 19 alumnes.

Retalls

El collectiu implicat passa de 40 el 1997 a 56 el 2007 i, a diferència d'altres escoles municipals de teatre, que només realitzen una funció de cada obra, s'ha arribat fins a les sis representacions, sempre amb públic, i alguna obra s'ha portat fora de la localitat. Part de l'alumnat adult s'ha format a l'escola infantil, i alguns són de pobles veïns (Alfagar, Benetússer i Catarroja), de la capital i inclús de més lluny (Montserrat i Rafelbunyol).

L'alumnat treballa al Saló d'Actes de l'Edifici Sociocultural de Massanassa amb activitats lúdiques i pedagògiques que permeten passar-se-la bé al mateix temps que contribueixen a formar-se com a persones, culturalment i humanament, mentre l'alumnat aprèn a expressar-se amb el cos i amb la veu, a millorar en psicomotricitat, desinhibició, improvisació i interpretació. És per açò que les obres representades són "sempre creacions col·lectives originals per a parlar, expressar i reflexionar sobre les coses de la vida i del món" [ELSA NÁCHER & DAVID ROSALENY, "L'escola Municipal de Teatre de Massanassa: cinc anys", La Terreta, 2000], i l'escola "apunta al descobriment i creixement personal [...], cada volta més busca ajudar, no ja a ser actor, sinó a ser persona, i ha acabat suposant "una oferta cultural de gran acceptació popular i indubtable valor social" [DAVID ROSALENY, "L'escola Municipal de Teatre: un espai per a l'error", La Terreta, 2001]. Hi acudeix gent que vol perdre la vergonya i aprendre a expressar-se, persones a qui els agrada el teatre i tenen curiositat per aprendre a actuar i inclús hi ha qui voldria dedicar-s'hi professionalment.

L'any vinent parlarem sobre els grups que naixen d'aquesta escola nostra. Vos esperem!!

Mercé Estrela Tena

Imagen del Santísimo Cristo de la Vida en el 125 aniversario a su paso por la Calle Virgen del Remedio.

“EL día DE LES Creïlles”

Este acontecimiento que voy a relatar, se denominó así por los hechos que ocurrieron aquel día y que durante mucho tiempo se recordaron.

Corría el verano de 1936, principios de la Guerra Civil Española. El “Comité del Pueblo-regentado de 1936 a 1939” ordenó que se hiciera bando por toda la población:

Todos los labradores tenían que coger sacos e ir a los campos de patatas (creïlles) a recolectarlas para enviarlas al ejército.

Después de que los labradores terminaran de recoger las patatas, allí, en el mismo campo, seleccionaron a 33 hombres que fueron detenidos sin darles ninguna explicación, siendo obligados a subir a dos camiones para llevarlos “Dios sabe dónde” y no con muy buenas intenciones.

Cuando llegaron a la Calle Valencia se encontraron con Don Lorenzo, médico de esta población que, enterado de los acontecimientos, dijo al “Comité” que pensasen bien lo que iban a hacer, que estos 33 hombres representaban a 33 familias del pueblo y que no habían hecho ningún daño. Todo lo contrario, era gente bondadosa, preocupada por sacar adelante a sus familias y ayudar a los demás.

Esto los frenó un poco y “el Comité” decidió que de momento se quedaran en la planta superior del “Casino dels Noires” (sito en la C/Valencia y actualmente Banco de la Cooperativa).

Estuvieron allí encerrados todo el día, sin recibir ningún tipo de alimento, ni agua, ni siquiera donde poder orinar.

Podemos imaginar: la desesperación de estos 33 hombres, las terribles horas de espera, el desconcierto de no saber qué

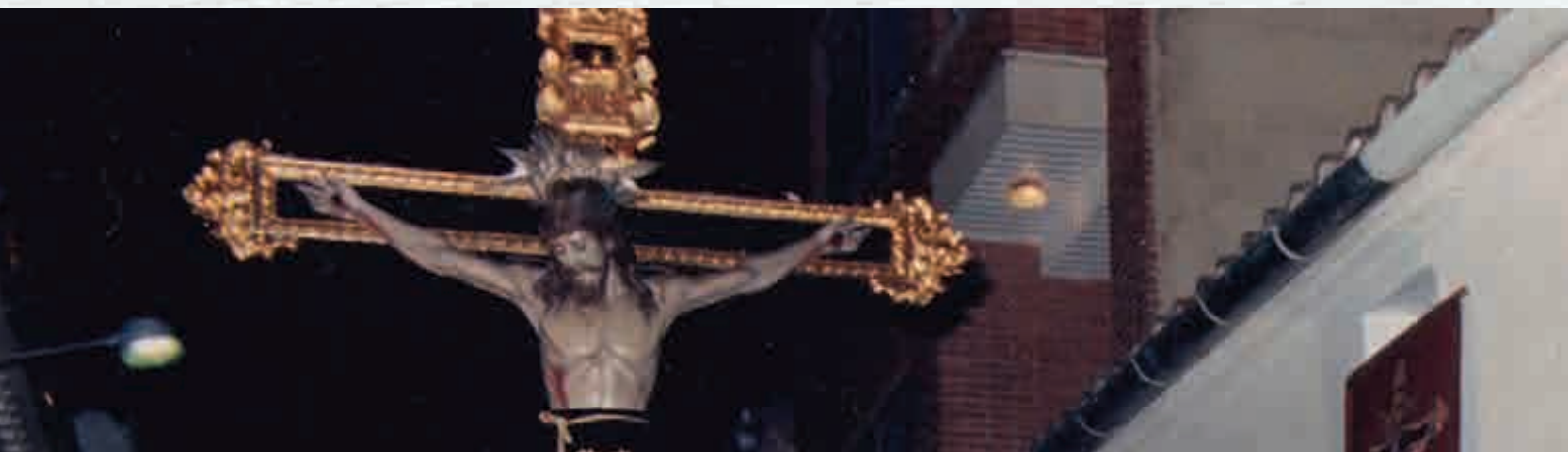
iba a ser de ellos y la amargura de esas familias que, en casa se aclamaban al Santísimo Cristo de la Vida.

Al anoecer, las súplicas fueron escuchadas y estos 33 hombres fueron liberados y regresaron a sus casas.

Estas personas, gente de familias nativas de Massanassa, durante las largas horas de cautiverio prometieron que, si se salvaban de aquella cruel guerra, cuando ésta terminara, harían la fiesta al Cristo de la Vida.

Tras tres años de penurias, la Guerra llegó a su fin. Aquellos 33 hombres se salvaron y catorce meses después, pudieron cumplir la promesa que un día se hicieron: hacer la fiesta en honor al Cristo de la Vida.

Se encontraron con la imagen del Cristo que actualmente está en la Iglesia

de San Antonio (Iglesia nueva) y que en aquel entonces estaba en la Parroquia de San Pedro y que logró salvarse de la Guerra gracias a una persona que lo tuvo escondido entre balas de paja durante todo este tiempo.

Como muestra de gratitud y agradecimiento, estos 33 hombres decidieron, con gran esfuerzo, hacer el ANDA DEL CRISTO para sacarla en procesión.

Este anda fue llevada a casa de Rosita "la Pallusa" (Avenida Blasco Ibáñez). Allí se reunieron el 23 de Junio de 1940 aquellos 33 hombres y desde allí, con gran respeto y devoción, con lágrimas en los ojos, apiñados unos con otros, aquellas 66 manos se agarraron fuertemente al anda para trasladarla a la Iglesia de San Pedro.

Al día siguiente, festividad de San Juan Bautista, estos 33 hombres POR FÍN realizaron su promesa y su sueño: SACAR A LA PROCESIÓN AL SANTÍSIMO CRISTO DE LA VIDA EN SU ANDA.

Esta historia es totalmente verídica, mi yayo la contaba una y otra vez mientras

inevitablemente se le saltaban las lágrimas al recordar aquel momento.

Cuando eres joven casi todo te "suena a rollo" y más si se repite una y otra vez; pero, una crece y madura y empieza a recordar aquellas historias de sufrimiento que finalmente se convierte en satisfacción, pero ya es tarde, aquellos que nos la contaban ya no están entre nosotros. Afortunadamente he podido rescatar esta historia porque mi madre sí que se acuerda, de ésta y algunas más. He tratado de escribirla con el mayor respeto y admiración, no juzgando a "buenos y malos", ya se sufrió bastante y no es necesario hurgar en la herida. No he querido añadir el nombre de aquellos 32 hombres por respeto a sus familias y descendientes; sí, 32, no me he equivocado porque el número 33 era MI YAYO, persona que hoy en día sigue siendo recordada por gran parte de los mayores de nuestra población.

He querido hacer extensa esta historia a todos porque forma parte de cada uno de nosotros, vecinos de Massanassa, orgullos de nuestro pueblo, de nuestro Cristo de la Vida y de nuestros antepa-

sados. No importa si son familiares directos o no, eran Massanasseros a los que he querido rendir un gran homenaje desde estas páginas con motivo del 150 aniversario de aquella epidemia de cólera (salvada por el Santísimo Cristo de la Vida) y del 75 ANIVERSARIO el anda aquí descrita.

Cada año, cuando pasa la procesión por mi calle, porque siempre será mi calle aunque no viva en ella, me emociono al ver llegar al Cristo por la gran fe que siempre he tenido en él. Pero cuando bajo la mirada y veo EL ANDA que lo porta, me invade un sentimiento de EMOCIÓN Y ORGULLO por ser heredera de este GRAN LEGADO.

Este relato es en memoria de mi yayo SEVERINO MORENO OLMOS "el Remei".

Mª José Borrás Moreno
"Montora" y "Remeia".

ENRIQUITO, EL SACRISTÀN.

Un hombre bueno

En nuestra agenda íntima siempre guardamos los nombres de aquellas personas significativas. Muchas de ellas abonaron nuestras raíces y nos transmitieron ese "sabor de la tierra"

Viviendo como vivimos sumidos en nuestros propios problemas, en nuestras necesidades, en nuestras angustias, a veces nos olvidamos de prestar la debida atención a esa especial agenda y repasar sus nombres...

Hablando precisamente sobre el tema tan importante de nuestras raíces, el periodista Juan Manuel de Estrada escribía que era "La necesidad más importante del alma humana... Un ser humano tiene raíces en virtud de su participación real, activa y natural en la existencia de una colectividad que conserva vivos ciertos tesoros del pasado... Una vida privada de causa y destino es inevitable que (normalmente) acabe pudriéndose, enmarañándose de angustia, entregándose al vacío existencial; por lo menos algo le falta allá en lo más hondo del alma. Un ejemplo admirable es el pueblo de Israel, un autentico superviviente que a pesar tantos destierros, persecuciones, calamidades y holocaustos sufridas a lo largo de toda su existencia la memoria de sus "raíces" consiguieron mantenerle en pie hasta nuestros días.

Y es que todos formamos, parte del decorado escénico, unos de otros, directa o indirectamente. Entrando a formar parte de la historia personal de cada uno.

Enriquito era un hombre perfecto, pero sí un hombre BUENO, con mayúsculas. Como ser humano tenía sus defectos, muy corrientes como la gran mayoría. Si, por ejemplo, no eras persona grata podías quedarte de pie toda la santa misa por que "no quedaba silla para ti". Así muchos otros ejemplos. Pero tenía muchas otras virtudes que superaban con mucho su lado negativo; rincones del alma íntima que supo llevar con elegancia, sin rencores ni amarguras..

"De verdad que era, nos cuenta su hermana Sor Josefina, encantador, atento, servicial, cariñoso, bondadoso y sufrido". A pesar de las duras y dolorosas experiencias por las que tuvo que pasar jamás se quejó.

No entro en detalles. Simplemente aplicarle con toda justicia aquellos versos de Samaniego: "Cuando a un hombre quieras coronar con el lauro del jardín de sus hechos has de cortar los ramos". Enriquito, gracias. Eres uno de esos hombres cabales que dejan huella y tan necesarios en una sociedad tan como la nuestra tan huérfana.

Pero no quiero terminar sin resaltar un detalle que le honra aunque desde "arriba" me quiera dar un coscorrón por bocazas. Es de justicia. De mutuo acuerdo, con sus hermanas, Amparo, Pilarin y

Josefina, decidieron en vida repartieron sus bienes para diferentes obras sociales, y concretamente todo el importe de la venta de una casa en Massanassa fue para las obras del nuevo campanario parroquial.

Nuestro querido y recordado Enriquito terminó sus días como un fiel servidor " a pie de cañon. Ya anciano una tarde se desplomó herido de muerte ante las mismas puertas de nuestra Parroquia que cada día abría y cerraba: "Feliz el siervo que al llegar su Señor lo encuentra velando".

"Muy bien siervo bueno y fiel pasa al goce de tu Señor"

Luís Leal Raga

JESUCRISTO SUPERSTAR

Colegio San José y San Andrés

Desde el Colegio San José y San Andrés. queremos dar las gracias por ésta oportunidad que nos brinda LA TERRETA, para comunicarnos con todos vosotros, por ese motivo, aprovecho en primer lugar para desear a todos los massanasseros y massanasseras que disfruten de unas fiestas patronales de San Juan, en honor a nuestro Cristo de la Vida.

Este proyecto, en concreto de una clase de éste colegio (3º de la ESO), surgió hace unos meses, un proyecto en el cual queríamos desarrollar la dinámica en grupo, la coordinación entre alumnos, el compromiso hacia un futuro, el saber relacionarse, el poder trabajar en equipo, ha sido un trabajo de largos meses, un proyecto conjuntamente trabajado con la dirección del centro. Lo que en un principio parecía un simple proyecto, se ha convertido en todo un espectáculo, los chavales han conseguido no sólo el compromiso, sino además disfrutan cada minuto de esos momentos vividos, convirtiendo todo esto en una puesta en escena que para mí, fuera de todo dramatismo y exageración parecen auténticos artistas. Junto a este proyecto se han unido algunos padres y antiguos miembros de dicha ópera rock para apoyar más el proyecto, esa unión de trabajo entre ambos grupos hace que la obra sea algo digno de ver, a ellos desde estas líneas quisiera darles especialmente las gracias por que sin ellos el trabajo que llevo con el grupo me hubiera costado bastante y lo hacen por

pura ilusión, porque lo viven, por que como decimos todos cada día somos SuperStar. Aprovecho también este espacio para agradecer sobre todo, a una persona especial, que ha aguantado todo este tiempo de entrega, trabajo y paciencia, sobre todo decir que sin ella no habría podido realizar este proyecto, esta persona es mi mujer. Gracias Lore. Sólo deciros que esperamos que os guste este espectáculo ya que lo ofrecemos para todo el público que desee acompañarnos el día 17 de Junio en la plaza de las escuelas viejas, os invito a que vengáis, disfrutéis, a que paséis un rato agradable junto con nosotros y sobre todo a dar apoyo, calor y la satisfacción de un simple aplauso, que es el premio más valioso para alguien que se sube a un escenario, a todos estos artistas, que desinteresadamente desean aportar ese granito de arena para que estas fiestas sean de lo más satisfactorias para todos los vecinos de Massanassa.

José Alfonso Delhom

Director de SUPERSTAR RETURNS

PASAN LOS AÑOS

¿Valió la pena?

Si, pasan los años. Recuerdo la cola de toda la noche que pasamos en la puerta de las hermanas de la caridad del convento San José y San Andrés,... Para matricular a nuestras niñas en el colegio de las monjas no era fácil.

Queríamos ser de las primeras y valió la pena, la mejor enseñanza.

Por entonces la directora era sor Juana, mujer de carácter, muy acertada para el cargo.

La primera maestra fue sor Pilar, ella terminaba de incorporarse al colegio y esa fue su primera clase de María.

Parece que las estás viendo, delgada, recta, atenta a cada alumna.

Por entonces el colegio solo era de niñas, y allí fueron creciendo y pasando de clase en clase.

Una de las maestras preferidas de mi hija María fue Marivi.

La verdad es que todas las maestras fueron muy buenas profesionales. Y pasaron los años... Un día sor Juana me dijo que quería hablar conmigo. Y me dijo: me he enterado que tienes problemas económicos, así es que los gastos del colegio lo asumimos nosotras.

Me pilló de sorpresa. Era verdad que mi marido estaba enfermo y yo tenía tres niños pequeños.

Pero mi respuesta fue de rechazo, no quería de ninguna manera.

Su respuesta fue: las monjas somos de la orden de la caridad y por lo tanto debemos ayudar a quien lo necesite.

Muchas gracias: le dije temblando y cortada de miedo.

Hablamos y se pusieron de acuerdo que pagarían los libros y también el comedor... Desde entonces les consideré mi segunda familia.

Recuerdo cuando terminaron el curso.

Las niñas que comenzaron con tres años se convirtieron en unas jovencitas esplendorosas y bellas y con ganas de salir y explorar.

Colegio San José, curs escolar 1988 1989

Visita fábrica Danone, octubre 1988

Así terminado ya el ciclo... Celebraron en el patio del colegio, hicieron play back e hicieron merienda. María salió. Y a mí me dió por llorar todo el rato. Se acercó sor Pilar y me dijo: ¿pero bueno, quien ha terminado la madre o la hija ¿

Desde allí cada alumna se marchó a terminar los estudios académicos a un centro específico.

La mía, María. Entró en el instituto de la Florida. Estuvo dos años. Y se sacó el secretariado por ordenador.

Por entonces vino a casa un señor del pueblo y nos comentó que tenía una tienda de electricidad en Valencia y le precisaba una secretaria para llevar las cuentas y hacer las facturas. Y había pensado en María. Lo comentamos y dijo que sí, que ella no quería seguir en la Florida. Y pensado y hecho, ese mismo día empezó. Le hicieron un contrato de tres meses. Luego de seis.

Y al finalizar la hicieron fija, y todo iba muy bien, sobre ruedas.

Pero algo se truncó y todo cambió. Pero la vida sigue. Y el pasado no nos lo puede borrar nadie. Y todo es bueno. Todo es para nuestro bien, aunque no lo comprendemos. Solo tenemos que decir. Que todo es voluntad de dios y a nosotros.... nos queda aceptarlo.

Bueno a lo que vamos, mi agradecimiento es eterno a este colegio de las hermanas de la caridad de s. Vicente de Paul. Pido que sigan por todo el mundo el carisma de este gran santo.

Y que esto no quede en saco roto, sirva para pedir al señor en mis ratos de soledad y sufrimiento por la enfermedad.... por el crecimiento de vocaciones principalmente para estas hijas de la caridad.

Lola Oleaque

UNA NOCHE EN LA TERRETA

Corría el año 1979, junio para ser precisos. Hacía unas semanas que me habían llamado a "Filas"... Sí en aquellos tiempos recibías una carta muy seria del Ayuntamiento en la que te informaban que no hicieras planes para el año siguiente. Una tesitura que creíamos sólo les pasaba a otros. Pero aquí estaba, como un signo de que la juventud comenzaba a perder la partida.

Mi deambular transcurría en un imaginario triángulo isósceles con vértices en Sedaví, Benetusser y Massanassa. En esta última era asíduo del canódromo, lo que yo llamaba "El club social de los menesterosos".. pues ahí podías pasarte una tarde de sábado viendo como los galgos porfiaban por una liebre de trapo... Las gentes ejecutaban una especie de bailable desde las taquillas hasta la pista y viceversa. Me fascinaba ese marcador múltiple analógico depositario de los anhelos pecuniarios de los jugadores...

No era socio de La Terreta, pero la frecuentaba. Se decía que iba a venir un Gran maestro de ajedrez- ! Eso no

puede ser...!, decía yo... Más tarde la rumorología precisó un nombre: Victor Korchnòi...- ¿El que se las había tenido tiasas con Bobby en el "candidatos"?; ¿El que había puesto contra las cuerdas a Larssen..?... ¿El de "El ratón y el gato" de Manila con Karpov...?

El 12 de junio, tres semanas antes de mi partida para Cartagena, el por entonces ya suizo, comunicó via epistolar que le era imposible acudir... Pero el día 14, Korchnòi estaba en Massanassa dispuesto a jugar una simultánea con aficionados. Un Alí Babá y 40 ladrones incruentos dispuestos a robarle una apertura o confundirle con un enroque desesperado. Allí estaba, encorbatado y con un terno gris que a mí me pareció fosforescente.

Y aquello comenzó ... y cada vuelta era como si una plaga bíblica nos hubiera azotado. A la mirada fija en el tablero sucedió una mano en la boca... y luego en la frente y después las dos... Victor tuvo el detalle de avisar con mucha antelación que te iba a "jaquear" para que cada cual coordinara sus planes de fu-

turo... algunos tableros apuntaban una dialéctica hacia "tablas" y ahí se detenía unos segundos más, como si hubiera encontrado un puesto de anguilas frescas... Ahí estan las fotografías... atisbados brazos que sujetan una cabeza confusa, la mía puede ser... Empecé con P4R, apertura italiana sin pretensiones y él me la devolvió,... !podía haber sido peor..! A mi C3AR le endosó un C3AD... lo que tampoco era deslumbrante- ¿A ver si va distraído este hombre y...?"

Cinco movimientos después oí la cantinela... "Que en dos movimientos terminaba nuestra relación contractual. Al final fué en 3...! cuando yo decía que estaba distraído!

El último día de Junio marché a Cartagena, pero siempre conservé en el recuerdo aquellos minutos en que Victor jugó conmigo a uno de los juegos más antiguos de la Humanidad: El del gato contra el ratón...

Javier Valiente Gijarro

OBJECTIU, UNA ALBUFERA de València en bon estat ecològic

Aquesta primavera, s'han presentat a Massanassa els primers resultats del LIFE+Albufera, projecte europeu desenvolupat en el Parc Natural, i que treballa en tres aspectes clau en aquest aiguamoll: Aigua, aus i hàbitats. Els protagonistes, tres noves zones de alt valor ambiental que funcionen com filtres per retirar la contaminació de l'aigua i millorar la biodiversitat. L'horitzó, recuperar l'Albufera dels anys 60, la de les aigües clares, praderies d'asprella, i enorme biodiversitat. Tot això, com no, comptant amb la participació de tots els habitants del Parc Natural.

El Parc Natural de l'Albufera de València, és avui en dia, un dels aiguamolls

més importants de la Península. Aquest espai, amb una superfície de 21.000 hectàrees d'arrossar, marjals, llacuna, zones litorals i bosc mediterrani, atresora una notable i valuosa biodiversitat, a més d'un inestimable patrimoni cultural. Aquesta importància és reconeguda amb diverses figures de protecció (Parc Natural, Xarxa Natura 2000, i conveni Ramsar)

MOLT DE TREBALL ENCARA PER FER

Malgrat tractar-se d'un aiguamollemblemàtic al Mediterrani, l'Albufera de València es troba lluny del seu potencial ecològic. Les poblacions d'aus aquàtiques que van ser recollides als primer

censos a la llacuna, entre 1950 i 60, mostren xifres superiors a les mil parelles de sivert i fotja, mentre que els fumatells de galta blanca trobaven el lloc perfecte per nidificar sobre les praderies de vegetació aquàtica submergida (asprella) de la llacuna. Aquesta abundant vegetació, indicadora d'aigües de bona qualitat, també constituïa l'hàbitat per nombrosos invertebrats, com ara la gambeta de l'Albufera, i peixos tan estimats com el samaruc, comuns als canals. Tota aquesta Albufera va patir una gran transformació amb la crisi ambiental dels anys 70. El desenvolupament urbà dels pobles de la rodalia, vessant totes les seues aigües residuals a l'Albufera, juntament als abo-

Motor Pipa y lirios

nançadors, la Confederació Hidrogràfica del Xúquer i Acuamed.

Per tal d'assolir aquets objectius, diverses accions s'han posat en marxa, entre elles el seguiment de la qualitat de l'aigua, de les aus, els peixos, i de l'evolució de la vegetació, aplicant diferents mesures de gestió en cada espai: s'han fet plantacions de diferents espècies, segues, dessecacions puntuals...

Tota la informació obtinguda del seguiment i anàlisi de com aquestes accions actúen sobre la qualitat de l'aigua, els hàbitats i les aus, seran de gran utilitat per dissenyar els protocols i plans de gestió que serveisquen per millorar aigua i biodiversitat, i aplicables a tota l'Albufera, i transferibles a altres espais similars.

BENEFICI AMBIENTAL, ECONÒMIC I SOCIAL

Millorar l'estat ecològic de l'Albufera, així com dels espais naturals en general, no te a veure únicament amb reduir les concentracions de fòsfor, o comptar més o menys aus. El benefici d'una Albufera de València amb aigües clares, vegetació submergida, siverts, fotxes o gambeta, transcendeix més enllà d'allò merament ambiental: suposa un motor socioeconòmic. Així, l'aplicació de les directives requereix que tots els sectors implicats en la gestió d'aquest espai (agricultors, barquers, hostellers, peixcadors), pugen conèixer de primera mà com aquestes directives ofereixen ferramentes per tal de millorar la seua qualitat de vida de forma compatible amb la biodiversitat.

Les àrees d'alt valor ecològic han obert noves portes d'entrada a la ciutadania al cor del parc natural, oferint diverses maneres de conèixer la riquesa d'aquest espai. El poble de Massanassa, té, al seu costat, el Tancat de la Pipa, obert al públic i amb possibilitat de fer visites escolars, participar en tallers, voluntariats, o simplement, de gaudir de la natura en tot el seu esplendor.

Per conèixer més coses del LIFE Albufera: www.lifealbufera.org

Per visitar el Tancat de la Pipa: visitas@tancatdelapipa.net

Adaptació de l'article signat per Pablo Vera, de la delegació de SEO/BirdLife en València, i publicat en el número 14 de la revista Aves y naturaleza, editada por SEO/BirdLife.

Visita los atardeceres del Dia Aves

VICENT RAGA TALAMANTES

Els grans somis que s'han fet realitat, són el resultat exitós de persones que s'han aferrat a les seues ambicions, com Vicent. Ell no va permetre mai, que l'abatiment li afectara. Els grans desafiaments sols l'estimularen a un major esforç. Tenia sempre una actitud positiva i així li era molt més fàcil ser persistent en totes les seues accions, en tots els seus quefers.

Ja han passat uns quants mesos des de que ens va deixar i el vuit que notem totes les persones que l'apreciavem, i son moltes, encara està ahí.

Quan passe per sa casa, encara senc l'impuls de tocar i xarrar un ratet amb ell, com solia fer sovint, puix era un bon conversador, educat, respectuós i molt observador, a més de perfeccioniste en tot el que feia.

Els que l'hem conegut sabem de totes les qualitats que atesorava i de la seua capacitat de treball, i es sentiem orgullosos de la seua amistat, puix no era dels que tenen un èxit breu, ell era d'un èxit permanent en moltes àrees.

Amb el seu comportament i manera de ser, caminava per la vida com a repartint "exemples" per a que els demés poguérem apendre. Havia treballat molt dur en les etapes anteriors. S'alçava molt prompte, com si el dia no tinguera prou hores per a ell. Era molt curiós i tenia moltes ganes d'aprendre, de qualsevol tema, però sobretot, de cine, de pintura, de ceràmica, de tot lo valencià..., estudiant sobre el que estava desenrollant, feia preguntes i llegia constantment per estar informat.

En l'Orfeó hem notat, si cap, un buit més gran, ja que la relació era més estreta amb els assajos totes les setmanes i actuacions a sovint.

Després de l'estrena a Xàtiva de l'Òpera Roderic de Borja del nostre director Miguel Juan, va enmalatir i a casa, es posà a pintar unes aquarel·les de l'òpera, a partir de les fotografies que hi havien sobre ella a més de la seua vivència

SEMBLANÇA DE VICENT RAGA TALAMANTES EN EL DIA DEL SEU SOTERRAT 10/8/14

Volguera fer una xicoteta semblança del meu amic Vicent, companyer en l'art, la literatura, el magisteri, la ceràmica i l'orfeó.

Les persones bones, porten sempre darrere d'elles com una estela en la que es miren els demés i Vicent era una d'elles, bon amic, responsable i treballador.

Des de xicotet li va atraure tot lo relacionat amb l'art, la literatura, i les tradicions; després vingué el magisteri, uns anys d'incertidumbre, les oposicions i el treball en varios pobles, sobre tot a Elx i Massanassa.

També tingué responsabilitats com a regidor en l'Ajuntament de Massanassa, sense deixar en este temps el seu volgut orfeó i la seua passió pel col·leccionisme, i els treballs en fil i sobre tela; i en el moment de la jubilació, tingué el suport dels seus amics i companys, i ara que estava disfrutant d'este moment de relaxació se'ns va.

Després de l'estrena de l'Òpera Roderic a Xàtiva per l'Orfeó fa uns mesos, es posà a treballar en les imatges d'ella, fent una col·lecció de més de trenta aquarel·les per a l'Orfeó, que ja tenia preparades per a la seua exposició, ací a Massanassa, per al mes d'octubre. Des de l'orfeó, amb l'ajuda de l'ajuntament continuarem amb este projecte, com un xicotet i emotiu homenatge.

Tenim que apendre d'ell i com l'alumne que aprén del bon mestre, fer nostres totes les qualitats que atesorava.

Així era Vicent, així era el meu amic, que Déu el tinga en la glòria.

personal com a participant en l'estrena. Després, com a homenatge, vam fer una exposició amb totes les obres.

Sabia establir bones relacions amb la gent, amb els seus alumnes, amb el veïnat, escoltant-los i aconsellant-los, inclús va treballar per a Massanassa, alguns anys, com a regidor, posant ganes, hores de treball i gust, com quan va muntar en el vell Ajuntament el museu etnològic que ens va deixar Juan Comes.

Vicent era una persona que sabia viure el present. Mirava als demés als ulls, escoltant el que deien, disfrutava d'un bon menjar amb els amics i companys i més si acabava amb un bon dolç. Mai anava amb preses, aprofitant al màxim cada dia de la seua vida.

Volguera acabar este escrit, reproduint la semblança que vaig llegir el dia del seu soterrat.

Pascual Pastor Codoñer

VICENT ERA UN HOME BÒ

Vicent havia alcançat eixa difícil categoria de bona persona.

Era amic dels coneguts i més que amic dels seus amics. Sempre amb un somriure als llavis, sempre amb una paraula amable et feia qualsevol favor que li demanares. La seua qualitat humana està fora de qualsevol dubte. Però per damunt de tot destaca el seu caràcter afable, amistós, pròxim. Amb la seua blanca barba patriarcal era una persona en la que podies confiar, exercia la lleialtat tots els dies i en totes les circumstancies.

Vicent també serà recordat com "el mestre" perquè ell ha segut per damunt de tot, un mestre per a molts xiquets de Massanassa i d'allà on ha exercit el seu magisteri. Un mestre que va inculcar als seus alumnes l'afany d'estudiar, l'afany d'aprendre, de formar-se continuament, i eixe afany ell l'ha practicat fins el darrer dia de la seua vida. Tots l'hem conegut com una persona molt activa, desinqueta, que no podia parar de fer coses, cantar en l'Orfeo, pintar, fer ceràmica bordar o fer mils i mils de fotografies d'alla on anava.

Vicent deixarà un record imborrable en la nostra memoria, tan gran i profund com el buit en el nostre cor.

Abans quan moria un xiquet dien que un angelet pujava al cel. Vicent era, per la seua inocència, un xicot, així que podem pensar que al cel ha pujat un angelot.

Ara, quan alcem els ulls i mirem amunt i vejam eixos nuvols blancs desfilajats en el blau del cel, sabrem que Vicent està teixint o pintant alguna cosa per a nosaltres.

Paco Rodrigo

EL MEU AMIC VICENT

Fa temps, vaig llegir no se on, que a part de la família, al llarg de la nostra vida, cada un podria arribar a conèixer al voltant de 1500 persones.

De seguida pensí que es impossible recordar-los a tots, però es ben segur que a d'alguns no els oblidem mai. A qui recordem i perquè els recordem? Tots ho sabem: Tindrà molt a veure les vivències, emocions o festes, que compartim amb determinades persones.

L'absència del meu amic Vicent ho ha confirmat, i també he descobert que

l'espai físic i humà que ha ocupat en la meua vida és immens.

El mestre Vicent ha deixat la seua empremta en algunes generacions de xiquets i xiquetes d'altres pobles i de Massanassa. Alumnes que recorden tot el que els va ensenyar, impregnant tota la seua tasca docent amb una enorme honestat i humanitat exquisita, on prioritza al ser humà per damunt de tot. Un company irremplaçable, infinitament generós, treballador inesgotable, matiner, ensenyant-nos sempre a imaginar. Un

mestre explorant permanentment el món de l'art de mil maneres.

Vicent, amic noble, fidel, constantment disposat a fer el bé a qualsevol, amb el seu ample somriure.

- **Hola Vicent!**
- **Hola bonica!**
- **On vas Vicent?**
- **Vaig a ma casa, però t'acompanyaré a la teua.**
- **Dus la bossa de mà i te la duré jo.**
- **Gracies, Vicent. Gracies**

Mati Serrano

RECORDANT A TALA

De tota una vida...

Els olors, la veu, els gests, inclús de vegades la forma dels ulls, el rostre s'oblida però lo que mai s'oblida, per sempre en el meu cor, són els records.

Eixos que hem anat acumulant Tala i jo durant més de mig segle.

Com oblidar que lo que més li agradava era menjar?. Cada diumenge al sentar-nos al voltant de la taula, amb una casola d'arròs al forn i un plat d'ametles, se li feia la boca aigua, degustant cada cullerada d'aquell arròs con si fora l'últim, i que dir quan arriba el café amb el dolç? el ulls li brillaven de felicitat, són tants moments i tants

gests... i tants llocs on hem viatjat i recorregut buscant mercats, rastros i mil puestos originals. Podien eixir de casa per esmorzar a Altura i acabavem dinant en Elx o sopant a la porta de ca ma mare, jugant una partida de parxís. No coneixia el cansament, mai no podia estar quiet. Quan no pintava, bordava, sempre pensí que sols li faltava poder anar a la lluna, també vaig pensar que no anava perquè mai s'ho va proposar.

El record que guarde amb més ternura és quan arriba aquest oratge de primavera, que comença a abellir eixir al fresc cada vesprada. Era costum trobarme'l junt a ma mare, esperant-me, sentat a la porta, a que tornarà de treballar per fer-se un gelat entre conversa i

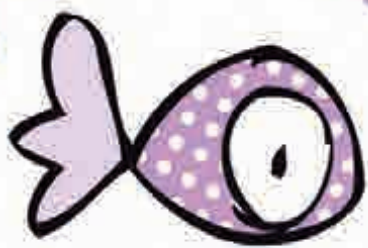
conversa, fins que la nit ens agarrava i per a no perdre les bones costums, a sopar se quedava, per al meu pensament sempre el tinc al meu costant, en els moments bons i roïns i sempre el recordaré.

Tots sabem que era molt amic del seus amics i li agradava el seu poble, per a molta gent era una gran persona. Però per a mi tan sols era ell: El meu gran amic Tala

Santi

Recordant a tala

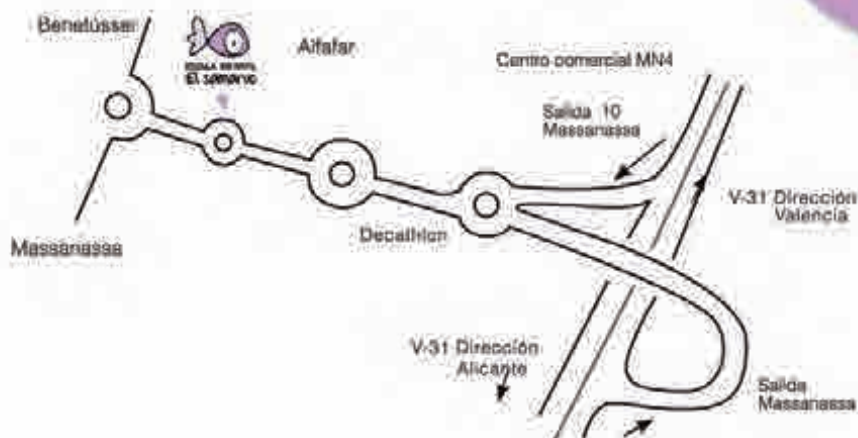
ESCOLA INFANTIL
El samaruc

Próximo
CURSO

Matrícula gratuita*

- Entorno natural, huerto, airenero
- Innovador proyecto educativo
- Aulas nuevas tecnologías audiovisuales (Apple), aula psicomotricidad, jardín musical
- Aproximación lengua inglesa con profesores titulados
- Gabinete Psicopedagógico
- Cocina casera y raciones
- Bono infantil, cheque escolar, ayudas Ayuntamiento

C/Graz Liebenau, 32
46910 Alfafar
Tel. 963 961 663

* Hasta el 31 de mayo

EL plurilingüismo EN EDAD TEMPRANA

El plurilingüismo se presenta hoy como una de las grandes metas de los sistemas educativos europeos.

Mucho antes de saber hablar, los bebés son sensibles a las entonaciones propias de cada lengua. Desde el momento en el que nacen, los niños están genéticamente preparados para aprender a hablar más de un idioma. Su cerebro es sumamente permeable y su oído está muy desarrollado el cual prefiere escuchar palabras a cualquier otro sonido.

Los niños en edades tempranas estructuran la lengua materna mediante procesos de reconocimiento e imitación del lenguaje que se emplea en su entorno, primero escuchando y comprendiendo, y más tarde produciéndolo. El proceso es inconsciente, de modo que los niños no reparan en la estructura gramatical, ni en morfemas verbales o nominales presentes en el idioma. Lo aprenden y asimilan de forma natural e intuitiva.

Los niños de hasta tres o cuatro años tienen la capacidad de crecer en varios idiomas sin mayores problemas. Hasta los ocho años, los niños tienen una gran facilidad para aprender idiomas, lo asimilan de forma intuitiva y apenas tienen que esforzarse. Entre los ocho y

los diez concluye una de las fases principales del desarrollo humano, a esa edad ya no aprenden de forma intuitiva, sino que tienen que esforzarse de una forma similar a los adultos.

El conocimiento de idiomas es esencial para nuestro desarrollo profesional en un mundo globalizado. El lenguaje nos permite dar opiniones, emociones e interactuar con el resto.

En un futuro no manejar idiomas de comunicación universal, disminuirá seriamente las posibilidades de desarrollarnos como personas como parte de la sociedad con la que vamos a interactuar. El manejo de distintas lenguas es una condición importantísima para poder, en el futuro de nuestros hijos, viajar y encontrar un trabajo. El saber idiomas, es un factor importante a la hora de manejar las nuevas tecnologías. El plurilingüismo nos permite acceder a otras culturas y costumbres... El conocimiento de otras lenguas, ayudará también al desarrollo formativo de los alumnos en otras disciplinas y a comprender mejor la nuestra propia.

En una sociedad bilingüe como la nuestra, el hecho más usual es que las dos lenguas oficiales, valenciano y castella-

no, se aprendan de forma equilibrada, y además, en este mundo globalizado, no podemos negar que el inglés ha ido convirtiéndose en la lengua vehicular imprescindible.

Por todo ello, los Centros de Educación Infantil Menuts 1 y 2 de Massanassa le dan, al inglés y al valenciano, tantísima importancia merecida.

Elena Morales Peñarrubia

*Directora Centro de Educación Infantil
Menuts 1 y 2 de Massanassa*

Caminos de Europa

tardes por el mar, protegido por ordenes militares como los templarios, el camino fundó monasterios, ciudades, y la cultura, los oficios, fue una fuente de enriquecimiento por allí donde pasaba, durante todos los años ha pasado por mas o menos popularidad, pero es una ruta con más de mil años de antigüedad, donde reyes, santos, gente de todo el mundo y de todas las religiones se unen en el afán de caminar, de llegar mas lejos, de superación.

Muchos son los caminos que cruzan Europa, entrando en España por Somport y

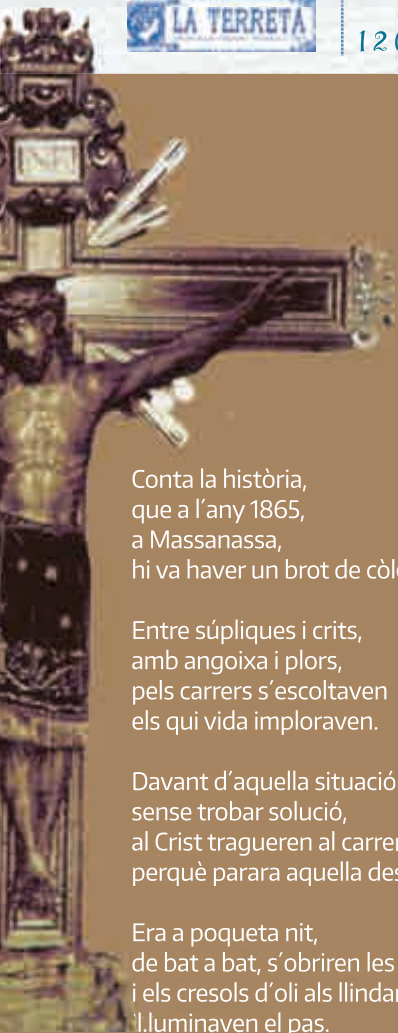
por Roncesvalles, estos se unen en Puente la Reina, formando uno solo hasta Compostela, es el llamado camino francés, pero ya dentro de España son muchos los caminos que se han recuperado, y que como la forma de la concha se van uniendo unos con otros hasta llegar a la ciudad, el camí de Sant Jaume, el real camino de Madrid, la ruta de la lana, la ruta de la plata, el camino mozárabe, el camino de levante, el del norte, el sanabres, etc, que hay de cierto en todos ellos no lo se, pero Compostela, junto a Roma y Jerusalem son las tres ciudades santas que más peregrinos aglutinan en la religión cristiana.

Actualmente, el camino que más servicios ofrece al peregrino es el francés, pero también el más masificado y en el que más piraterías se dan abusando del peregrino, pero todo aquel que va, vuelve, el camino tiene algo mágico que te acerca a ti mismo, nada vuelve a ser lo mismo después.

A pocos días de emprender mi tercer camino a Compostela escribo esto, Roncesvalles me espera.

Antoni Josep Morellà Galán

CRIST I VIDA

Conta la història,
que a l'any 1865,
a Massanassa,
hi va haver un brot de còlera.

Entre súplices i crits,
amb angoixa i plors,
pels carrers s'escoltaven
els qui vida imploraven.

Davant d'aquella situació
sense trobar solució,
al Crist tragueren al carrer
perquè parara aquella destrucció.

Era a poqueta nit,
de bat a bat, s'obriren les portes
i els cresols d'oli als llindars
l·luminaven el pas.

*Antigua imagen del Smo. Cristo de la Vida, que
fué venerada en Massanassa hasta el año 1936.*

La foscor de la nit
es féu sol radiant,
la vida,
havia guanyat a la mort.

Massanassa va rebre una herència
que de pares a fills va passant,
una tradició,
d'amor, fe i veneració.

Massanasseres i Massanassers,
que viuen en altres llocs,
com cada any tornen,
a vore al Crist en processó.

És la devoció i el fervor,
d'un poble,
que no oblida,
al seu Crist, de la Vida.

Mª José Fortea Ramón

"Pieza realizada como tributo a mi profunda devoción al Stmo Cristo, a mi querido pueblo de Massanassa, y con el deseo de que su Divino Rostro llene con su presencia y su Paz todos aquellos hogares de los fieles massanasseros que la posean.

Luis Leal Raga

¿Rico, nunca hagas alarde,
 ante el pobre de riquezas,
 ni tu pobre, al ver al rico
 maldigas de tu pobreza,
 que el rico con sus tesoros
 y el pobre con sus miserias
 desnudas como han nacido
 han de volver a la tierra?

Huye de murmuraciones
 porque el veneno más malo
 no es el que vierten las víboras
 sino el que sueltan los labios.
 Nadie murmure de nadie,
 que somos de barro humano
 ¡y no hay nadie que esté limpio
 siendo formado de barro!

María Consuelo Andrés
Junio 2015

VERDADES Y FRASES REALES

VIDA PLENA

Este es el tiempo que nos toca vivir y es cada vez más estresante. Es como si el reloj jugara en nuestra contra, nos pasamos el día con prisa de un lado a otro con la sensación de no llegar a tiempo.

Y es que miramos pero no vemos. Oímos pero no escuchamos.

Párate un poco, escucha la vida, vale la pena. Disfrutemos de todo lo que nos rodea, que sea capaz de emocionarnos.

Sentir orgullo por nuestros logros y mostrar agradecimiento a aquellos que un día nos tiendan la mano. Son tesoros que todos escondemos en el baúl del pasar de la vida.

Procuremos dentro de nuestras posibilidades hacer de este mundo un lugar amable y benevolente para beneficio de todos.

Cierra los ojos por un momento y recuerda un tiempo feliz. Con seguridad será un instante compartido. Y es que necesitamos a nuestros semejantes.

Y no se trata de tener muchos amigos, no importa la cantidad, sino la calidad.

La mayoría pensamos demasiado en el futuro y descuidamos el presente, perdiendo la oportunidad que la vida nos brinda

Y no tengas miedo de mostrarte tal y como eres. Así darás pie a que los demás te imiten.

Si tenemos conciencia de todo ello, tendremos una vida plena.

Lola Oleaque.

Poesía
Poesía
Poesía

En este año en que Massanassa celebra el 150 aniversario del momento en que la imagen del Stmo. Cristo fue sacada en procesión por la epidemia del cólera y en breve la población gozó de salud completa, quiero colaborar en una revista festiva y literaria como es La Terreta, a la que una servidora tiene gran estima.

La siguiente poesía se la he oído recitar toda la vida a mi madre y hace poco tiempo, a sus 92 años, hizo cogiera papel y lápiz para que la apuntara antes de que se le olvidara.

Por tanto, como es muy bonita, la ofrezco para que la pueda disfrutar aquel a quien le guste la poesía:

Bajo un cielo de sultana
mecida por la brisa
despierta en una sonrisa
la Tierra Valenciana.

Melódica algarabía
entonan los ruiseñores,
que saltando entre las flores
saludan al nuevo día.

El azahar de los naranjales
esparce su aroma intenso
que superando al incienso
embriagan y enarjean.

El Mare Nostrum que con amor
sus playas tranquilo besa
rindiendo culto a la princesa,
a la mujer y a la flor,
murmurando melodioso
un himno que es imposible escribir por
lo grandioso.

Valencia viste orgullosa
sus más preciosos claveles
que atesoran sus vergeles
y sus más encendidas rosas.

Van al vuelo las campanas
y redoblan los tambores
viva el clarín y las flores
en su épica galana
que Valencia debería ser para España
lo que para un creyente el cielo.

+++++

Es un vergel delicioso
además de por sus lindas mujeres
por su corazón hermoso.

Y en sus tronos arrullados
por su himno regional
se alza su reina triunfal
Madre de los Desamparados.

Valencia mía, fragante rosa
en tus jardines entre azucenas
y serafines brilla arrogante
la más hermosa,
la que es tu reina, madre y Diosa.
la que es del pobre dulce consuelo,
la que es del rico bella ilusión
la que nos guía con gran celo,
al que ha nacido en este suelo.
ella le entrega su corazón.
La que en tus noches serenas
ella nos dice: "Duerme tranquila,
mi bella Valencia,

que mientras el Turia
con su rumor lleva a tus oídos
su omnipotencia, yo estoy pidiéndole a
mi hijo por tu existencia,
para que en pago me des tu amor".

Esta es tu Virgen, Valencia mía,
oh gran ciudad
de pensat i fet,
no te entristezcas ni un solo día
y vive con paz y alegría
bajo la sombra del Micalet.

Per a ma mare, Carmen Codoñer Raga.

Felices Fiestas a todos.

Carmen Muñoz Codoñer

Poesía

Este es el “poso” QUE HA DEJADO NUESTRA VIDA, MADRE!

Teresa

**Si me tengo que morir,
para que voy aprender,
y si no puedo
para que voy a vivir.**

Habéis pensado alguna vez, en la grandeza de leer, escribir, hablar, que te hablen, escuchar, que te escuchen..., el como poder utilizarlo adecuadamente, como por ejemplo el que haya podido tener la oportunidad de hacerlo, ahora, lo cual agradezco profundamente. Gracias

De la emoción, del sentimiento, de las pasiones..., como dijo alguien (al cual sigo admirando). Si hubiera una frontera de ellas, quien abriría y cerraría la puerta sería una mujer.

... Abandonamos Massanassa, con la cabeza erguida y un profundo agujero donde habita ya mi alma.

La admiración, el amor, el odio, el deseo, la alegría y la tristeza...

El envío de sangre excesivo a los pulmones provoca el llanto (provocado por

algunas de las pasiones), que provoca a su vez vapores en los ojos, y, a su vez las lagrimas. El lloro fácil no es tanto por la constitución del cuerpo como por la del espíritu. La palidez, es propensa al odio o al miedo, las lagrimas al amor y a la piedad (digamos también al teatro). Los suspiros, son el vacío de sangre en los órganos- esperanza o alegría, abren el orificio de la arteria venosa, orificio que la tristeza había cerrado.

La relación cuerpo- alma, es muy profunda. La tristeza y la alegría son las primeras que actúan, el alma no es advertida de las cosas que dañan al cuerpo (solo cuando experimentan el sentimiento del dolor), dolor que provoca en el alma la pasión de la tristeza (ese dolor tan inmenso que te paraliza, te anula, te deja sin fuerzas...), y, te daña el cuerpo, y empiezas a querer librarte de el ... , y comprendes y te preparas para perjudicar lo menos posible tu cuerpo, y, a atender, mas y mas tu alma, y si no te llega, la quietud, la calma, el sosiego... Sabes que llegara porque el comprender es para siempre. La sangre y los “ espíritus” que empujan lo hacen para la humildad, comprensión en lo

que somos, comprensión a lo que no separa solo une.

Por eso, es mas importante la tristeza que la alegría, el odio que el amor, por que es mas importante realizar las cosas que nos perjudican y pueden destruir que adquirir las que añaden alguna perfección, sin la cual se puede substituir. No existe nada real que no tenga algún bien o bondad. El odio que nos aleja de algún mal, nos aleja también de algún bien.

Admirar, desde la estima y la grandeza, no desde el desprecio y lo pequeño. La elección de uno mismo tiene que ver con el libre albedrío (carácter inteligible), y también con la humildad que no es mas, pero tampoco menos, que la reflexión de uno mismo y nuestras imperfecciones. Olvidar destruye. El pasado te enseña...

Este es el “ poso” que ha dejado nuestra vida, Madre!

Teresa

GOOD-BYE!

Cambia tus comunicaciones papel por **Logística Digital**

Confirmsign es una plataforma on-line para la transmisión de comunicaciones certificadas, utilizando como canal las direcciones de email. Genera el seguimiento online a través de tickets de entrega en buzón, lectura y respuesta, dejando constancia de todos ellos como prueba en caso de futuros conflictos.

Elimina los costes de impresión y papel, aumenta la productividad de las empresas, refuerza el control y monitorización de las comunicaciones y reduce el riesgo legal. Validado en usos como contratos online, notificaciones, reclamaciones, recobro, gestión de RRHH, documentación confidencial...

 confirmsign
Tan Fácil como Siempre. Tan Seguro como Nunca.

confirmsign.com

CALLE REAL, 1 - 15003 - A CORUÑA - SPAIN

☎ 902 006 385

✉ CONTACT@CONFIRMSIGN.COM

C/ Carmi del Foc, 37 • 46470 Massanassa (Valencia)
Tfno: 961 251 298 / 961 250 296 • comercial@ahumados-sabal.es

Aceitunas Encurtidos

RAMON, s.l.

Servicio para hostelería y restauración

- Aceitunas de todo tipo
- Variantes y pepinillos
- Altramuzes, cacno, papas...

VENTA AL PÚBLICO
HORARIO: TARDES DE 16:30 A 19:30 H

aceitunasramon@hotmail.com
C/ De L'Escorçador, 15, 46470 Massanassa (Valencia)
Tel. 96 125 88 13. Fax: 96 126 88 97

CLÍNICA OFTALMOLÓGICA

Dra. Ana Castelló Ramón
OFTALMÓLOGO

CIRUGIA LÁSER
CATARATAS

Calle 9 d'Octubre, 17, bajo
46470 MASSANASSA (Valencia)

Cita previa **Urgencias**
96 125 31 60 **615 54 83 34**

ADEREZOS DE VALENCIANA
- Joyeras desde 1952 -

Artola Joyeros

Avda. Blasco Ibáñez, 117 • 46470 MASSANASSA • Tel. 96 125 11 27
joartola@massanassa.com • artolajoyeros.es • www.artolajoyeros.es

El cantó del pa

Productes artesanals

961 251 357
Metge Joan Peset, 4
Massanassa
Davant l'estació

Dulzía

Tif. 696 65 95 84

Avd. Jose Alba Alba 25 A
46470 Massanassa
(Frente Instituto)

Especialidades en chuches, candy bar,
cumpleaños, bodas, bautizos y comuniones

www.facebook.com/dulzia.massanassa.valencia @dulziainmassanassa
www.dulziainmassanassa.es massanassa@dulzia.com

CLINICA DENTAL

ESTETICA DENTAL,
BLANQUEAMIENTOS, PROTESIS,
IMPLANTES, ORTODONCIA

M.ª Dolores Viquer Huaso
M.ª Rosario Pino Gómez
Mayuca Aracil Kessler

MEDICOS • ESTOMATOLOGOS

Blasco Ibáñez, 68 - 6 • Telf. 96 125 23 54 • MASSANASSA

SUCRÈ
cafetería - coctelería

avda. José alba alba, 31 46470 massanassa
tel.: 961 251 235 facebook: sucre massanassa

Editorial MIC
902 271 902
www.editorialmic.com

POLI MASSANASSA

Bar Restaurante

especialidad arroz con bogavante!

Disfruta de nuestro entorno

www.restaurantestistafer.es
 Restaurante Poli Massanassa
 Carrer del Poliesportiu, s/n
 46470 Massanassa (Valencia)
96 125 50 80

COMO LLEGAR:

Almuerzos • Eventos Menú diario

Reformes Coyma

96 125 22 16

SERVICI INTEGRAL

MANTENIMENT DE LA SEUA VIVENDA

GERRAJERÍA

Daniel Coy

Mamparas
 Rejas Extensibles
 Ventanales de aluminio
 Cerrajería en general

Mamparas de baño
 Acristalamientos
 Mosquiteras
 Estructuras metálicas

C/ PI I MARCALL 33 - ESQUINA CONDES DE TRIGONA - MASSANASSA (VALENCIA)
TEL. 96 125 22 16 • FAX 96 125 29 87

Montajes eléctricos industriales
 Automatismos, regulación, control eléctrico
 Mantenimiento industrial • Rebobinado de motores
 Instalaciones eléctricas en general

Ausiàs March, 55
 46470 MASSANASSA (Valencia)

Telf.: 96 125 31 28
 Mòvil: 616 972 142

torromé

perruqueria

telèfon | 96 125 29 37

adreça | carrer l'orba, 4 - massanassa - 46470 - valència

ASADOR 7 DE JULIO

Coquina Vasco - Navarra
 Especialidades en carnes rojas y pescados a la brasa
Pimientos del piquillo y espárragos de Navarra
 Postres caseros • Amplia bodega y sidrería

Audo, de los Arcos, 7 (frente aeropuerto) - 46940 Manises (Valencia) - Tel. 96 152 46 64

Carriso del Fuà, 71 (frente estación Puça de Suda) - 46470 Massanassa (Valencia) - Tel. 96 125 23 23

AMADEU CÍSCAR

reinventando / los seguros

Horario de oficina

De Lunes a Viernes: Mañanas de 9,30 a 14,30 h. · Tardes de 17,00 a 20,00 h.
Agosto mañanas de 10,00 a 14,00 h.

C/ Huelva, local E · Tel. 96 126 53 11 · Fax: 96 127 05 60 · Apartado de correos 126 · 46470 CATARROJA (Valencia)
amadeu.ciscar@agencia.axa-seguros.es

WWW.TRANSCARBONELL.COM

MUDANZAS

EMBALAJES- GUARDAMUEBLES

Tel. y Fax: 96 127 47 85 · Móvil: 607 245 999
C/ Veinticinco s/n (frente a ecoparque)
46470 Catarroja (Valencia)
e-mail: agencia@transcarbonell.com

**MOTO
HAPPY**
MASSANASSA

Tel. 961 842 070
Móvil 653 448 600

C/ Acequia Favara, 24
46470 MASSANASSA, VALENCIA

motohappyval@gmail.com
www.facebook.com/motohappyval

ARROCIERIAS PONS S.A.

INDUSTRIA - ALMACEN Y SECADORA

C/ Partida de la Dama, 20 (Pol. Industrial) · 46470 MASSANASSA (Valencia)
Apdo. de Correos, nº 16 (Catarroja) · Telfs.: 96 125 12 75 - 96 125 12 53 · Fax: 96 125 05 90
arroceriaspons@terra.es

TOLDOS
SORIANO
 www.toldossoriano.com
 Tel. 96 121 33 55 - Fax 96 121 33 54

Sori Rotulaciones
 www.sorirotulaciones.es
 Tel. 96 143 27 00 - 617 677 125
 info@sorirotulaciones.es

FÁBRICA DE TOLDOS (CAMIÓN - FACHADA)
ROTULACIÓN (vehículos, cristales, escaparates...)
DECORACIÓN (fotomurales, vinilos decorativos, lienzos...)

627 670 000 - 961 250 037

C/ València, 46 - 46470 Massanassa

CLÍNICA PODOLÓGICA
 JOPEP MONCHOLI ALFONSO

PATOLOGÍAS DE LOS PIES

Avda. Jose Alba Alba, 25 B - 46470 Massanassa (Valencia)

Consulta previa petición de cita 96 125 04 93

jmoncholi@hotmail.com

CASA BARRERA
 Comidas para llevar

Comidas a Mediodía
 Preparamos cualquier tipo de evento
 (Despedidas, Cumpleaños, Actos Falleros...)
 RESERVA TU SITO SIN COMPROMISO

Avda. Blasco Ibañez, 50 - Massanassa (Valencia)
 96 125 11 18

Odp

Olaya del Pozo
 Olaya del Pozo

realza
 la belleza

Pide tu cita previa
 654 852 624

C/ Palleter, 2
 46470 Massanassa, Valencia

de tus manos

Valencia:

C/ Alboraya
nº 49, piso 1º
T 900 10 33 89

**Avata soluciona
tus accidentes**

Indemnizaciones: **Sí**

Asistencia jurídica: **Sí**

Gastos sanitarios: **Sí**

AVATA[®]
H I S P A N I A

Síguenos en:

www.avatahispania.com

MATRÍCULA ABIERTA

CENTRO DE EDUCACIÓN INFANTIL

• AGENDA DIGITAL

• IDENTIFICACIÓN POR HUELLA DIGITAL

• PIZARRA DIGITAL, ORDENADORES, TABLETS Y WEB CAM

• NATACIÓN INGLÉS, PSICOMOTRICIDAD

• ESTIMULACIÓN MUSICAL (desde los 4 meses)

• CENTRO SUBVENCIONADO POR LA CONSELLERÍA DE EDUCACIÓN